

కౌక్కులకోకం

జూన్ 2001

బెంగాల్ ప్రజలకు,
వామ పక్ష ప్రభుత్వానికి జేజేలు

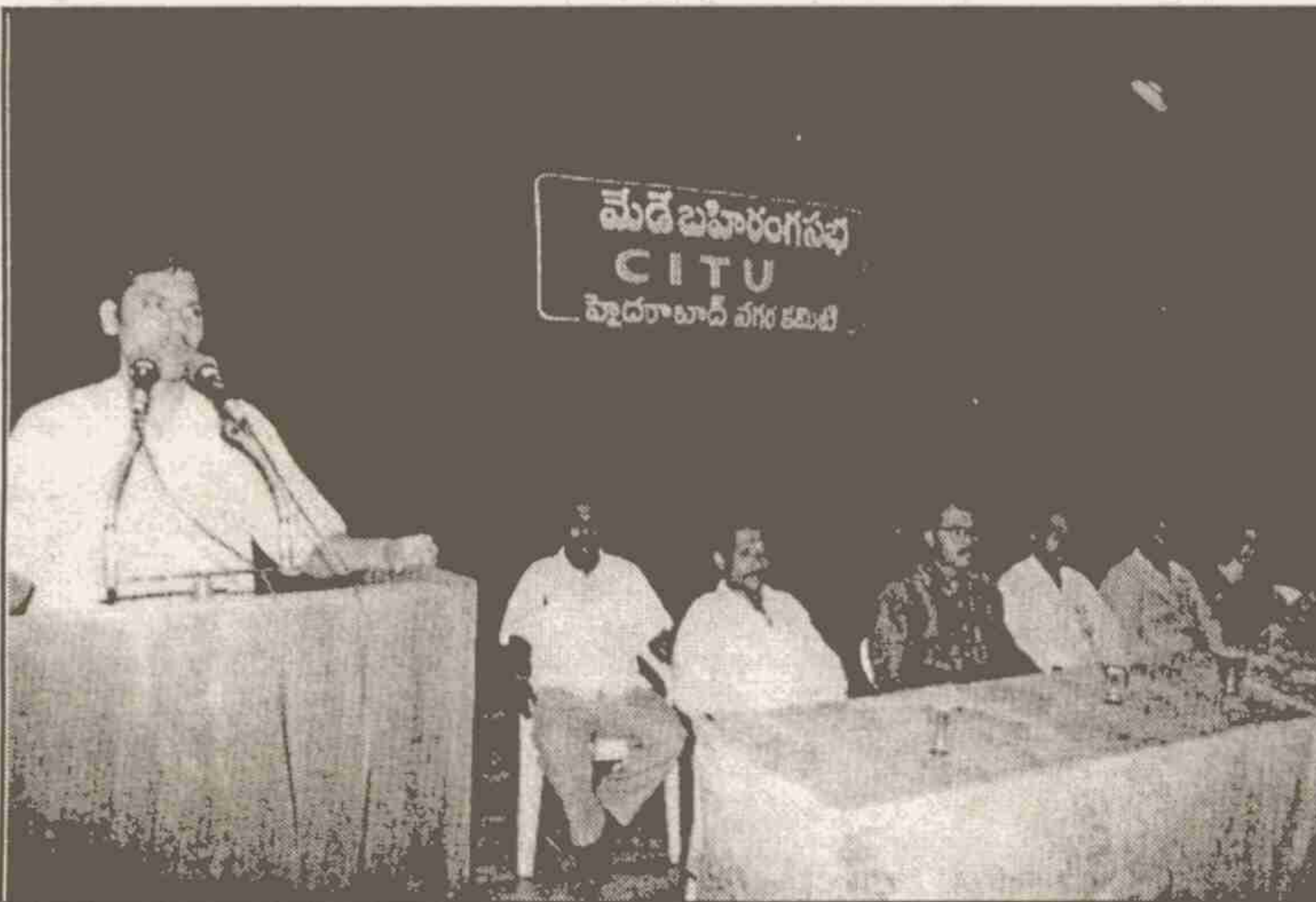

రాష్ట్రంలో మేడే కార్యక్రమాలు

సివిటియు
రాష్ట్ర కార్యాలయం వద్ద
పతాకావిష్కరణ చేస్తున్న
రాష్ట్ర నాయకులు
శ్రీ పి. రాజారావు

మేడే సభలో ప్రసంగిస్తున్న
సివిటియు రాష్ట్ర నాయకులు
శ్రీ బిల్లూరి సత్యనారాయణ

హైదరాబాదు నగర మేడే సభలో ప్రసంగిస్తున్న రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి **శ్రీ ఎస్. శిరయ్య**

జూన్ 2001

సంపుటి: 17

సంచిక: 6

వెల: రు. 3-00

ఈ సంచికలో.....

సంపాదకీయం 1

చిన్నపుస్తకం - గొప్ప సందేశం..... 3

ఎల్.జి. పాలిమర్స్ విజయం..... 4

విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యమే 5

బాల్కీ వర్మర్ల వీరోచిత పోరాటం..... 6

ఉత్తేజకరంగా మేడే 7

కవర్ స్టోరీ 8

భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్రాల ఏర్పాటు..... 12

శ్రామిక మహిళ 15

పెల్లుబుకుతున్న రైతాంగ పోరాటాలు.... 17

వ్యంగ్యరచన..... 20

ఉద్యమ వార్తలు..... 21

మరికొన్ని విశేషాలతో...

సంపాదక వర్గం

నందూరి ప్రసాదరావు

పర్సా సత్యనారాయణ

ఎం.ఎ. గౌరవ్, ఎస్. వీరయ్య

పి. రోజా, కె. అరుణ

ఎడిటర్ : వై. సిద్ధయ్య

మేనేజర్ : ఆర్. సుధాభాస్కర్

సంపాదక వర్గం

మాక్కుల రక్షణకు సమైక్య పోరాటాలే శరణ్యం

లేస్తే మనిషిని కానని ప్రజలను భయపెట్టి బ్రతికేవాడట వెనుకటి కొక కొంగర మల్లయ్య. కేంద్రంలోని వాజ్పాయి ప్రభుత్వం కూడా ప్రజల మద్దతు అడుగంటుతున్నా, ప్రగల్భాలు, బెదిరింపులతో అధికారాన్ని కాపాడుకోవాలని చూస్తున్నది. తన ప్రభుత్వ విధానాల అమలును ఏ శక్తీ అడ్డుకోలేదని ప్రధాని పదే పదే ప్రకటనలు గుప్పిస్తున్నారు. తద్వారా స్వదేశీ, విదేశీ పెట్టుబడిదారులను వుత్సాహపరచాలనుకుంటున్నారు. పాలకుల దుష్ట విధానాలకు వ్యతిరేకంగా పెల్లుబుకుతున్న ప్రజాపోరాటాలను బెదిరించి, నీరుగార్చేందుకే ఈ హెచ్చరికలు.

గత 10 సంవత్సరాల పాలకుల విధానాలు ప్రజలలో అసంతృప్తిని పెంచుతున్నాయి. అసంతృప్తిని క్రమంగా పోరాటాలుగా మలచుకుంటున్నారు. పాలకుల నిర్లక్ష్యంతోకడుపుమండిన మన రాష్ట్రధాన్యం రైతాంగం ఎక్కడికక్కడ తిరుగుబాట్లు చేస్తున్నారు. రాస్తారోకో, బంద్ వంటి వారి సమరశీల పోరాటాలు పెల్లుబుకుతున్నాయి.

పైవేటికరణకు వ్యతిరేకంగా బాల్కీ కార్మికుల 67రోజుల చారిత్రక సమ్మె పాలకులకు చెంపపెట్టు. తమ ఫ్యాక్టరీ వాటాలు కొనేందుకు వచ్చిన యల్. అండ్ టి. యాజమాన్యాన్ని అక్కడి కార్మికులు వెంటబడి గేటు బయటకు తరిమివేయటం భవిష్యత్ స్పందనలకు సంకేతం.

ఇటీవలి అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో బి.జె.పి. దాని మిత్రపక్షాలను ప్రజలు చిత్తుగా ఓడించారు. యన్.డి.ఎ. విధానాలకు వ్యతిరేకంగా స్పష్టంగా ప్రజలిచ్చిన తీర్పు ఇది. ఇంతజరిగినా... ఈ ఎన్నికలలో తమకేమీ నష్టం జరగలేదని ప్రధాని బుకాయించటం రాజకీయ కుతర్కం.

ఈ నేపథ్యంలో ఇటీవల ఢిల్లీలో జరిగిన ఇండియన్ లేబరు కాన్ఫరెన్స్ 37వ సమావేశంలో ప్రధాని కార్మికవర్గం పై యుద్ధం ప్రకటించారు. పారిశ్రామిక వివాదాల చట్టంలో సవరణలు చేసే బిల్లును వచ్చే పార్లమెంటు సమావేశంలోనే ప్రవేశపెట్టితీరుతామని, తనను ఏ శక్తీ ఆపలేదని నిస్సిగ్గుగా ప్రకటించారు. ఆ సమావేశంలో హాజరైన కార్మిక సంఘాల ప్రతినిధులందరూ ప్రధాని ప్రకటనలపట్ల తీవ్ర నిరసన వ్యక్తం చేశారు. వచ్చే పార్లమెంటు సమావేశంలో ప్రవేశపెట్టడంపై పునః పరిశీలన చేస్తామని కార్మికశాఖ మంత్రి సర్దిచెప్పకోవలసి వచ్చింది.

పారిశ్రామిక వివాద చట్టంలో ప్రభుత్వం తలపెట్టిన మార్పులు 90శాతం కార్మికుల భవిష్యత్ అంధకారమౌతుంది. లక్షలాది ఉద్యోగులను వి.ఆర్.యస్. రిటైరింగ్ మెంట్, రిటైర్ మెంట్ వయసు కుదింపు తదితర చర్యల ద్వారా కసాయిగా ఉద్యోగాల నుండి గెంటివేస్తున్నది! మన రాష్ట్రంలో చంద్రబాబు ఈ దుర్మార్గంలో మరీ ముందంజలో ఉన్నాడు. గొర్రెల్లా తలవంచి ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలపై బలైపోవడమేనా? లేదు ఇది అసంభవం.

మనముందు రెండే మార్గాలు. ప్రభుత్వ నిర్ణయాన్ని అంగీకరించి ఆహుతి కావటం. రెండు ప్రభుత్వ విధానాలను తిరస్కరించి తిప్పికొట్టడం. రెండవ మార్గాన్నే భారత కార్మిక, ఉద్యోగ వర్గాలు ఎంచుకున్నాయి.

కేంద్ర కార్మిక సంఘాలన్నీ ప్రభుత్వ విధానాలను సమైక్యంగా ప్రతిఘటిస్తామని ప్రకటించటం ముదావహం. సి.ఐ.టి.యు. తదితర సంఘాలతోపాటు బి.యం.యస్., ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.లు కూడా ఈ ప్రకటన చేశాయి.

కానీ ఐ.యన్.టి.యు.సి., బి.యం.యస్.ల అగ్ర నాయకులు ఐక్య పోరాటానికి తామే ఛాంపియన్లమని ఫోజు పెట్టారు. పాలకులను విమర్శిస్తూ సుదీర్ఘ ఉపన్యాసాలు చేస్తారు. పోరాటం వున్నత రూపం తీసుకుని పాలకులను ఇరుకున పెట్టే దశ వచ్చిన స్థితిలో ఈ రెండు సంఘాల నాయకులు పాలకులకు లొంగి పోవటం శోచనీయం. ఇటీవలి పోస్టల్, బాల్కీ పోరాటాలలో ఈ రెండు సంఘాల నాయకుల పాత్ర ఇందుకు తాజా ఉదాహరణ. నాయకుల లాలూచీ వైఖరి పట్ల అప్రమత్తంగా ఉంటుంది. ఐక్య కార్యచరణను కొనసాగించాలి.

కేంద్ర సంఘాల పిలుపులను అమలు చేయటంలో మన రాష్ట్రంలోని ఉద్యోగులు, కార్మికులు అగ్రగామిగా ఉండాలని సి.ఐ.టి.యు. విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

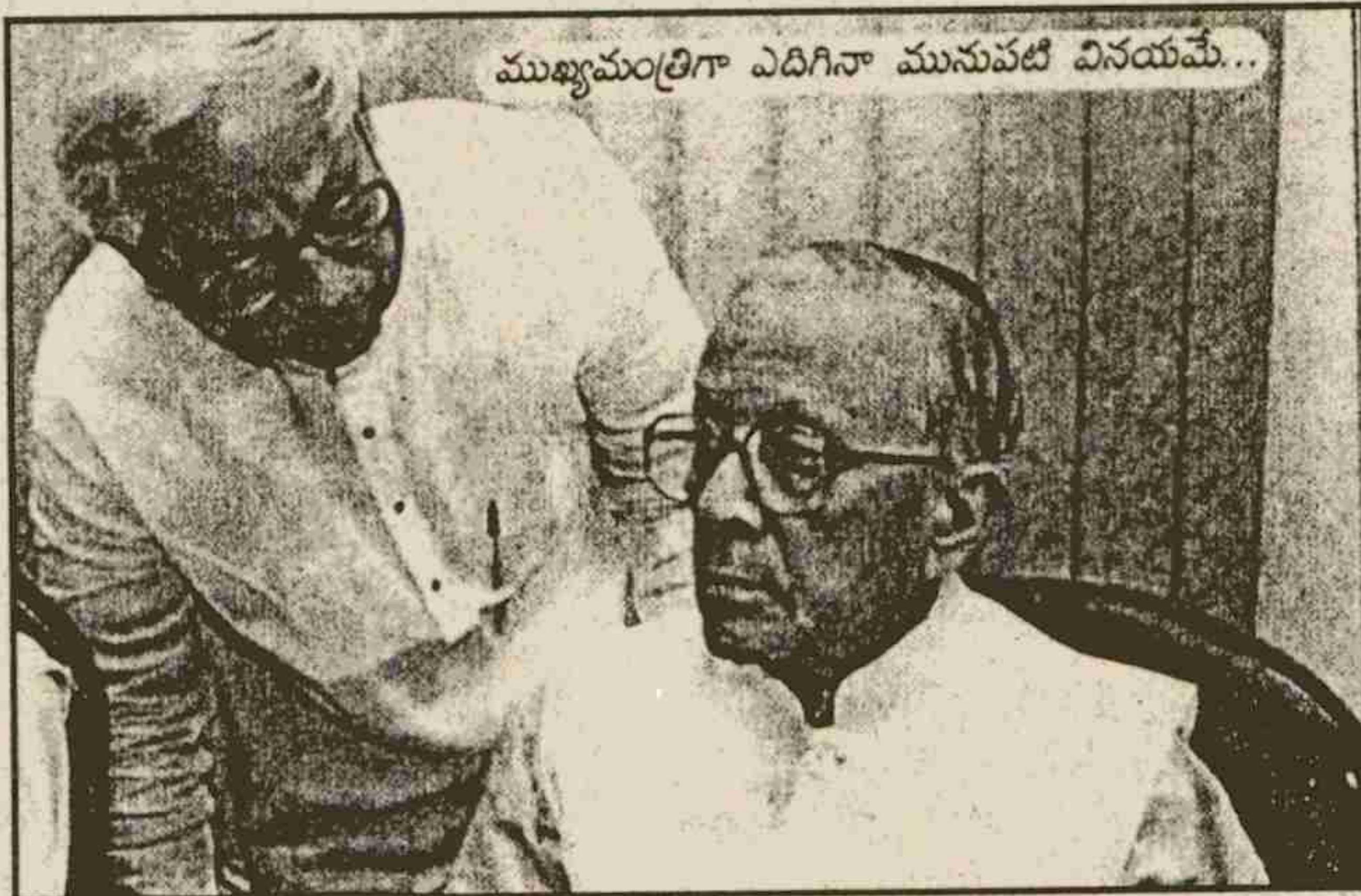
ఆరవసారి అఖిల భారత్ విజయం

ఇటీవల జరిగిన అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో పశ్చిమబెంగాల్ వామపక్ష సంఘటన 6వ సారి తిరిగి ఎన్నికై వర్తమాన ప్రపంచ ప్రజాస్వామ్య చరిత్రలో రికార్డు సృష్టించింది. అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదంతో సహా దేశంలోని కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేక శక్తులన్నీ వామపక్ష సంఘటన తిరిగి అధికారంలోకి రాకుండా చెయ్యాల్సిన ప్రయత్నాలన్నీ చేసాయి. పత్రికలు, ఎలక్ట్రానిక్ మీడియా ఈసారి ఎల్.ఎఫ్. సంఘటన కోటలు బ్రద్దలవడం ఖాయమని, వామపక్షం కాస్తా వామనపక్షంగా మారిపోతుందని ఎన్నోనెలల ముందునుండే వనిగట్టుకొని ప్రచారం చేసాయి. మమతాబెనర్జీయే తదుపరి ముఖ్యమంత్రి అని ఆమె కొమ్ముగాసాయి. అధికారాన్ని “ఈసారి చేజిక్కించుకోకపోతే మరెన్నడూ సాధ్యం కాదని” మమతాబెనర్జీ పిలుపునిచ్చి ఎన్నికల బరిలోకి దిగింది. బంగ్లా బచావో ఫ్రంట్‌ని ఏర్పాటు చేసింది. ఎన్నికలకు కొద్దినెలలముందే మిడ్నాపూర్ జిల్లాలో భూస్వాముల కొమ్ముగాసి బీభత్సాన్ని సృష్టించి శాంతిభద్రతల సమస్యను ముందుకు తెచ్చింది. తాను ఎన్నికల నమయంలో బి.జె.పి.తో అంటకాగితే మైనార్టీల ఓట్లు దక్కవని, తెహల్కా సాకుచూపి బి.జె.పి.తో తెగతెంపులు చేసుకొని కాంగ్రెస్‌తో జతకట్టింది. ఉత్తర బెంగాల్‌లోని 6 జిల్లాలలో చెలరేగుతున్న కామతాపూరి వేర్పాటు ఉద్యమానికి మద్దతిచ్చి రాజకీయలబ్ధి పొందాలని జూసింది. అయినా సగటు పశ్చిమబెంగాల్ ఓటర్ మమతాబెనర్జీ రాజకీయ అవకాశవాదాన్ని, కాంగ్రెస్‌ను నూతన ఆర్థిక విధానాలను నిర్వహించడానికి తిరస్కరించాడు. బి.జె.పి.కి మతోన్మాదానికి బెంగాల్‌లో స్థానం లేదని తెలిపారు. లౌకికతత్వానికి, ప్రత్యామ్నాయ ఆర్థిక విధానాలకీ తమ ఓటని ఎంతో పరిణితితో వ్యవహరించి ఎల్.ఎఫ్.కు 6వ సారి పట్టంగట్టారు పశ్చిమబెంగాల్ ప్రజలు. వామపక్ష సంఘటన ఓడిపోవడం తథ్యమని జోస్యం పలికిన వారందరినోళ్ళుమూయించారు. గెల్చినా వెంట్రుకవాసి మెజారిటీతో ఎల్.ఎఫ్. గెలుస్తుందని తెలిపిన డి.డి.డి.ఆర్.ఎస్. ఎగ్జిట్ పోల్ ఒక బూటకమని రుజువయింది. ఎన్నో ప్రతికూల పరిస్థితులలో కూడా మూడింట రెండొంతుల మెజార్టీ సాధించటం విశేషం. మొత్తం 294 సీట్లలో 199 సీట్లను ఎల్.ఎఫ్. గెల్చుకోగా, టి.ఎం.సి.-కాంగ్రెస్ కూటమికి 86 మాత్రమే దక్కాయి. 1996 అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో కాంగ్రెస్‌కు ఎన్ని సీట్లు వచ్చాయో అన్నే తిరిగి ఈ కూటమికి వచ్చాయంటే ఈ పార్టీల ప్రజా పునాదిలో పెరుగుదల లేదని అర్థంబైతోంది.

ఎన్నికల ఫలితాల ప్రాథమిక సమీక్షను పరిశీలిస్తే మైనార్టీలు, దళితులు, కార్మికవర్గం, గ్రామీణ ప్రజానీకం ఎల్.ఎఫ్.ను గతంలో ఎన్నడూ లేనంతగా ఆదరించాయని అర్థం బైతోంది. మధ్యతరగతి, వ్యాపార వాణిజ్యవర్గాలు, కేంద్ర ప్రభుత్వ వినాశకర ఆర్థిక విధానాల

మోజునుండి బయటపడి ప్రత్యామ్నాయ ఆర్థిక విధానాలు కలిగిన ఎల్.ఎఫ్.ను మరింతగా ఆదరించారని ఈసారి ఎన్నికల ఫలితాలు తెలుపుతున్నాయి. కోల్‌కత్తా లోని ప్రత్యర్థులకు చెందిన జోరబగాన్, విద్యాసాగర్, ప్యాంపుకార్, మరియు ఎంటల్లీ, సీట్లను ఎల్.ఎఫ్. చేజిక్కించుకోవడమే దీనికి తార్కాణం. కలకత్తా కార్పొరేషన్ మేయర్ పదవిని వెంట్రుకవాసి తేడాతో చేజిక్కించుకొన్న తృణమూల్ కాంగ్రెస్ పరిపాలనను చవిజూసిన కోల్‌కత్తా పౌరులు అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో టి.ఎం.సి.ను గెలిపించి మరో తప్పు చేయరాదని తమ అనుభవం ద్వారా తెలుసుకొని టి.ఎం.సి.కు వ్యతిరేకంగా నిర్ణయాత్మక ఓటు వేశారు.

రుణగ్రస్త కంపెనీలతో పశ్చిమబెంగాల్ కునారిల్లుతుంది. కాబట్టి కార్మికవర్గం ఎల్.ఎఫ్.కు వ్యతిరేకంగా తప్పక ఓటు చేస్తుందని భ్రమించిన వారి కలలు కల్లలయ్యాయి. కంపెనీల మూసివేతలకు కేంద్ర ప్రభుత్వమనుసరిస్తున్న ఆర్థిక విధానాలే కారణమని గ్రహించిన

ముఖ్యమంత్రిగా ఎదిగినా మునుపటి వినయమే...

కార్మికవర్గం, తమకోసం అహరహం శ్రమించే ఎల్.ఎఫ్.కు అండగా నిలిచింది. రాష్ట్రంలో పారిశ్రామిక జిల్లాలయిన ఉత్తర, దక్షిణ 24 పరగణాలు, బర్ద్వాన్, అస్సంసోల్‌లో ఎల్.ఎఫ్. విజయాలు ప్రత్యేకంగా పేర్కొనదగినవి. హౌరా, హుగ్లీ జిల్లాల్లోనూ అనుకొన్న దానికన్నా ఎక్కువ సీట్లు లభించాయి.

ఎల్.ఎఫ్.కు కంచుకోట అయిన గ్రామీణ ప్రాంతం ఫలితాలు

ఎల్.ఎఫ్. నాయకుల అంచనాలను మించాయి. మిడ్నాపూర్, బంకురా, బిర్భూమ్, బర్ద్వాన్, పురూలియా, హుగ్లీ, 24 (ఉత్తర) పరగణాలు, నాడియా జిల్లాల్లో ఎల్.ఎఫ్. అద్భుతమైన రీతిలో విజయం సాధించింది. 24 సం.ల వామపక్ష సంఘటన పరిపాలనలో ఒనగూరిన ఫలితాలను చేజార్చుకునేది లేదని ఎల్.ఎఫ్.కే తిరిగి ఓటు వెయ్యడం ద్వారా తెగేసి చెప్పారు. బంకురా, పురూలియా జిల్లాలలోని వెనుకబడిన ప్రాంతాలు, మిడ్నాపూర్ జిల్లాలో ఎస్.సి./ఎస్.టి.లు ఎక్కువగా ఉండే ఝర్నాం సబ్డివిజన్‌లో అత్యధిక ఓట్లతో ఎల్.ఎఫ్. అభ్యర్థులు గెలిచారు.

పశ్చిమబెంగాల్ ఎల్.ఎఫ్. విజయం ప్రజాస్వామ్య ప్రియులందరి విజయం. ప్రత్యామ్నాయ ఆర్థిక విధానాలు కోరుకునే వారందరికీ నూతన ఉత్సాహాన్నిచ్చే విజయం. వినాశకర ఆర్థిక విధానాలపై జరుగుతున్న పోరాటానికి నూతన జవనత్వాలు కలిగించే విజయం. అంతర్జాతీయ వర్గశక్తుల బలాబలాల్లో తాత్కాలికంగా సామ్రాజ్య వాదంపై చేయి సంపాదించిన ఈ తరుణంలో పశ్చిమబెంగాల్ లో ఎల్.ఎఫ్. విజయం మహత్తరమైనది. వామపక్ష సంఘటన కేతనాన్ని ఆరవసారి సమున్నతంగా ఎగరేసిన పశ్చిమబెంగాల్ ప్రజానీకానికి జేజేలు పలుకుతున్నాం.

☆

డా. జి. జ్యోతి

(ఎన్ గు యెన్ పాన్ ట్రాయ్ పేర పున్న ఈ పుస్తకాన్ని అఖిల భారత వ్యవసాయ కార్మిక సంఘం అధ్యక్షులు శ్రీ పాటూరి రామయ్యగారు చక్కగా అనువదించారు. ప్రజాశక్తి పబ్లికేషన్స్ 3వ ముద్రణను ప్రచురించింది. రాష్ట్రంలోని ప్రజాశక్తి పుస్తకాల షాపులన్నింటా ఈ పుస్తకం లభ్యమవుతుంది.)

అది దక్షిణ వియత్నాం. ఎన్ గు యెన్ వాన్ ట్రాయ్ 24 సం॥ల యువ కార్మికుడు. వృత్తి ఒక ప్యాక్టరీలో సాధారణ ఎలక్ట్రిషియన్. అప్పటికి అతనికి పెళ్ళయి 19 రోజులు మాత్రమే. 1964 మే 11న అమెరికన్ రక్షణ మంత్రి మెక్ నమారా సైగాన్ వస్తున్నాడు. ఆ యాంకీ (అమెరికన్ తొత్తు) ని ఎలాగైనా మట్టు పెట్టాలని, ఆ దుర్మార్గుడు ప్రయాణించే మార్గంలో వున్న వంతెనను కూల్చేందుకు ట్రాయ్ పథకం వేసాడు. పథకం విఫలమైంది. శతృసైనికులకు పట్టుబడ్డాడు. అయిదు నెలల పాటు చిత్రహింసలు పెట్టారు. అదే సంవత్సరం అక్టోబరు 15 న అమెరికన్ ముప్పురులు ఆయనను పురితాడుకు కట్టి పాశవికంగా కాల్చి చంపారు. తీవ్ర నిర్బంధం చిత్రహింసల మధ్య కూడ ట్రాయ్ ధైర్యంగా నిబ్బరంగా ఎలా వున్నాడో తెల్పే కొన్ని ఘటనలు చూద్దాం.

* * *

ట్రాయ్ పోలిస్ నిర్బంధంలో వున్నప్పుడు

పోలిస్ సూపరిండెంట్:- (ట్రాయ్ ని వుద్దేశించి జైల్లో) అమెరికన్ అగ్రనాయకుల్లో ఒకరిని హత్య చేసేందుకు కుట్రవన్నావని నీకు తెలియదా? అది పెద్దనేరమని తెలియదా?

ట్రాయ్:- అమెరికన్ సామ్రాజ్యవాదులలో వ్రధాన నాయకుడు కాబట్టే నాప్రాణం నహితం లెక్క చేయకుండా అతన్ని చంపేందుకు ప్రయత్నించాను.

పోలిస్ సూపరిండెంట్:- నీవు నవయువకుడవు. అందాల చుక్కలాంటి నీ భార్యను గురించి ఆలోచించు. ఆమె మీద ఆ మాత్రం కనికరం లేదా? 19 రోజుల క్రితమే కదా ఆమెను పెండ్లాడావు, ఆమె జీవితాన్ని నాశనం చెయ్యొద్దు.

ట్రాయ్:- నన్ను అరెస్టు చేసినప్పటినుండి నవ వధువైన నా భార్య గురించి తియ్యటి కబుర్లు చెప్తున్నారు. సుభాషితాలు వల్లిస్తున్నారు. పెళ్లినాటి ఫోటోలు నా కళ్ల ముందుంచుతున్నారు. సుఖం, ప్రేమ, విరహవేదనలు గురించి సుధీర్ఘ వుపన్యాసం ఇస్తున్నారు. నీ నమ్మకమల్లా ఒక్కటే. మాతృభూమికి బదులు నాభార్య వూహా చిత్రాన్ని నా మనసులో స్మరించుకొనేలా చేయటానికే నీ వుబలాటం అంతా. ఒక్క విషయం.....

అమెరికన్ తొత్తులు మా గడ్డపై వున్నంత కాలం.... ఏ ఒక్కడు సుఖంగా హాయిగా జీవించలేడు.

(జైల్లో తనను కలిసేందుకు వచ్చిన భార్య క్యుయేన్తో)

ట్రాయ్:- మన కామ్రేడ్స్ నిన్ను కాపాడుతూనే వుంటారు. నీవు జైల్లో చుసావు. నేను ఒక్కణ్ణి కాదు. విప్లవం పవిత్రంగా నమ్మినందుకు మన పెద్దలు వేలాదిమంది చిత్రహింసలను, హింసాకాండలను అనుభవిస్తున్నారు. ఎంతోమంది తమ భర్తలు, కొడుకులు, అన్నదమ్ములను పోగొట్టుకొన్నారు. వారి అడుగు జాడల్లో నడుపు. విప్లవ కార్యక్రమాల్లో పాల్గొను. ముఖ్యమైన వార్తలు పదిమందికి చెప్పు. కరపత్రాలు పంచిపెట్టు, వారిలోకి చొరవగా వెళ్ళు, ఉద్యోగించు. చైతన్య వంతం చెయ్యి. వారు కూడ విప్లవంలో పాల్గొంటారు.

* * *

భర్త ఇంటికి ఎందుకు ఆలస్యంగా వస్తాడో, ఏం చేస్తున్నాడో తెలియని ఆయన భార్య అతనిని అరెస్టు చేశాకే అతని విప్లవ కార్య కలాపాలు, దేశభక్తి గురించి తెలుసుకుంది. అతన్ని వ్రజలు ఎంతగా ఆరాధిస్తున్నారో చూసి, విని ఆశ్చర్య పోయింది. అతని గొప్పతనం తెలుసుకోలేక పోయినందుకు విచారిస్తుంది. తాను రాజకీయ చైతన్యం పెంచుకొని పోరాట యోధురాలవుతుంది. భర్త ఆశయాన్ని ముందుకు తీసుకెళ్ళడానికి కృషిచేస్తుంది.

* * *

ఈ చిన్ని పుస్తకంలో ఇలాంటి సంఘటనలు అనేకం. ఈ పుస్తకం చదువుతుంటే మన విప్లవవీరులు భగత్ సింగ్ అల్లూరి శీతారామరాజు లాంటి త్యాగమూర్తులు గుర్తొస్తారు. పై వీరగాధను వర్తమానంలో మనపరిస్థితులకు అన్వయించుకుందాం. సంస్కరణల పేర పాలకులు మనపై భారాలు వేస్తున్నారు. కార్మికుల హక్కులను కాలరాస్తున్నారు. పోరాటాలను ముందుకు తీసుకెళ్ళటంలో ట్రాయ్ ని నిరంతరం మనం గుర్తుంచుకొందాం. ముఖ్యంగా యువకార్మికులకు ట్రాయ్ జీవనగమనం ఆదర్శం కావాలి. ప్రపంచబ్యాంకు వినాశనకర విదానాలకు వ్యతిరేకంగా జరిగే పోరాటాలలో మహిళా కార్మికులను ప్రోత్సహించి వారిని పోరాటాలలోకి తీసుకురావాలి. శ్రామిక మహిళలు తప్పక చదవాల్సిన పుస్తకం ఇది.

★

ఆరోజు మే 7వ తారీఖు. ఉదయం సరిగ్గా 10గంటలకు విశాఖపట్నం కార్పొరేషన్ పరిధిలోని ఎల్.జి. పాలిమర్స్ కంపెనీ గేటువద్ద ఒక పక్క కాజువల్ కార్మికులు, వారి భార్యలు వారికి మద్దతుగా పర్మినెంటు కార్మికులు, చుట్టుపక్కల సి.ఐ.టి.యు. కార్మికులు, మహిళా సంఘం కార్యకర్తలు - రెండోవైపున ఒక వాన్, 2 జీపులతో పోలీసు (రైఫిళ్ళు, ప్రాటెక్షన్ గార్డు) అండతో కాంట్రాక్టు కార్మికుల్ని లోపలకు తీసుకెళ్ళటానికి కవ్వంపు చర్యల ప్రయత్నం. ఆ ప్రాంతమంతా ఏ క్షణం ఏం జరుగుతుందోనన్న ఉత్కంఠ నెలకొన్నది. పోటీ కాంట్రాక్టు కార్మికులు ధైర్యం చేసి లోపలికి వెళ్ళలేని పరిస్థితి. అకస్మాత్తుగా యూనియన్ వర్కింగ్ ప్రెసిడెంట్ పి. వెంకటరెడ్డి పై ఎస్.ఐ. 5గురు పోలీసులతో దాడిచేసి మెడలు విరిచి, కొట్టి, ఈడ్చుకొని వెళ్ళి వేన్లో పడేశారు.

కోపోద్రిక్తులైన కార్మికులు, వారి భార్యలు నాయకులకు రక్షణగా నిలవటానికి పోలీసులతో ఘర్షణతో ఒక్కసారిగా అక్కడి వాతావరణం మారిపోయింది. పోలీసు లారీచార్జితో ఆప్రాంతం రణరంగమయింది. 6గురు మహిళలతో నహా 18మందిని అరెస్టు చేసి రిమాండుకు తర్వాత జైలుకు పంపింది యాజమాన్యం. నిర్బంధాల్ని ఎదిరించి కార్మికులు వీరోచితంగా పోరాడి ఘనవిజయం సాధించారు. సి.ఐ.టి.యు. నాయకత్వం ఆద్యంతం అండగా నిలిచింది.

ఎందుకిలా జరిగింది?

ఎల్.జి. పాలిమర్సులో (గతంలో హిందుస్తాన్ పాలిమర్సు) ఇటీవల ఎన్నికలు జరిగాయి. తమ పక్షాన నికరంగా పనిచేస్తున్న సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్ ను వరుసగా 4వ సారి సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్ కు కార్మికులు అఖండ విజయాన్ని చేకూర్చారు. సి.ఐ.టి.యు.ని ఓడించటానికి చేసిన ప్రయత్నం విఫలమైంది. ఇంతలో 36మంది కాజువల్ కార్మికుల్ని రెగ్యులరైజ్ (పర్మినెంటు) చెయ్యాలని లేబరు కోర్టు కమిటీ బ్యూనల్ అవార్డు ఇచ్చింది. ఆ తీర్పును గౌరవించకుండా యాజమాన్యం హైకోర్టులో తాత్కాలిక స్టే ను తెచ్చుకున్నది. దాన్ని వెకేట్ చేయుటకు యూనియన్ ప్రయత్నించు చున్నది. ఇది మింగుడుపడని యాజమాన్యం యూనియన్ ను దెబ్బతీయడానికి కాజువల్ కార్మికుల డ్యూటీలను తగ్గించింది. దాన్ని అమలుచేయడానికి ప్రయత్నించడంతో కోపోద్రిక్తులైన కార్మికులు కాంట్రాక్టు కార్మికుల ప్రవేశాన్ని నిరోధించారు.

యాజమాన్యం లక్షలాది రూపాయల్ని వెచ్చించింది. పోలీసుల్ని, ప్రభుత్వ అధికారుల్ని ఆశ్రయించింది. మూడుసార్లు పోలీసుల్ని మోహరించి భయపెట్టడానికి ప్రయత్నించింది.

కార్మికులు భయపడలేదు. రెట్టింపు పట్టుదలతో తమ భార్యా పిల్లలతో సహా నిరసనగా రాత్రింబవళ్ళు గేటు వద్ద కాపలా కాసారు. కాజువల్ కార్మికులకు తోడుగా మేమూ ఉన్నాం అని పర్మినెంటు ఉద్యోగులు ప్రతిషిష్ట డ్యూటీ దిగి వారికి సంఘీభావంగా నిలిచారు. గేటు వద్ద నిరసన ప్రదర్శనలు, ధర్నాలు నిర్వహించారు.

డివిజన్ లోని వివిధ కార్మిక సంఘాల నాయకులు, కార్మికులు, వచ్చి తమ సంఘీభావాన్ని తెలిపారు. అయినా కంపెనీ లోపలే ఉన్న ఎ.ఐ.టి.యు.సి., ఎ.ఐ.సి.టి.యు., సంయుక్త యూనియన్ నాయకులు

టెంటు మొఖమైనా చూడలేదు. సంఘీభావం తెలపలేదు. ఆ విధంగా తమ యాజమాన్య ఊడిగను చాటుకున్నారు.

కాజువల్ కార్మికులు సి.ఐ.టి.యు. అండతో పట్టుదలతో, ఐక్యంగా ముందుకు సాగారు. 7వ తేదీని యూనియన్ నాయకుడు వెంకటరెడ్డి పైన, మహిళా సంఘం నాయకులు శ్రీమతి బి. రమణి, శ్రీమతి బి. లావణ్య గార్లపై ఎస్.ఐ. (ఎం. శ్రీనివాసరావు) చేయిచేసుకొని దౌర్జన్యం చేశాడు. అక్రమ అరెస్టులకు నిరసనగా గోపాలపట్నం పెట్రోల్ బంకు వద్ద 300 వందల మంది కార్మికులు, మహిళలతో రాస్తారోకోను నిర్వహించి ట్రాఫిక్ ను దిగ్బంధించారు.

8వ తేదీన 500మందితో పోలీసు స్టేషను ముట్టడించి సి.ఐ. శ్రీ అచ్యుతరావుగారు, ఎస్.ఐ.ని ఘెరావ్ ఘటనను తెలుసుకున్న ఎ.సి.పి. శ్రీ నళిని కాంతారావు స్టేషన్ కు వచ్చి జరిగినదానికి చింతిస్తున్నానని సంఘటనపై దర్యాప్తు చేయిస్తానని మరియు కంపెనీ గేటు వద్ద బందోబస్తును ఉపసంహరిస్తానని హామీ ఇవ్వడంతో మహిళలు, కార్మికులు శాంతించారు. ఎస్.ఐ.ని వి.ఆర్. క్రింద ట్రాన్స్ ఫర్ చేశారు.

9వ తేదీన జైలు నుండి విడుదలైన నాయకులు, కార్మికులు, మహిళలను కంపెనీ గేటు వద్ద జరిగిన సభలో కార్మికులు సత్కరించి, అభినందించి గ్రామంలో ఊరేగించారు. కక్షసాధింపు వీడని యాజమాన్యం టెంటులు తీసివేయాలని, నిరసన ప్రదర్శనలు, నినాదాలు మీటింగులు పెట్టరాదని జిల్లా కోర్టునుంచి యింజక్షన్ ఆర్డర్ ను, దావా నోటీసులను నాయకులకు ఇప్పించింది..

“కోర్టు తీర్పు” అని వ్రాసియున్న నల్లటి గుడ్డల్ని నోటికి తగిలించుకొని కార్మికులు మౌన పోరాటం చేయడంతో యాజమాన్యం ఖంగుతిన్నది. ఈ పోరాటం సందర్భంగా లేబరు డిపార్టుమెంటు తన అలవాటుగానే మెతకవైఖరిని అవలంబించింది. కార్మికుల న్యాయమైన పోరాటాన్ని గురించి, అందుకు ఏర్పడిన పరిస్థితులపైన ఎల్.జి. పాలిమర్సు కంపెనీ మేనేజింగ్ డైరెక్టరు శ్రీ ఎన్.జె. హిమ్ గార్కి యూనియన్ సమాచారం పంపింది. ముంబాయి నుండి ఎం.డి. గారు వచ్చి యూనియన్ తో ముఖాముఖి చర్చలు జరిపారు.

కాజువల్ కార్మికులకు యధాతథంగా డ్యూటీలు కల్పించడానికి, ఇదివరకటి వలె రోజూ గేటుకి రానవసరం లేకుండా ముందుగా షిఫ్టు డ్యూటీ వేయడానికి అంగీకరించారు. రోజు వేతనం 75రూ.ల నుండి 125రూ.కు పెరిగింది. కార్మికులు పోరాటాన్ని విరమించారు. హైకోర్టు తీర్పుకు ఈ ఒప్పందానికి సంబంధంలేకుండాను, కోర్టు డైరెక్షన్ కు కార్మికులకు అనుకూలంగా వస్తే అమలు చేయడానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది.

ఈ పోరాటానికి యూనియన్ అధ్యక్షులు ఎ. అజయశర్మ, కె.ఎస్.ఎన్.రాజు, డి. సన్యాసి, సి.హెచ్. కొండలరావు మొదలగు వారు నాయకత్వం వహించారు. ఈ మొత్తం పోరాటానికి మద్దతు తెలిపి, విజయానికి తోడ్పడిన పర్మినెంటు ఉద్యోగులు, కాజువల్, కుటుంబసభ్యులు, డివిజన్ లోని సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్లు, అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళాసంఘం నాయకులు, మరియు మహిళలకు యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎ. అజయశర్మ కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

కాజువల్ కార్మికులకు యధాతథంగా డ్యూటీలు కల్పించడానికి, ఇదివరకటి వలె రోజూ గేటుకి రానవసరం లేకుండా ముందుగా షిఫ్టు డ్యూటీ వేయడానికి అంగీకరించారు. రోజు వేతనం 75రూ.ల నుండి 125రూ.కు పెరిగింది. కార్మికులు పోరాటాన్ని విరమించారు. హైకోర్టు తీర్పుకు ఈ ఒప్పందానికి సంబంధంలేకుండాను, కోర్టు డైరెక్షన్ కు కార్మికులకు అనుకూలంగా వస్తే అమలు చేయడానికి యాజమాన్యం అంగీకరించింది.

ఈ పోరాటానికి యూనియన్ అధ్యక్షులు ఎ. అజయశర్మ, కె.ఎస్.ఎన్.రాజు, డి. సన్యాసి, సి.హెచ్. కొండలరావు మొదలగు వారు నాయకత్వం వహించారు. ఈ మొత్తం పోరాటానికి మద్దతు తెలిపి, విజయానికి తోడ్పడిన పర్మినెంటు ఉద్యోగులు, కాజువల్, కుటుంబసభ్యులు, డివిజన్ లోని సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్లు, అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళాసంఘం నాయకులు, మరియు మహిళలకు యూనియన్ అధ్యక్షులు శ్రీ ఎ. అజయశర్మ కృతజ్ఞతలు తెలిపారు.

విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యమే సమగ్ర అభివృద్ధికి మార్గం!

నందూరి ప్రసాదరావు

రంగాచారి ఒక సామాన్య ఉద్యోగి. అతన్ని బయటకు తోసి సజీవ దహనం గావించారు. అతను చేసిన నేరమేమిటి? ఆంధ్ర ప్రాంతంలో పుట్టి తెలంగాణ ప్రాంతంలో ఉద్యోగం చేస్తుండడం. ఇది ఘోర తప్పిదంగా ప్రత్యేక తెలంగాణ వాదులకు కన్పించింది. అతని గ్రామం కానుమోలు. మాగ్రామానికి రెండు మైళ్ళ దూరంలో ఉంది. వారి తల్లిదండ్రులను పరామర్శించడానికి వెళ్ళిచ్చాను.

హైద్రాబాద్ సుల్తాన్ బజార్ సెంటర్లో హిమాలయ కూల్డింగ్స్ ఉన్నది. దానిని నాగేశ్వరరావు నడుపుతున్నాడు. బిజినెస్ బాగానే సాగుతుంది. ప్రత్యేక తెలంగాణ వాదులు ఆషాపును పగలగొట్టి ఇంట్లో ఉన్నవన్నీ ధ్వంసం చేసి నిప్పు పెట్టారు. అతడు చేసిన నేరమేమిటి? ఆంధ్ర ప్రాంతంలో పుట్టి తెలంగాణ ప్రాంతానికి వచ్చి షాపును తెరవడం! ఎంతమంది షాపులు తెరవడం లేదు? ఆవీధి లోనే తెలంగాణ యేతరుల అనేక షాపులు ఉన్నాయి. అవి ఏవీ తగులబడలేదు. నేను ఒక ముప్పావు గంట ఫోన్ చేయగా చేయగా తెలంగాణ ప్రాంతాన్ని చూస్తున్న వి.బి. రాజుగారు ఫోన్ అందుకున్నారు. ఆయన పోలీసుల్ని పంపుతానన్నాడు. పోలీసులు వచ్చే లోపల షాపు ధ్వంసం అయింది. ఇటువంటి అనేక ఉదాహరణలు చెప్పవచ్చు. ఉద్యోగ అవసరాల కోసం పొట్టకూటి కోసం హైద్రాబాద్ రావటం ఇక్కడ స్థిరపడటం నేరమంటుంది ప్రత్యేక తెలంగాణవాదులు.

ఎందుకీ ప్రత్యేక తెలంగాణవాదం?

ఆంధ్రదేశమంతా ఒకటేననీ హైద్రాబాద్ పెద్ద పట్టణం కాబట్టి ఉద్యోగాల కోసం బ్రతుకు తెరువు కోసం ఇక్కడకు అనేక మంది చేరేవారు. మొత్తం ఆంధ్రదేశమే బాగా వెనుకబడిన దేశం. కృష్ణా గోదావరి పెన్నా డెల్టాలు తప్ప రాష్ట్రమంతా దాదాపు ఎడారే. అవయినా కాటన్ దొర నిర్మించిన ప్రాజెక్టులు కాబట్టి ఆ ప్రాంతాలు మాత్రం సుభిక్షంగా ఉన్నాయి. తక్కిన వన్నీ దాదాపు ఎడారులే. ఆ ప్రదేశాలలో మొట్టమొదట నిలుస్తుంది అనంతపురంజిల్లా.

అది రాయలసీమ ప్రాంతం 1944లో బ్రహ్మాండమైన కరువు వచ్చింది. రాయలసీమ శ్రీకాకుళం, విశాఖ జిల్లాలు ఒక్క ఆంధ్రరైతు సంఘం కరువు నివారణ కొరకై దాదాపు 35 మందిని కృష్ణా గుంటూరు జిల్లాలనుండి ఈ ప్రాంతాలకు పంపింది. కరువు పనులు చూడటం, అధికారులు అక్రమాలకు దిగకుండా చూడటం వీరిపని. వీరందరూ శ్లాఘనీయంగా పనిచేశారు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పడని ఏర్పడినప్పటి నుండి కాంగ్రెస్ అధికారంలో ఉన్నది. తెలుగుదేశం పార్టీ అధికారంలోకి వచ్చింది. ఈ సుదీర్ఘ పరిపాలనలో ఈ ప్రాంతాల అభివృద్ధికి ఎవరు తోడ్పడ్డారు. ఆంధ్రదేశం రాష్ట్రాల జాబితాలో 7,8 స్థానాలలో ఉండటానికి కారణమేమిటి? జలాధారలన్నిటికీ ఆనకట్టలు డామ్లు కట్టి రాష్ట్రాన్ని సస్యశ్యామలాన్ని ఎందుకు చేయకూడదు? వారికి ప్లానులు లేవా? ఏదైనా నందికొండ ప్రాజెక్టు నిర్మించటం ప్రధమంలో జరిగింది తప్పితే ఇటీవల 20 సంవత్సరాలుగా వ్యాపార పంటలు పండించటమేగాని ఆహారధాన్యాలు పండించటం లేదు. ఈ మధ్య విదేశీ వ్యాపార పోటీలో ఈ వ్యాపార పంటల ధరలూ తగ్గాయి. పంటల విస్తీర్ణం తగ్గింది. రాష్ట్రమంతా కరువు ప్రాంతమే అయింది. కృష్ణా, గోదావరి, డెల్టా మినహా ఆబ్రిటిష వారే నయం అనుకునేట్లు చేస్తున్నారు ఈపాలకులు.

తెలంగాణ ఉన్నది ఇది సుమారు 300 ఏళ్ళకుపైగా తరుముల పాలనలో ఉన్నది. అంతకు ముందు అది అనేక రాజ్యాంగాల క్రింద ఉండేది.

చిరకాలం పరాయిపాలనలో ఉండటం మూలకంగా అభివృద్ధి అనేది లేదు. వ్యవసాయం విస్తీర్ణం పెరగలేదు. పరిశ్రమలు లేవు. అందుచే వారు పరాయిపాలన నుండి విముక్తి కోరారు. దాని వల్ల భాషాభివృద్ధి, వ్యవసాయాభివృద్ధి, పారిశ్రామికాభివృద్ధి, సాంస్కృతికాభివృద్ధి లభిస్తుందని ఆశపడ్డారు. కమ్యూనిస్టుల పుణ్యమా అని నైజాం చెర వదిలిపోయింది. అయితే అభివృద్ధి మాత్రం శూన్యం. రాయలసీమ ఉత్తరాంధ్ర లానే వెనుకబడి ఉంది. దీనికి కారణం నైజాం ప్రభుత్వం పోయినా స్వార్థ పూరితులైన కాంగ్రెస్ చేతులోనికి అధికారం రావటం. వీరు అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత జరిగిన అభివృద్ధి శూన్యం పరాయివారి పుణ్యమా అని హైద్రాబాద్, విశాఖపట్నం లాంటి చోట్ల కొన్ని పరిశ్రమలు వెలిశాయేగాని తక్కిన రాష్ట్రమంతా అభివృద్ధి శూన్యం. కాంగ్రెస్ వారు అధికారంలో భాగం పంచుకొనుటకై తంటాలు పడ్డారేగాని రాష్ట్రాభివృద్ధిని గమనించలేదు. దీనితో మొత్తం రాష్ట్రమంతా వెనుకబడింది. కరువుకాటకాలు రాయలసీమలో, గుంటూరు, నెల్లూరు జిల్లాలలో తరుచూ సంభవిస్తూనే ఉన్నాయి.

పట్టణాలు పెరుగుతున్నాయి. రాష్ట్రేతరులు పరిశ్రమలు స్థాపించి ప్రజలను కొల్లగొడుతున్నారు. లోగడ బిర్లా రాష్ట్రంలో ప్రవేశించబోయనపుడు కమ్యూనిస్టు పార్టీ నాయకత్వాన వ్యతిరేకత ప్రజ్వరిల్లి రాష్ట్రంలో అడుగు పెట్టనీయలేదు. ఇప్పుడు ఆ ప్రతిఘటన లేదు. యధేచ్ఛగా రాష్ట్రేతరులు పరిశ్రమలు స్థాపించి రాష్ట్రాన్ని కొల్లగొడుతున్నారు. ఇప్పుడు డబ్ల్యు.టి.బి. పుణ్యమా అంటూ ఆది కాస్తా నిలిచిపోయింది. పరిశ్రమలన్నీ దివాళా స్థితిలో ఉన్నాయి. ఐ.డి.పి.ఎల్., హెచ్.ఎమ్.టి పాగాటూల్స్, రిపబ్లికన్ ఫోర్డ్, షిప్ యార్డ్, బి.హెచ్.పి.వి, విశాఖ స్టీల్ బి.హెచ్.ఇ.ఎల్ మున్నగునవి అన్నీ నానాటికీ దిగదీస్తున్నాయి. తెలంగాణ అనేదే గాక అన్ని ప్రాంతాల పరిశ్రమలు ఇదే స్థితిలో ఉన్నాయి.

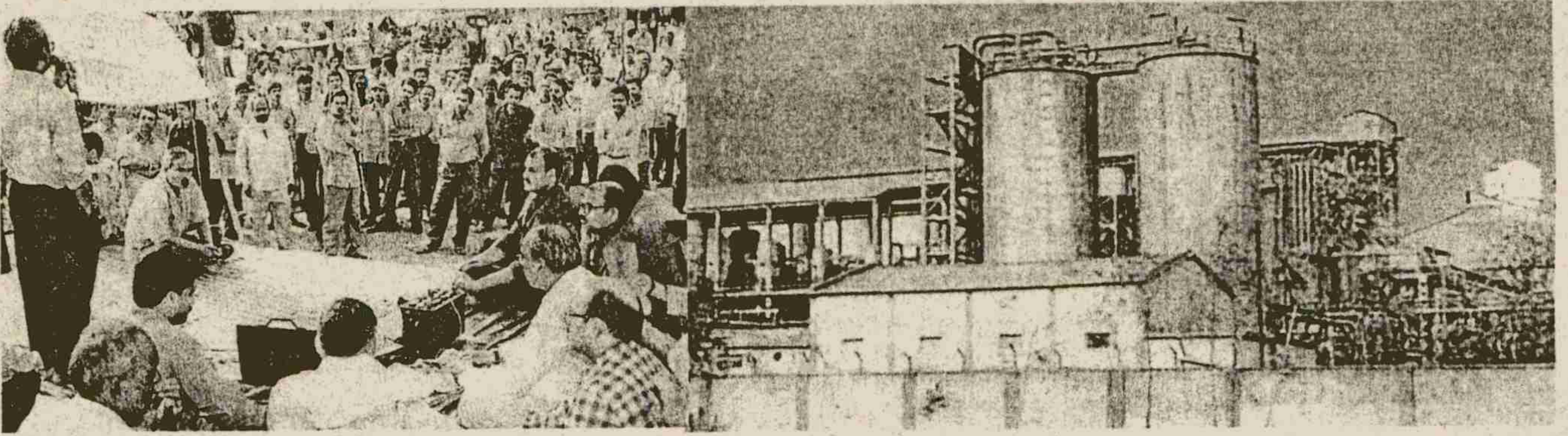
రాయలసీమ మరీ అధ్వాన్నంగా ఉంది. ఇది కాంగ్రెస్ వారి పుణ్యం. కాంగ్రెస్ పోయి తెలుగుదేశం వచ్చినా అదే పరిస్థితి. సైబర్ సిటీలు, నెక్లెస్ రోడ్లు ఇవన్నీ చేస్తున్నారేగానీ ప్రజల పరిస్థితి ఏమీ బాగుపడలేదు. ఇందుకు కారణం ఏ ప్రభుత్వం వచ్చినా ఉత్తరాంధ్రా, మధ్యాంధ్ర, రాయలసీమ, తెలంగాణ మొత్తం అంతా కలసి పోరాడితేగాని ఈ దోపిడీ ప్రభుత్వాన్ని పారద్రోలి ప్రజా ప్రభుత్వాన్ని ఏర్పరిస్తేగాని దీనికి ముక్తి మోక్షం లేదు.

చైనాను చూడండి. ఒకప్పుడు మనకన్నా వెనుకబడి ఉన్నదేశం. 1949లో అది విముక్తి సాధించిన తరువాత కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం ఏర్పడింది. జాతీయ పునర్నిర్మాణం చేపట్టబడింది. ఇప్పుడది వర్ధమాన దేశాల అన్నింటిలోనూ ప్రథమ స్థానంలో నిలబడటమేగాక సమీప భవిష్యత్తులో ప్రపంచంలోని అగ్రరాజ్యాలలో ఒకటిగా వెలుగొందే సమయం ఆసన్నమౌతోంది. దానికి కారణం అక్కడ సోషలిస్టు సమాజ నిర్మాణాలు పూనుకోవడమే. సోవియట్ యూనియన్ ప్రజాతంత్ర దేశాలు సోషలిస్టు వ్యవస్థను విడనాడి పెట్టుబడిదారీ విధానంవైపు మరలటం ద్వారా అధోగతికి పోయాయి. చైనా మాత్రం ఇంకా కొన్ని చిన్నదేశాలు సోషలిస్టు పంథాన విడనాడ కుండా వుండటం వల్లనే ఆదేశాలు త్వరగా అభివృద్ధి చెందుతున్నాయి. సామ్రాజ్యవాద వ్యవస్థ ఈ మధ్య కుట్రలవల్ల సత్వరాభివృద్ధికి ఆటంకం కలిగినా చైనా ప్రపంచంలోకెల్లా ఎక్కువ త్వరితంగా అభివృద్ధి అవుతున్న దేశం.

చైనా ప్రగతి మనకు ఆదర్శం కావాలి. తెలుగు ప్రజలు అందరూ కలసి ప్రజారాజ్యాన్ని ఏర్పాటు చేసుకుంటే గాని ఆంధ్రదేశమంతా అభివృద్ధికాదు. ఉత్తరాంధ్ర, రాయలసీమ, తెలంగాణాలు విముక్తి కావడం అభివృద్ధికావడం ఆనాడే సాధ్యమవుతుంది. ఇందుకై ప్రజలు ఉద్యమించాలిగాని ప్రత్యేక రాష్ట్రాలకోసం ఆంధ్ర రాష్ట్రాన్ని విడగొట్టడం సాధ్యంకాదు.

“బాల్కీ వర్కర్స్ వీరోచిత పోరాటం”

ఎం.కె. పాంథే

దాదాపు 7000మంది బాల్కీ కార్మికుల 67రోజుల సమ్మె దేశవ్యాప్తంగా ప్రజలు దృష్టిని ఆకర్షించింది. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వ దగాకోరు విధానాలను బహిర్గతం చేసింది. ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా ఐక్యంగా ఉద్యమించాయి. 2001 మార్చి 3నుండి “బాల్కీ బచావో సంయుక్త సమన్వయ సమితి” పేరుతో అన్ని యూనియన్లు నిరవధిక సమ్మెకు పూనుకున్నాయి. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వ ఆర్థిక విధానాలపై ప్రత్యక్షంగా యుద్ధం ప్రకటించాయి.

ఈ వీరోచిత సమ్మె అర్థవంతంగా ఆగిపోయింది. కొన్ని ముఖ్య కారణాలను పరిశీలిద్దాం.

బి.జె.పి. కుట్రలు: క్రొత్తగా, దొంగదారిన యాజమాన్య పగ్గాలు చేపట్టిన స్టెరిలైజ్డ్ కంపెనీ యాజమాన్యం, బాల్కీ వర్కర్ల న్యాయ సమ్మతమైన పోరాటాన్ని దెబ్బతీసేందుకు వేతనాల నిలిపివేత, మొదలగు అక్రమాలకు పాల్పడింది. స్టెరిలైజ్డ్ యాజమాన్యం కార్మికుల ప్రయోజనాలను వరిరక్షిస్తుందని, ఉద్యోగ భద్రత కల్పిస్తుందని ప్రయివేటీకరణను అంగీకరించాలని, సమ్మె విరమించాలని స్థానిక బి.జె.పి. నాయకులు చేసిన కుయతలకు బాల్కీ కార్మికులు లొంగలేదు.

ప్రజల మద్దతు: ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా బాల్కీ కార్మికులు చేస్తున్న పోరాటానికి స్థానిక ప్రజల మద్దతు అనిర్వచనీయం. అణగారిన గిరిజన ప్రజలు కూడ ఈ ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేక పోరాటంలో పాల్గొనడం ఒక నూతన స్ఫూర్తినిచ్చింది.

స్థానిక మహిళా సంఘాలు, జనవాది మహిళా సమితి (AIDWA) బాల్కీ ప్రయివేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా విస్తృతప్రచారం నిర్వహించాయి. వందలమంది మహిళలు ప్రచారంలో పాల్గొన్నారు. బాల్కీలో పనిచేస్తున్న ఆఫీసర్ల కుటుంబ సభ్యులు, మహిళలు ప్రచారం చేశారు. కా॥ బృందాకరత్ హాజరైన గేటు మీటింగ్ కు అనూహ్యరీతిలో స్థానిక మహిళలు తరలివచ్చారు. బాల్కీ ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేక పోరాటం స్థానిక మహిళల్లో ఒక మంచి ప్రభావం చూపిందనడం అతిశయోక్తి కాదు.

బాల్కీ బచావో సంయుక్త సమన్వయ కమిటీ ఆధ్వర్యంలో గేటువద్ద ఏర్పాటు చేసిన వంటశాలలో దాదాపు ప్రతిరోజు 3000మందికి భోజనాలు తయారు చేశారు. ఒకరోజు “కోర్పాబండ్”కు అనూహ్యరీతిలో స్పందన లభించింది. బొగ్గుగని కార్మికులు తమ ఒకరోజు వేతనాన్ని బాల్కీ పోరాటానికి అందించారు.

ఎం.కె. పాంథే, తపన్ సేన్, గురుదాస్ గుప్తా, దీపాంకర్ ముఖర్జీ, జీవన్ రాయ్ మరెందరో పార్లమెంటు సభ్యులు బాల్కీ కార్మికుల పోరాటానికి వెళ్ళి మద్దతు ప్రకటించారు. ప్రతిపక్ష సభ్యులు పార్లమెంటులో ఈ బాల్కీ అమ్మకాన్ని వ్యతిరేకించినా, లోక్ సభలో తనకున్న సంఖ్యాబలంతో ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వం నెగ్గినా, రాజ్యసభలో మాత్రం ఓటమి పాలయింది.

కేంద్ర కార్మిక సంఘాల మద్దతు: దాదాపు 10లక్షల రూపాయలు బాల్కీ పోరాటానికి సహాయంగా వివిధ రాష్ట్రాలనుండి కార్మికులు సమీకరించిపంపారు. సి.పి.ఐ. (యం) రూ.50,000/- లను పోలిట్ బ్యూరో సభ్యులు సీతారాం ఏచూరి

ద్వారా బాల్కీ కార్మికులకు అందించింది.

కేంద్ర కార్మిక సంఘాలన్నీ కల్పి మే 4వ తేదీన బాల్కీ కార్మికులకు సంఘీభావ దినాన్ని దేశవ్యాప్తంగా పాటించాలని పిలుపునిచ్చాయి. ప్రధాన మంత్రికి ఉత్తరాలు వ్రాశాయి. ప్రభుత్వరంగ కార్మికులంతా “బాల్కీ” విషయమై మే 18న ఒకరోజు సమ్మెకు పిలుపునిచ్చారు.

ప్రయివేటీకరణ డిమాండ్ ను వదిలేసిన బాల్కీ ఒప్పందం

చత్తీస్ గుడ్ రాష్ట్ర ప్రభుత్వ పాత్ర: మొదట్లో చత్తీస్ గుడ్ రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి అజిత్ జోగి బాల్కీ కార్మికుల సమ్మెకు మద్దతునిచ్చినా, కేవలం రాజకీయ లబ్ధికోసమే ఈపని చేశాడు. రు. 552కోట్లకు రాష్ట్ర ప్రభుత్వమే బాల్కీను కొంటున్నదని మొదట చెప్పారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వానికి చిత్త శుద్ధి లోపించింది. చివరకు రాష్ట్ర పోలీసు యంత్రాంగం మరియు జిల్లా కలెక్టరు ద్వారా కార్మికులపై ఒత్తిడిపెంచి సమ్మె ఉపసంహరణకు ప్రయత్నించారు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరిలో ఈ మార్పు, స్టెరిలైజ్డ్ కంపెనీ యాజమాన్యంతో లోపాయికారి ఒప్పందం ఏర్పరచుకుందనే అనుమానాలకు తావిచ్చింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఒత్తిడి మేరకు ఐ.ఎన్.టి.యు.సి. బాల్కీ ఉద్యమానికి తూట్లుపాడిచింది. ఆర్థికపరమైన డిమాండ్లతో కోర్కెల పత్రాన్ని ఇచ్చి ప్రధానమైన బాల్కీ ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేక డిమాండ్ ను ప్రక్కన పెట్టింది. జిల్లా కలెక్టరు చర్చల్లో కూడ ఈ కీలకమైన డిమాండ్ ను వదిలేసి, కేవలం ఆర్థిక పరమైన డిమాండ్లను పరిష్కరించేందుకు పూనుకోవడంతో రాష్ట్ర ప్రభుత్వ అసలైన వైఖరి తెలిసిపోయింది. మారిన రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరితో బాల్కీ ఐక్య కార్మిక ఉద్యమంలో బీటలు మొదలైనాయి. 65రోజుల సమ్మెను నిర్విఘ్నంగా చేసిన అన్ని బాల్కీ కార్మిక సంఘాలు దేశవ్యాప్త మే 18 సమ్మె వరకు వేచి వుండలేకపోవడం విచారకరం.

ఇదే సమయంలో స్టెరిలైజ్డ్ యాజమాన్యం సి.ఐ.టి.యు. నాయకులు అన్నారీని పనినుండి తొలగించింది. అన్ని కార్మిక సంఘాలు ఏకమై డిమాండ్ చేయగా కా॥అన్నారీని పనిలోకి తీసుకోకతప్పలేదు. రెండునెలల వేతనాన్ని అడ్వాన్సుగా యాజమాన్యం ఇచ్చేందుకు, హక్కులు, సౌకర్యాలు కాపాడేందుకు అంగీకరించినా, ప్రధానమైన డిమాండ్ బాల్కీ డీల్ ను రద్దు చేయాలనే విషయమై ఏ ఒప్పందం కుదరలేదు. అందుకే సి.ఐ.టి.యు. మరియు హెచ్.యం.యస్. లో ఒక వర్గం మాత్రం ఈ ఒప్పందంపై సంతకాలు చేయలేదు.

పోరాటం కొనసాగుతుంది: కేంద్ర కార్మిక సంఘాల దేశవ్యాప్త సంఘీభావ కార్యక్రమం నిర్ణయించడంలో జాప్యం కనిపించింది. దేశవ్యాప్త ప్రభుత్వరంగ కార్మికుల సమ్మె బాల్కీ ఒప్పందం అయిన తర్వాత ఉపసంహరించబడింది. ఈ పోరాటంలో కేంద్ర కార్మిక సంఘాలు కొన్ని పాతాలు నేర్చుకోవాలి.

అయితే సమ్మె ఉపసంహరించినా, ప్రయివేటీకరణ వ్యతిరేక పోరాటం కొనసాగితుందని కేంద్ర కార్మికసంఘాలు ప్రకటించడం స్ఫూర్తిదాయకం. ఏప్రిల్ 25న మహారాష్ట్ర బండ్ లో అన్ని కార్మిక సంఘాలు పాల్గొని జయప్రదం చేయడం ప్రయివేటీకరణ, ప్రపంచీ కరణ, సరళీకరణ వ్యతిరేకపోరాటానికి మరింత ఊపునిస్తుంది.

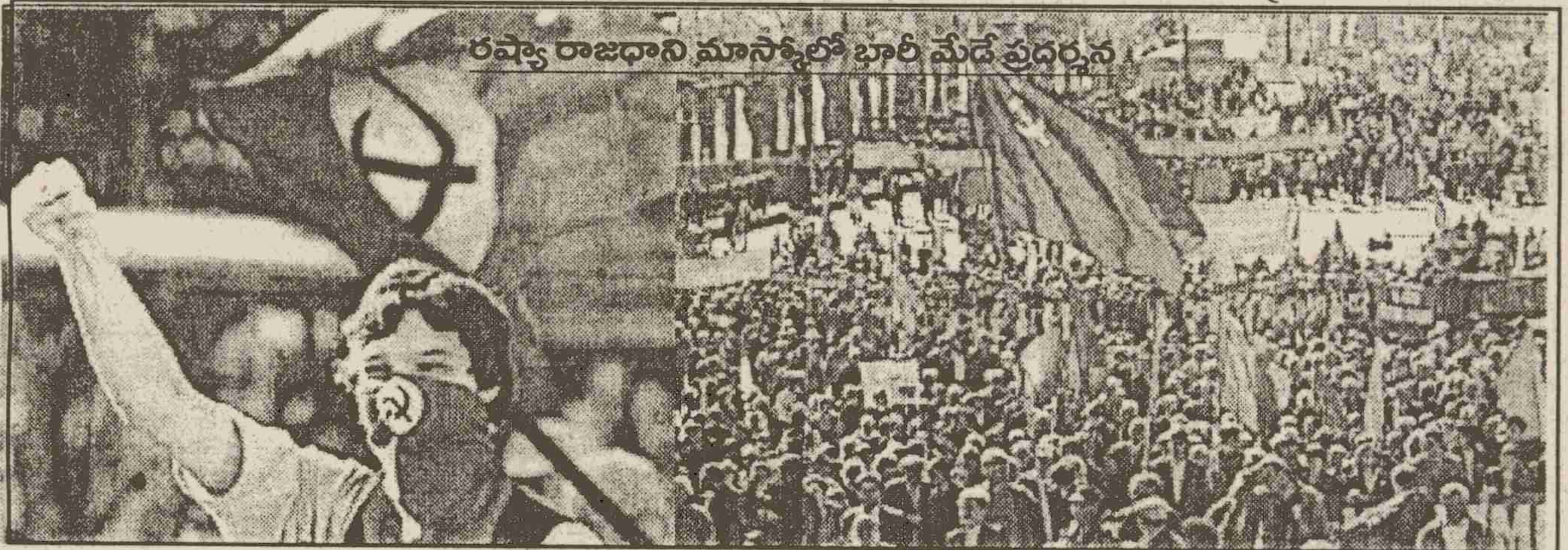
ఉత్తేజకరంగా మేడే

హైదరాబాద్

రాష్ట్ర వ్యాపితంగా ఈ సంవత్సరం మేడే కార్యక్రమాలు ఉత్తేజకరంగా జరిగాయి. రెండవదశ సంస్కరణల పేర కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కార్మికవర్గం పై తమ దాడులను పెంచాయి. ఈ దాడులకు వ్యతిరేకంగా పోరాడి హక్కులను కాపాడు కుంటామని ప్రతిజ్ఞ చేస్తూ, అనుబంధాలతో నిమిత్తం లేకుండా ఉత్తేజకరంగా మేడేని కార్యక్రమాల పోర్టును దిగువనిస్తున్నాయి.

రాష్ట్ర కార్యాలయం వద్ద హైదరాబాద్ లోని సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర కార్యాలయం వద్ద అరుణ పతాకాన్ని రాష్ట్ర నాయకులు రాజారావు ఎగురవేశారు. ఆర్టీసి క్రాస్ రోడ్స్ లో సి.ఐ.టి.యు పతాకాన్ని ప్రజాశక్తి మేనేజర్ మిరియం వెంకటేశ్వర్లు ఎగురవేశారు. ఈ సందర్భంగా సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర కార్యాలయం సీటీ కార్యాలయం, క్రాస్ రోడ్స్ వరకు అరుణ రకాలతో అలంకరించారు.

హైదరాబాద్ సీటీ కార్యాలయం వద్ద సి.ఐ.టి.యు పతాకాన్ని పి. ప్రభాకర్ ఆవిష్కరించారు. నగరంలో 222 చోట్ల మేడే ఉత్సవాలు ఘనంగా జరిగాయి. వివిధ ప్రాంతాల్లోని చొరస్తాలలో, పారిశ్రామిక వాడలలో ఎర్రతోరణాలతో చూపరులకు కనువిందు చేశారు. 10 వేలమంది కార్మికులతో ప్రదర్శనలు, సభలు జరిగాయి. ప్రధానంగా 17 ప్రాంతాల్లో అనేక జెండా ఆవిష్కరణలు జరిపారు. ఈ కార్యక్రమాలలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలతో పాటు కేంద్రప్రభుత్వ సంస్థలు డిఫెన్స్, పోస్టల్, టెలికాం, ఏటి. ఆఫీస్ తదితర రంగాలవారు పాల్గొన్నారు. ఈ సభలలో నగర, రాష్ట్ర నాయకులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. మేడే సందర్భంగా నగర కమిటీ, అవినీతికర బి.జె.పి ప్రభుత్వ విధానాల్ని త్రిప్పికొడదాం, కార్మిక హక్కుల్ని రక్షించుకుందాం. అనే నినాదాలతో మూడువేల పోస్టర్లు 25 వేలకరపత్రాలతో విస్తృతంగా ప్రచారం చేశారు.

రష్యా రాజధాని మాస్కోలో భారీ మేడే ప్రదర్శన

విశాఖ జిల్లా

జిల్లాన్ని ప్రాంతాల్లో పెద్ద ఎత్తున 'మేడే' ఉత్సవాలు జరిపారు. పట్టణ పారిశ్రామిక ప్రాంతాలతో పాటు 42 మండలాలలో ఈ కార్యక్రమం జరిగింది. మొత్తం 294 సెంటర్స్ లో మే దినోత్సవం జరుపగా 11095 మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు.

ప్రదర్శనలు:- విశాఖపట్నం నగరంతో పాటు అనేక ప్రాంతాలలో మేడే ప్రదర్శనలు జరిగాయి. టౌన్ సెంటర్ 3 జోన్స్ కలిపి వందలాదిమందితో జగదాంబ నుండి పూర్ణా మార్కెట్ వరకు పెద్ద ప్రదర్శన జరిగింది. 'మేడే' వర్ధిల్లాలి. కార్మికహక్కులు కాపాడాలి. కనీసవేతనాలు అమలు చేయాలి. నినాదాలతో ప్రదర్శన సాగింది. అనంతరం జరిగిన బహిరంగ సభలో సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర కార్యదర్శి సి.హెచ్.నర్సింగరావు, జిల్లా అధ్యక్షులు వి.యస్.పద్మనాభరాజు గారు, జోన్ 1 కన్వీనర్ వై.రాజు, ఆర్.కె.యస్.వి కుమార్, జోన్ 11 పి.శంకర్, జోన్ 111 ముర్రా సంఘం జిల్లా నాయకులు ఎం.సుబ్బారావు లు పాల్గొని ప్రసంగించారు.

జిల్లా వ్యాప్తంగా 13 సెంటర్స్ లో ప్రదర్శనలు నిర్వహించారు. 2.725 మంది కార్మికులు పాల్గొన్నారు. జిల్లాలో ఫ్యాక్టరీగేట్లు, అసంఘటితరంగ కార్మికులు (ముర్రా, బిల్డింగ్, రిక్నా, ఆటో, మోటారు) కూడళ్ల వద్ద ఒకరోజు ముందునుండే సి.ఐ.టి.యు తోరణాలతో అలంకరించారు. అన్ని మండల కేంద్రాలలోనూ ఎర్రతోరణాలు కట్టారు. ఘనంగా జిల్లాలో కార్యక్రమం జయప్రదం అయింది.

చిత్తూరు

జిల్లాలోని పలుచోట్ల మేడే కార్యక్రమాలు జరిగాయి. మండల కేంద్రం పాకాల పట్టణంలో మే దినోత్సవమున జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగియి. ఈ కార్యక్రమములో సి.ఐ.టి.యు నాయకులు, ఎన్.జి.ఒ నాయకులు శ్రీ కుప్పస్వామినాయుడు, జన విజ్ఞాన వేదిక నుండి రామకృష్ణ హమాలీ తరపున మురగేష్ బాబు, గ్రామ సేవకుల సంఘం లోక్ నాథ్, టైలర్స్ యూనియన్ వేణుబాబు ఇంకా మధుసూధనరావు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మహబూబ్ నగర్

జిల్లాలో కార్మిక దినోత్సవం ఎంతో ఉత్సాహంతో జరుపుకున్నారు. మహబూబ్ నగర్ లో సి.ఐ.టి.యు ఆధ్వర్యంలో భారీ ప్రదర్శన జరిగింది. పలుచోట్ల అరుణ పతాకాన్ని ఆవిష్కరించారు. ఈ కార్యక్రమములలో సి.ఐ.టి.యు నాయకులు శ్రీశైలం, పట్టణకార్యదర్శి కురుమూర్తి, రైతు సంఘం జిల్లా నాయకులు వనగంటి ఈశ్వర్, వ్యవసాయ కార్మికసంఘం జిల్లా కార్యదర్శి ఎ. రాములు ఎన్.డబ్ల్యు.ఎస్ నాయకులు వీరాంజనేయులు, యు.టి.ఎస్ నాయకులు ఎన్. విజయ్ కుమార్ తదితరులు పాల్గొన్నారు. వనపర్తి, అచ్చంపేట, బిజినేపల్లి, ఆత్మకూరు, వంగూరు, అమ్రంబాద్, చిన్న చింతకుంట, గద్వాల, నాగర్ కర్నూల్, కోడేరు, బత్తూరు, ఉట్కూర్, మాగనూర్, వెల్లండ, కొత్తకోట, మూడ్గుల, జడ్చర్ల, పాన్ గల్, బాలానగర్ లలో జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగాయి.

వరంగల్

జిల్లాలోని పలు మండలాల్లో మే దినోత్సవాన్ని ఉత్సాహంగా జరుపుకున్నారు. సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా కార్యదర్శి జి. రమేష్, తదితరులు, వరంగల్లోని పలు ప్రాంతాల్లో జెండా ఆవిష్కరణ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. హన్మకొండ, దుగ్గొండి, హసన్పర్తి, నర్సంపేట, పాలకుర్తి, నర్సింహులపేట, లింగాల ఘనపురం, గోవిందరావుపేట, చిట్యాల తదితర కేంద్రాలలో మేడేను ఘనంగా జరుపుకున్నారు.

కర్నూలు

జిల్లా వ్యాప్తంగా అనేక చోట్ల మేడే వేడుకలు జరిగాయి. కర్నూలు నగరంలోనే 150 కేంద్రాల్లో, జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగాయి. ప్రైవేటీకరణ వలన జరిగే నష్టాలను వివరిస్తూ గోవిందా...గోవిందా నాటిక ప్రజలను ఉత్సాహపరిచింది. సి.ఐ.టి.యు జిల్లా ఉపాధ్యక్షులు, టి.షడ్రక్, నగరఅధ్యక్షులు కె.ప్రభాకర్ రెడ్డి, పలువురు జెండా ఆవిష్కరణ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. పాణ్యం, అన్నరి, పెద్దకడుబూరు, పత్తికొండ, ఆలూరు, వెల్దురు, సంజామల, జూపాడుబంగా, హోళగుండ, గోనెగండ్ల, ఆదోని, కొత్తళం, కోవెలకుంట్ల, ఎమ్మిగనూరు, వెలుగోడు, పలుప్రాంతాల్లో మేడే ఉత్సవాన్ని జరుపుకున్నారు.

నిజామాబాద్

ప్రపంచకార్మిక దినోత్సవం మేడే సందర్భంగా జిల్లా వ్యాప్తంగా అరుణ పతాకాలు యెగురవేశారు. నిజామాబాద్ లో పట్టణకార్యదర్శి రమేష్ బాబు పతాకావిష్కరణ చేశారు. ఇంకా అంగన్ వాడీ టీచర్లు, గ్రామసేవకులు, హమాలీవర్కర్స్, మెడికల్ రిప్రజెంటేటివ్ లు, తదితర ప్రజాసంఘాల నాయకులు పాల్గొన్నారు. పిట్లం, కమ్మర్ పల్లి, బిక్కనూర్, నిజాంసాగర్, బార్నూర్, ఎల్లారెడ్డి, తాడ్వామిలలో సభలు, జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగాయి.

రంగారెడ్డి

జిల్లాలోని పలు మండలాల్లో సి.ఐ.టి.యు పలు ప్రజాసంఘాల నాయకులు మే దినోత్సవమునాడు అరుణ పతాకాలు ఎగురవేశారు. వికారాబాద్ లోని మహాశక్తి చౌరస్తాలో సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్రనాయకులు అజయ్ కుమార్ పతాకావిష్కరణ చేశారు. జిల్లా కన్వీనర్ బి. క్రిష్ణయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు. కందుకూర్, పూడూరు, ఘట్ కేశర్, పరిగి, కీసర, ఇబ్రహీంపట్నం, శంషాబాద్, మేడ్చల్, శివరాంపల్లి ఇంకా పలు ప్రాంతాల్లో మేడే దీక్షా దినం ఘనంగా జరిగింది.

మెదక్

మహబూబ్ నగర్ పలు సెంటర్లలో మేడే పతాకావిష్కరణలు జరిగాయి. జనగామలో సి.ఐ.టి.యు కార్యలయం నుండి గెస్ట్ హౌస్ వరకు ర్యాలీ జరిగింది. తరువాత డివిజన్ సి.ఐ.టి.యు కార్యదర్శి పిట్టలకుమార్ జెండా ఆవిష్కరించారు. స్టేషన్ ఘనాపూర్, డోర్నకల్, గూడూరు, నర్మెట్ల, కురవి, చేర్యాల, కేసముద్రం పలు కేంద్రాల్లో మేడే వేడుకలు జరిగాయి.

నల్గొండ

జిల్లాలోని అనేకచోట్ల ర్యాలీలు, సభలు, జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగాయి. పారిశ్రామిక వాడలు ఎర్రజెండాతో కాంతులు విరజిమ్మి. వివిధరంగాల కార్మికుల, ప్రధానసెంటర్లలో జెండా ఆవిష్కరణ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. నల్గొండలోని బస్టాండ్ వద్ద సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి పి. అనంతరామశర్మ జెండా ఆవిష్కరించారు. నల్గొండ మాజీ శాసన సభ్యులు నంధ్యాల నర్సింహారెడ్డి పలుకేంద్రాలలో జెండా ఆవిష్కరణ కార్యక్రమాలలో పాల్గొన్నారు. నల్గొండ డివిజన్ వ్యాప్తంగా 11 మండలాల్లో 120 కేంద్రాల్లో మేడే ఉత్సవాలు జరిగాయి. పట్టణంలో సి.ఐ.టి.యు. అధ్యక్షులలో 40 సెంటర్లలో అరుణ

పతాకాలు యెగురవేశారు. సూర్యాపేట పట్టణంలో సి.ఐ.టి.యు అధ్యక్షులలో 50 సెంటర్లలో జెండా ఆవిష్కరణలు జరిగాయి. నకిరేకల్, నేరేడుచర్ల, వలిగొండ, చండూరు, మిర్యాలగూడ, యాదగిరిగుట్ట, మునగాల, కోదాడ, తుంగతుర్తి, దేవరకొండలలో మే దినోత్సవాన్ని ఉత్సాహంగా జరుపుకున్నారు.

పశ్చిమగోదావరి జిల్లా

ఆకివీడులో మే దినోత్సవ వేడుకలు అత్యంత ఉత్సాహంతో జరిపారు. నాలుగు రోజులముందునుండే కార్యకర్తలు ఎండను సైతం లెక్కచేయకుండా మెయిన్ సెంటర్లలోనూ పారిశ్రామిక ప్రాంతమందు ఎర్రతోరణాలతో అలంకరించారు. ఐ. భీమవరం టర్నింగ్ వద్ద మేడే వర్ధిల్లాలి అని పెద్ద ద్వారం ఏర్పాటు చేశారు. ప్రధాన సెంటర్లగుండా ప్రదర్శన కొనసాగింది. సోషలిజం వర్ధిల్లాలి, డబ్ల్యు.టి.ఓ. ఒప్పందం రద్దు చేయాలి అంటూ నినాదాలు చేశారు. ప్రదర్శనలో చిన్నారుల కోలాటం, డప్పులదళం, కర్రసాము విన్యాసాలు పట్టణ ప్రజలను విశేషంగా ఆకర్షించాయి. మహిళలు ఎర్ర అంచు తెల్లచీరలు, పురుషులు ఎర్రచొక్కాలు ధరించి అరుణ పతాకాలతో ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. ర్యాలీలో 800మంది పాల్గొన్నారు. పట్టణంలో 12వార్డులలోను 40 సెంటర్లలోను మేడేను జరిపారు. అనంతరం సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర నాయకులు అల్లూరి సత్యనారాయణ కామ్రేడ్ పుచ్చలపల్లి సుందరయ్య చిత్ర పటానికి పూలమాలలతో అలంకరించారు. సి.ఐ.టి.యు. పట్టణ అధ్యక్షులు అప్పికొండ జగన్నాథం, అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళా సంఘం నాయకులు డి. లక్ష్మి, డి. సత్యవతి తదితర ప్రజాసంఘాల నాయకులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు.

హై
టెక్
కు
ల
వి
బీ
క్యు

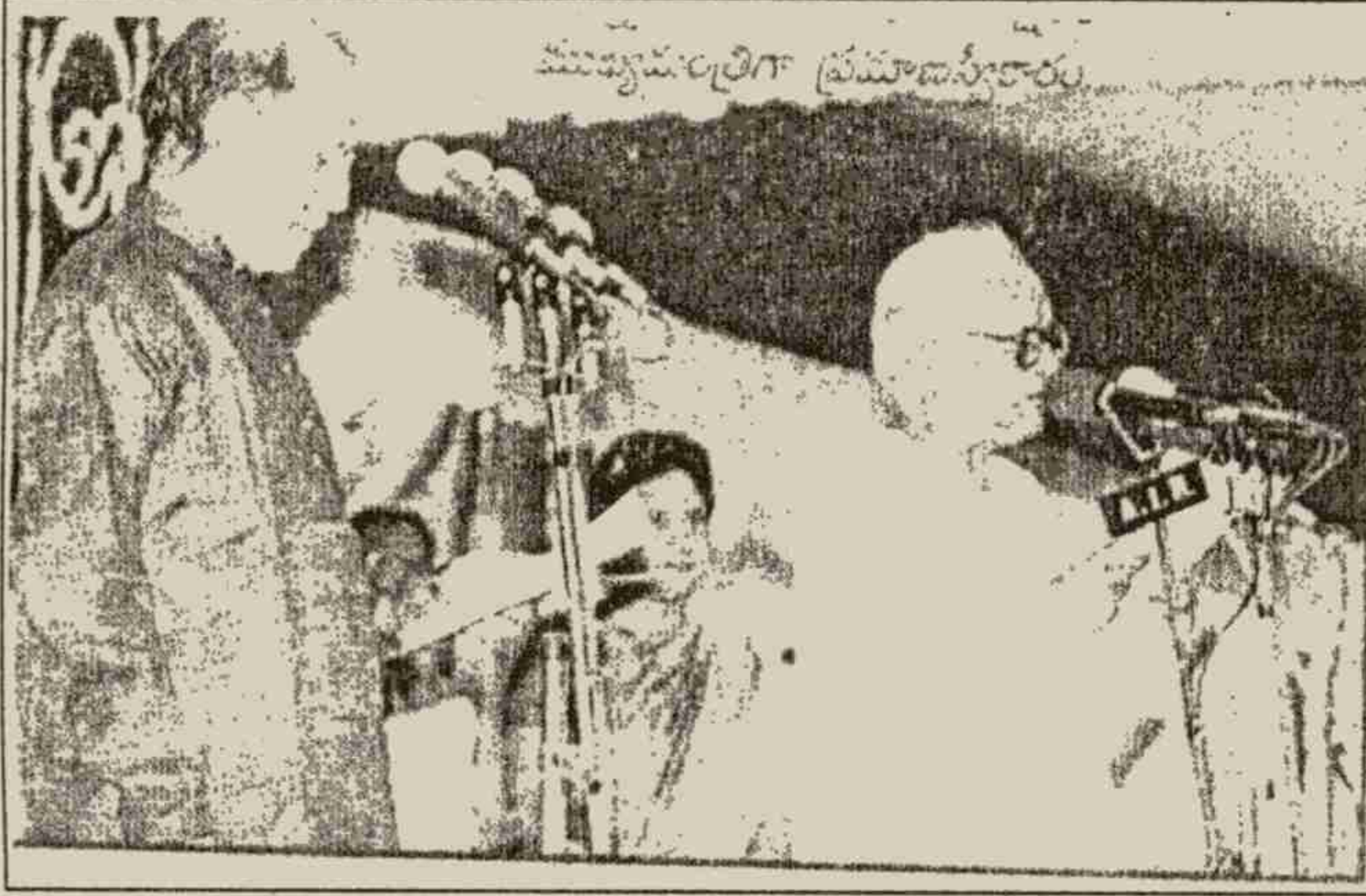
అది రాష్ట్ర రాజధాని నగరం సమీపంలోని కొంపల్లిలో చాయ్ బడ్డీ గౌరెల కాపరి చంద్రయ్య(డిస్కాజబుల్) తాగి పారవేసే గ్లాసులో టీ తాగుతున్నారు.

ఆయన తన ఎదురుగా వున్న స్టీలు గ్లాసు మాత్రం చంద్రయ్య తనను అంటరాదంటున్నది!

స్టీలు గ్లాసులో ముందుబడ్డకులాలవారికి మాత్రమేనట!

ఎర్రకోట వెలుగుబాటు

తెలకపల్లి రవి

1977 జూన్ 21 పశ్చిమ బెంగాల్ లో తొలి వామపక్ష ప్రభుత్వ ముఖ్యమంత్రిగా జ్యోతిబసు ప్రమాణ స్వీకారం చేశారు.

2001 మే 18 ఆరవ వామపక్ష ప్రభుత్వ ముఖ్యమంత్రిగా బుద్ధదేవ్ భట్టాచార్య ప్రమాణ స్వీకారం చేశారు.

ఈ రెండు ఘటనల మధ్య కేంద్రంలో 13 సార్లు ప్రభుత్వాలు మారిపోయాయి. మన రాష్ట్రంలోనూ 14 సార్లు ప్రభుత్వాలు మారాయి. పశ్చిమబెంగాల్ లో మాత్రం సహస్రాబ్ది మారినా రాజకీయంగా అదే ప్రభుత్వం 24 ఏళ్ళుగా అవిచ్ఛిన్నంగా కొనసాగుతోంది.

దేశ రాజకీయాలలో అస్థిరత అనేది ప్రధాన చర్చనీయాంశంగా తయారైన గత రెండున్నర దశాబ్దాలలో ఒక్క బెంగాల్ లెఫ్టెంట్ మాత్రం అందుకు మినహాయింపుగా ఉండటం ఎలా సాధ్యమవుతున్నది?

చెక్కుచెదరని ప్రజా పునాది:

ఈ పాతికేళ్లలో లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ ను దెబ్బతీయాలని తాపత్రయపడినవారు ఎందరో! ఇందిరాగాంధీ గరీబీహతావో గాలి ఉధృతంగా వీస్తున్న కాలంలో ఎదురు నిలిచిన ఏకైక రాష్ట్రం పశ్చిమబెంగాల్. అందుకు అగ్రహించిన ఆమె సైన్యాన్ని దించి అరాచక శక్తులను ప్రోత్సహించి అత్యంత దుర్మార్గమైన బీభత్సకాండ సాగించింది. 1200 మంది కార్యకర్తలు హత్యగావించింది. వేలాదిమంది ఇళ్లలోంచి తరిమివేయబడ్డారు. మరెన్నో వేలమందిపై అత్యాచారాలకు కారణమైంది. అయినా సి.పి.ఐ.(ఎం) పునాది చెక్కుచెదరలేదు.

ఎమర్జెన్సీ అనంతరం 1977 శాసనసభ ఎన్నికల్లో జనతాపార్టీ రాష్ట్ర నాయకుడు పి.సి.సేన్ కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతతో సహేతుకమైన సర్దుబాట్లకు నిరాకరించినప్పుడు రాష్ట్ర ప్రజలు లెఫ్టెంట్ కు తొలి విజయం చేకూర్చారు. జనతా పార్టీకి రాష్ట్రంలో బలం చాలా పరిమితమైనప్పటికీ 51 శాతం సీట్లు కేటాయించడానికి సి.పి.ఐ.(ఎం) సిద్ధపడిందంటే నర్సబాట్లకు ఎంత ప్రాధాన్యత నిచ్చిందో విదితమవుతుంది. ఆ పరిణితిని హర్షించబట్టే రాష్ట్ర ప్రజలు దానికి అలనాటి విజయం చేకూర్చి ప్రత్యామ్నాయ పాలనకు స్వాగతం పలికారు.

1980లో దేశవ్యాపితంగా ఇందిరాగాంధీ పునరాగమనం జరిగినా పశ్చిమబెంగాల్ లో అలా జరగలేదు. 1984లో ఇందిరాగాంధీ హత్యానంతరం సానుభూతి వెల్లువ దేశమంతా వీచినా బెంగాల్ లో

మాత్రం సాగలేదు. రాజీవ్ హత్యానంతరం సానుభూతిలోనూ బెంగాల్ వామపక్షం అధికృత నిలుపుకోగలిగింది. మమతా బెనర్జీ వీరంగాలు విఫలమవడం ఇటీవలి చరిత్రే.

వ్యక్తుల కంటే విధానాలే మిన్న:

జ్యోతిబసు వ్యక్తిగత ప్రతిష్ట లెఫ్టెంట్ ను గెలిపిస్తోందని ఆయన వైదొలగితే అంతా మారిపోతుందని చాలా ఊహగానాలు సాగేవి. కమ్యూనిస్టు పార్టీలో వ్యక్తిపాత్ర వున్నా విధానాలదే ముఖ్య ప్రభావమని స్వయంగా జ్యోతిబసే చెప్పినా ఇలాటివారి చెవికెక్కలేదు. కొత్త ముఖ్యమంత్రి బుద్ధదేవ్ నాయకత్వంలో మరిన్ని స్థానాలు సాధించుకున్న ప్రస్తుత ఫలితాలు ఈ ప్రచారకులను కూడా కంగుతినిపించాయి. వ్యక్తిగతంగా జ్యోతిబసుపైనా, రాజకీయంగా లెఫ్టెంట్ ఆర్థిక విధానాలపైన సాగిన దుష్ప్రచారాలన్నీ పటాపంచలైపోయాయి. సి.పి.ఐ.(ఎం)లో అనైక్యత గురించిన చిలవలు పలువలు కూడా సోదిలోకే రాలేదు.

ఈ ఎన్నికలలో లెఫ్ట్ విజయానికి నంబంధించిన గణాంకవివరాలు అందుబాటులో వున్నాయి గనక వాటిని పరిశీలిస్తే ఈ విజయం ఎంత ఘనమైందో తెలుసుకొంది. దాని రాజకీయ ప్రాధాన్యత ఆ అంకెల కన్నా గొప్పది.

చరిత్రలోనే అపూర్వ విజయం:

జ్యోతిబసు తొలిసారి ప్రమాణ స్వీకారం చేసినపుడే హిందూ వ్యాఖ్యాత, ఆ నాటి అగ్రశ్రేణి జర్నలిస్టు జి.కె.రెడ్డి ఇది ప్రపంచ చరిత్రలోనే అపూర్వమైన కమ్యూనిస్టు విజయమని పేర్కొన్నారు. బూర్జువా ఎన్నికల్లో ఒక కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఇంత అసాధారణ మెజార్టీ సాధించి ప్రభుత్వం ఏర్పరచడం జరగలేదని ఆయన రాశారు. కేరళలో ఇ.ఎం.ఎస్. ప్రభుత్వం ఒక్కటే అంతకు ముందు వచ్చిన కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం. అయితే తర్వాత గయానాలో చడ్డీజగన్, ఆ తర్వాత నేపాల్ లో కమ్యూనిస్టులు ప్రభుత్వాలు ఏర్పరచారు. ఇటీవలలోనూ స్థానికంగా అధికారం చేసిన ఉదాహరణలున్నాయి. కాని అన్ని కోట్లమంది నివసించే అంత కీలకమైన రాష్ట్రంలో స్వయంగా సుస్థిరంగా ప్రభుత్వం ఏర్పరచి అవిచ్ఛిన్నంగా పాలించటం ఎన్నడూ, ఎక్కడా జరగలేదు.

అంతర్జాతీయ ప్రతిష్ట:

మార్క్స్ 125 వర్ధంతి సందర్భంగా కలకత్తాలో కమ్యూనిస్టు పార్టీల అంతర్జాతీయ సెమినార్ జరిగినప్పుడు చాలా పార్టీల ప్రతినిధులు బెంగాల్ ప్రభుత్వంపై తమకు సెమినార్ హాలులో కన్నా బయట బెంగాల్ ప్రభుత్వం అమలు జరుపుతున్న విధానాలే ఎక్కువ ఉత్తేజమిచ్చినట్లు వారు పేర్కొన్నారు. వారి కోరికపై జ్యోతిబసు తమ విధానాలు, అనుభవాల గురించి విడిగా మాట్లాడవలసి వచ్చింది. లెఫ్టెంట్ అంతర్జాతీయ ప్రతిష్టకు ఇదొక ఉదాహరణ మాత్రమే.

దీర్ఘకాల సుస్థిరత:

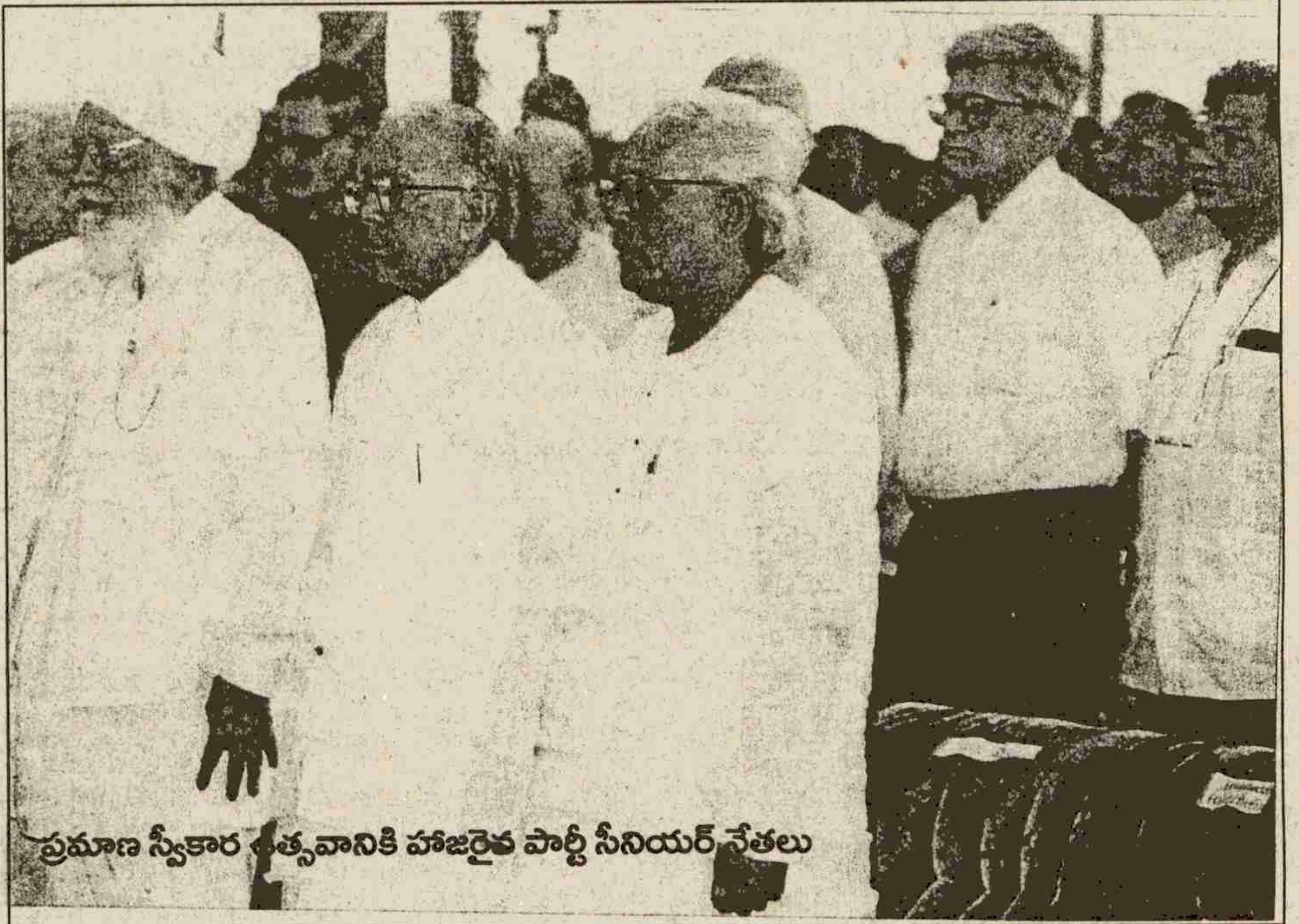
ఇప్పుడు లెఫ్టెంట్ విజయానికి మన మీడియా తగినంత ప్రచారం ఇవ్వకుండా యధాలాపంగా తోసి వేస్తోంది. కాని పార్లమెంటరీ ఎన్నికల విధానంతో ఇంత సుదీర్ఘకాలం అదీ ఒక కమ్యూనిస్టు ప్రభుత్వం

□ కవర్ స్టోరీ

అధికారంలో కొనసాగడం అపూర్వమనే వాస్తవం. దాంట్లో తగిన గుర్తింపు పొందడం లేదు. స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి నాయకత్వం వహించిన కారణంగానూ, బడా బూర్జువా భూస్వామ్యవర్గాల మద్దతు కారణంగానూ కాంగ్రెస్ చాలాకాలం చాలా రాష్ట్రాలలో అధికారంలో కొనసాగగలిగింది. కాని అలాటి పార్టీ కూడా అవిచ్ఛిన్నంగా ఏలలేదు. 1952లోనే ఆంధ్రలో దాని గుత్తాధిపత్యానికి తొలి దెబ్బ తగిలింది. ఇక కేరళ 1957లో దాని చేజారిపోయింది. 67 తర్వాత బెంగాల్ తోసహా చాలా రాష్ట్రాలు కోల్పోయింది. ఇతర ప్రతిపక్షాలు కూడా గెలుపు ఓటముల మధ్య వరిభ్రమణమే తప్ప విజయాలను, ప్రజావిశ్వాసాన్ని నిలుపుకోలేకపోతున్నాయి. అఖండ విజేతలనుకున్న వారు కూడా అతిస్వల్ప కాలంలో సంక్షోభాలలో కూరుకుపోయారు. ఎన్టీఆర్ 1983 విజయం తర్వాత రెండేళ్లు కూడా కాకుండానే సంక్షోభాన్ని ఎదుర్కొన్నారు. 1994 తర్వాత కూడా అదే జరిగింది. ఇలాగే మిగిలిన చాలా పార్టీలు, నాయకుల విషయం చెప్పవచ్చు. పశ్చిమబెంగాల్ అన్ని విధాలా దీనికి మినహాయింపు ఎలా కాగలిగింది?

చిత్తశుద్ధి ప్రధానం:

జ్యోతిబనులా 24 ఏళ్లు పాలించడం అనేది చాలా మంది రాజకీయ నాయకుల కలగా ఉండేది. కాని అందుకు చేయవలసింది ఏమిటనే సంగతి వారు పట్టించుకోరు. వారి ఉద్దేశంలో ఏదో విధంగా ఎన్నికలలో గెలిచి అధికారాన్ని కాపాడుకోవడమే. అందుకోసం ఎలాటి అవకాశవాద విధానాలు అనుసరించడానికైనా వారు వెనుకాడరు. సరిగ్గా ఆ కారణం చేతనే ప్రజల విశ్వాసం పొందలేరు. ఇందుకు భిన్నంగా పశ్చిమబెంగాల్ ప్రభుత్వం ఇరవై ఐదేళ్లు కొనసాగుతుందంటే

ప్రమాణ స్వీకార తత్వవానికి హాజరైన పార్టీ సీనియర్ నేతలు

కారణం దాని విధానాలపట్ల, రాజకీయ చిత్తశుద్ధి పట్ల ప్రజలకు గల అచంచల విశ్వాసమే. అందుకే ఈ ఎన్నికల విజయంలో సీట్లు, ఓట్ల లెక్కల కన్నా విధానాల పరిశీలనే ప్రధానమవుతుంది. దేశానికి దాపురించిన అవకాశవాద రాజకీయాలనుంచి ప్రజా ప్రయోజనాలు కాపాడే రాజకీయాల వైపు మరలాల్సిన అవసరం బోధపడుతుంది.

ప్రత్యామ్నాయ పాలనా సంస్కృతి:

1977లో లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ తొలిసారి అధికారం చేపట్టేనాటికి రాష్ట్ర పరిస్థితి కల్లోలితంగా ఉంది. కాంగ్రెస్ హయాంలో నెలకొన్న అరాచకం ఆర్థిక దివాళా భయానక రూపంలో తాండవిస్తున్నాయి. అటు ప్రజాస్వామిక హక్కులను, వాతావరణాన్ని పునరుద్ధరించడం, ఇటు పాలనా సామర్థ్యాన్ని పెంచుకోవడం అనే ద్విముఖ కర్తవ్యాలు జ్యోతిబను ప్రభుత్వం ముందు నిలిచాయి. ప్రత్యామ్నాయ రాజకీయ పాలనా

సంస్కృతిని నిర్మించడమనే కర్తవ్యాన్ని ఆ ప్రభుత్వం జయప్రదంగా ప్రారంభించింది. ఆ వరపడి అంతకంతకూ మెరుగవుతూ అఖండ విజయ పరంపరకు కారణమవుతోంది.

ప్రజలకు వాస్తవాలు తెలుసు:

సి.పి.ఐ.(ఎం), ఇతర వామపక్షాలు కాక నిస్పాక్షికులు, నిపుణులు అయిన అంతర్జాతీయ మేధావులు కూడా ఈ వాస్తవాన్ని గుర్తించడం గమనార్హం. నోబుల్ బహుమతి గ్రహీత అమర్త్యసేన్ తదితరులు పశ్చిమబెంగాల్, కేరళ రాష్ట్రాలలో వామపక్ష ప్రభుత్వాల ప్రత్యామ్నాయ విధానాలను ఎంతగానో కొనియాడారు. బడా పత్రికలకు ఈ విషయాలు తెలిసినా అంగీకరించలేవు. ఆమోదించలేవు. కాని ఆ రాష్ట్రంలోని సామాన్య ప్రజలకు వాస్తవంగా జరిగిన మేలు తెలుసు కనకే తమ ప్రభుత్వాన్ని మళ్ళీమళ్ళీ గెలిపించుకుంటున్నారు.

పశ్చిమబెంగాల్ ఎన్నికల విజయాలు ఎప్పుడూ కీలకమైన తరుణాల్లో దేశ రాజకీయాలను ప్రభావితం చేస్తూ వామపక్ష ప్రత్యామ్నాయాన్ని ప్రజల ముందుంచడానికి దోహదపడుతూ వచ్చాయి. 1977లో దాని తొలి విజయం జనతా లేదా కాంగ్రెస్ రెండు పార్టీల వ్యవస్థ ఏర్పడాలని

ముచ్చటపడినవారికి చెంపపెట్టులా వచ్చింది. 1984 పార్లమెంటు ఎన్నికలలో, 1991 అసెంబ్లీ ఎన్నికలలో కూడా అదే జరిగింది. ఇక ఇప్పుడు బి.జె.పి. మతోన్మాదానికి ప్రత్యామ్నాయంగా పీపుల్స్ ఫ్రంట్ నిర్మాణానికి ఈ విజయం కొత్త ఊపునిస్తుంది. వామపక్ష ఐక్యతను, సి.పి.ఐ.(ఎం) విశిష్టతను చాటిచెప్పి ప్రజలకు ప్రత్యామ్నాయ మార్గాన్ని చూపుతుంది. జాతీయంగానూ అంతర్జాతీయంగానూ కమ్యూనిస్టు శ్రేణులకు నూతనోత్సాహమిస్తుంది. ప్రజా శ్రేయస్సు, సైద్ధాంతిక నిబద్ధత, సమిష్టి పని విధానం, రాజకీయ చైతన్యం అత్యున్నతమైనవని నిరూపిస్తుంది. గొప్ప సంకల్పం కృషి లేకుండా గొప్ప పనులు సాధ్యంకావని వివేకానందుడు అంటాడు. అలాగే గొప్ప రాజకీయాశయాలు, విభిన్న విధానాలు అనుసరించకుండా ఎవరూ అంతటి అపూర్వ విజయాలు సాధించలేరు.

అందలం అందక 'కాళిక' కదనం

-తెలిదేవర భానుమూర్తి

పశ్చిమ బెంగాల్ కాళిక మమతా బెనర్జీ కొంత కాలం పాటు ఢిల్లీ హల్వారూచి మరిగారు. హల్వా మొహం మొత్తడంతో ఆమె దృష్టి కలకత్తా రసగుల్లా వైపు మళ్లింది. రసగుల్లాను సాధించే ఉద్దేశంతో హల్వాను ఛీకొట్టి ఎన్ని ఎత్తులు వేసినా ఎన్ని జిత్తులు పన్నినా ఆమెకు రసగుల్లా దొరకలేదు. ఆశలు అడియాశలు కావడంతో ఆమె గగ్గోలు పెడుతున్నారు. తిట్లపురాణం వల్లిస్తూ తాండవమాడుతున్నారు. తన వైఫల్యాలకు మరొకరు కారణం అని చెప్పి నంతృప్తి వడే లక్షణం మానవ

స్వభావంలోనే ఉంది. తృణమూల్ కాంగ్రెస్ అధ్యక్షురాలు మమతా బెనర్జీలో ఈ లక్షణం మోతాదుకు మించే ఉంది. ముఖ్యమంత్రి పదవి కోసం ఆమె కన్న కలలన్నీ కల్లులు కావడంతో వాస్తవాన్ని ఆమె జీర్ణించుకోలేక పోతున్నారు. వదవీ ప్రమాణస్వీకారోత్సవానికి బుద్ధదేవ్ భట్టాచార్య తృణమూల్ కాంగ్రెస్ ఎమ్మెల్యేలను ఆహ్వానించారు. కానీ మమతా బెనర్జీ హుందాగా ప్రవర్తించకుండా తన అక్కసు వెళ్ళబోసుకున్నారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు కుమ్మక్కై రిగ్గింగ్ కు పాల్పడటంవల్లే లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ విజయం సాధించగలిగిందని ఆమె

ఆరోపించారు. ఇక, బి.జె.పి. నేతృత్వంలోని ఎన్ డిఎ ఎలాంటి పరిస్థితుల్లోనూ లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ అధికారంలోకి రావటానికి ఇష్ట పడదు. అలాంటప్పుడు లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ కు అనుకూలంగా ప్రవర్తించమని ఆదేశాలు ఎలా జారీచేస్తుంది? కేరళలో లెఫ్ట్ డెమోక్రాటిక్ ఫ్రంట్ (ఎల్.డి.ఎఫ్.) పరాజయాన్ని చవి చూసినా ఇలాంటి పనికిమాలిన ఆరోపణలు చేయలేదు.

బుద్ధదేవ్ భట్టాచార్య నియో హిట్లర్ లా ప్రవర్తించారని మమతా బెనర్జీ ఆడిపోసుకున్నారు. బెంగాలీలు బుద్ధదేవ్ ను బద్రలోక్ (జెంటిల్ మన్) అని పిలుస్తారు. జాదవ్ పూర్ అసెంబ్లీ నియోజకవర్గం నుంచి పోటీచేసినా ఎన్నికల ప్రచారంలో తన నియోజకవర్గానికే పరిమితం కాకుండా రాష్ట్రమంతా తిరిగారు. విద్య, ఆరోగ్య రంగాల్లో లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం విఫలం చెందిందనే విషయాన్ని నిజాయితీగా ఒప్పుకుంటూ తప్పులను సరిదిద్దుకోవడానికి ప్రయత్నిస్తామని ఆయన హామీ ఇచ్చారు.

బుద్ధదేవ్ మర్యాదస్తుడని స్వయంగా కితాబునిచ్చిన మమత తన పార్టీ పరాజయం అనంతరం ఆయనను నియో హిట్లర్ గా నిందిస్తున్నారు. క్షణక్షణముల్ జవరాళ్ళ చిత్తముల్ అని ఇలాంటి వాళ్ళను చూసే అన్నారేమో! మమతా బెనర్జీ ఎన్నికల ప్రచార సభలకు హాజరైన వారంతా తృణమూల్ కాంగ్రెస్ కు ఓట్లు వెయ్యలేదు. లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ రిగ్గింగ్ చేయడం వల్లే విజయం సాధించిందని ఆమె ఆరోపించారు. 1998 లోక్ సభ ఎన్నికల్లో తృణమూల్ సాధించిన ఏడు స్థానాలూ రిగ్గింగ్ మూలంగానే వచ్చాయనీ, రిగ్గింగ్ మూలంగానే గత సంవత్సరం కోల్ కత్తా మున్సిపల్ కార్పొరేషన్ ను ఆ పార్టీ కైవసం చేసుకొందనీ, ఈ మధ్య జరిగిన అసెంబ్లీ ఎన్నికల్లో తృణమూల్ గెలుచుకున్న స్థానాలు కూడా రిగ్గింగ్ వల్లే వచ్చాయనీ ఎవరైనా ఆరోపిస్తే మమతా బెనర్జీ ఊరుకుంటారా? ఆమెలాగ లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ ఎన్నడూ ఇటువంటి

ఆరోపణలు చేయలేదు. ఎన్.డి.ఎ. ప్రభుత్వంలో రైల్వే మంత్రిగా ఉన్నప్పుడు పశ్చిమబెంగాల్ లో శాంతిభద్రతల పరిస్థితి దిగజారిందని ఆమె గోలచేశారు. ఆ రాష్ట్రంలో రాష్ట్రపతి పాలన విధించాలని డిమాండ్ చేశారు. బెదిరించారు. పశ్చిమబెంగాల్ లో రాష్ట్రపతి పాలన విధించి అనంతరం అసెంబ్లీ ఎన్నికలను జరిపిస్తే తృణమూల్ కే మెజార్టీ వస్తుందనీ తాను ముఖ్యమంత్రినవుతాననీ ఆమె భావించారు. అలా జరగకపోవడంతో అసత్య ఆరోపణలకు దిగారు. ఇలాంటి పనికిమాలిన ఆరోపణలను పశ్చిమబెంగాల్ ప్రజలు నమ్ముతారని ఆమె ఎలా

అనుకున్నారో! సాహస వనితగా పేరుగాంచిన మమతా బెనర్జీ అధికార దాహానికి, అవకాశవాద రాజకీయాలకూ ప్రతీకగా నిలిచారు. పశ్చిమబెంగాల్ కాంగ్రెస్ పగ్గాలు చేపట్టడానికి తొలుత ఆమె ప్రయత్నించారు. తన ప్రయత్నాలు విఫలంకావడంతో 1998లో కాంగ్రెస్ నుంచి బయటకు వచ్చి వేరు కుంపటి పెట్టుకొన్నారు. బిజెపితో చేతులు కలిపి కేంద్రంలో మంత్రి పదవులను సంపాదించారు. లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ ను మట్టి కరిపించడానికి ప్రతిపక్షాలన్నిటినీ కలుపుకొని మహాకూటమిని ఏర్పాటు చేయడానికి ప్రయత్నించి విఫలం చెందారు. తెహల్కా వ్యవహారం ఆధారంగా ఎన్ డిఎ నుంచి బయటకు వచ్చారు. ముడుపుల వ్యవహారంతో బిజెపికి ఎంత ప్రమేయం ఉందో ఎన్ డిఎ భాగస్వామ్యపక్షంగా ఉన్న తృణమూల్ కూ అంతే ప్రమేయం ఉంటుంది. మైనార్టీల ఓట్లను సంపాదించే ఉద్దేశంతో సరిగ్గా అసెంబ్లీ ఎన్నికలకు ముందే మమత బిజెపికి దూరమయ్యారు. ఇంగ్లీషు బజారు నియోజక వర్గంలో తృణమూల్ కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిపై ఘనీఖాన్ చౌదరి కాంగ్రెస్ అభ్యర్థిని పోటీకి నిలబెట్టారు. కుడిభుజమనుకున్న అజిత్ పాంజా కాస్తా వాజపేయి పంచనే చేరారు. బెంగాల్ బచావ్ ఫ్రంట్ లోని భాగస్వామ్యపక్షాలను ఒకే తాటిపై నడపడంలో మమత విఫలం చెందారు. లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ భాగస్వామ్యపక్షాల మధ్య పొరపాచ్చాలు ఉన్నప్పటికీ అన్ని పక్షాలనూ కలుపుకొని పోయే నాయకులు సిపిఎంలో ఉన్నారు. లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ ప్రభుత్వం భూ సంస్కరణలు అమలు జరిపి ధనికులకూ పేదలకూ మధ్య ఉన్న అంతరాల్ని తగ్గించింది. అంతే కాక ఒక కార్యాచరణ ప్రణాళికతో ముందుకు వచ్చింది. అందరినీ ఆడిపోసుకోవడం తప్ప మమతా బెనర్జీకి ఒక నిర్మాణాత్మక ప్రణాళిక లేకుండా పోయింది. అని భావించడంవల్ల పశ్చిమబెంగాల్ ప్రజలు మళ్ళీ లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ కే పట్టంకట్టారు.

భాషాప్రయుక్తరాష్ట్రాల ఏర్పాటు : ఒక పరిశీలన

మే 19న సుందరయ్య విజ్ఞానకేంద్రంలో సి.పి.ఐ (యం) పాలిట్ బ్యూరో సభ్యులు శ్రీ ప్రకాష్ కరత్ గారి ప్రసంగం సంక్షిప్త పాఠం

కేంద్రంలో బి.జె.పి. అధికారాన్ని చేపట్టిన తర్వాత ప్రత్యేక రాష్ట్రాలకోసం డిమాండు మరింత ముందుకు వస్తోంది. ఉత్తరాంచల్, జార్ఖండ్, చత్తీస్ గఢ్ అనే కొత్త రాష్ట్రాలను ఏర్పడ్డాక చిన్నరాష్ట్రాలకై వత్తిడి మరింత పెరుగుతున్నది. పై రాష్ట్రాల విభజనను సి.పి.ఐ. (యం) అంగీకరించలేదు. ఇప్పుడు దేశంలో 12 కొత్త రాష్ట్రాల కోసం డిమాండు ఉంది. భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలకోసం జరిగిన పోరాటాల పరిణామక్రమాన్ని మనం లోతుగా పరిశీలించాలి.

భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలకోసం జరిగిన ఆందోళనకు సుదీర్ఘ చరిత్ర ఉంది. బ్రిటీషువారు తమ దోపిడి అవసరాలకు తగినట్లు దేశాన్ని కొన్ని ప్రాంతాలుగా విడగొట్టారు. సెంట్రల్ ప్రావిన్సెస్, బెంగాల్ ప్రావిన్సు, మద్రాస్ ప్రావిన్సు, బొంబాయి ప్రావిన్సు వగైరాలు. ఈ విభజన ప్రజల అవసరాలను బట్టి, కోరికలను బట్టి జరగలేదు. మద్రాసు ప్రావిన్సులో తమిళం, తెలుగు, మళయాళం, కన్నడం మాట్లాడేవారున్నారు. బొంబాయి ప్రావిన్సులో మరాఠీ, గుజరాతీ, హిందీ, కన్నడం వగైరా భాషలను మాట్లాడేవారున్నారు. ఈ రాష్ట్రాలన్నీ బహు భాషలను మాట్లాడేవిగానే ఉండేవి. ఇవి కాక అనేక సంస్థానాలలో బ్రిటీషువారి అధిపత్యానికి లోబడి పరిపాలన సాగించే రాజుల, నవాబుల రాజ్యాలుండేవి. హైదరాబాదు నిజాం సంస్థానంలో తెలుగు, కన్నడం, మరాఠీ, ఉర్దూ భాషల జనం ఉండేవారు. ప్రజలు భాష విషయంలో వివక్షతకు, అసౌకర్యానికి గురై భాషాప్రయుక్త రాష్ట్రాలకోసం ఆందోళనను ప్రారంభించారు. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంతోపాటు 1920నుండి భాషా ప్రయుక్తరాష్ట్రాలకోసం కూడా పోరాటం జరుగుతూ వచ్చింది.

భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల డిమాండును జాతీయోద్యమ నాయకత్వం ప్రజల వత్తిడివల్ల అంగీకరించింది. నాగపూర్ లో జరిగిన భారత జాతీయ కాంగ్రెస్ మహాసభలో మహాత్మాగాంధీ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల డిమాండు చేస్తూ తీర్మానం ప్రవేశపెట్టారు. వివిధ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల పరిధిలో 1921నుండి కాంగ్రెస్ కమిటీలు కూడా ఏర్పాటు అయ్యాయి.

బ్రిటీష్ పెట్టుబడిదారీ పాలనలో కొత్త బూర్జువా వర్గం - మధ్యతరగతి తలయెత్తింది. కొత్త మేధావి వర్గం పుట్టింది. ఈ బూర్జువా మేధావులే భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల డిమాండ్ ను ముందుకు తెచ్చారు. బూర్జువా మేధావులు ఇచ్చిన నినాదం ప్రజల నినాదంగా మారిపోయింది. ఒకే భాషను మాట్లాడే ప్రజలందరూ తమ దైనందిన అవసరాల కోసం, భాషా, సాంస్కృతిక వికాసాల కోసం ఈ కోరికను తీవ్రంగా వెలిబుచ్చారు. ప్రజా వుద్యమంగా అభివృద్ధి చెందింది. సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేకపోరాటంలో మమేకమై, భాషా చైతన్యం జాతీయ పోరాట చైతన్యంలో అంతర్భాగమైంది.

హైదరాబాద్ సంస్థానంలో ఆంధ్ర మహాసభ, కర్నాటకలో కన్నడ విద్యాసభ, గుజరాత్ లో గుజరాతీ సాహితీ సభ, మరాఠీ సాహిత్య సభ వగైరా ఉద్యమాలు ఆరంభమైనాయి. ఇవన్నీ స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి ఊపునిచ్చాయి. ప్రజల సంస్కృతి, భాషా వికాసానికై పోరాటం జరిపాయి. ఇవి సామ్రాజ్యవాద వ్యతిరేక పోరాటంలో విడదీయలేని అంతర్భాగంగా ఉన్నాయి.

భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల ఏర్పాటుకు పెద్ద పెట్టుబడిదారీ వర్గం వ్యతిరేకం. రాష్ట్రీయ స్వయం సేవక్ సంఘ్ వారి రాజకీయ పార్టీ జనసంఘం వ్యతిరేకిం

చాయి. ఆర్.ఎస్.ఎస్.కు కావలసింది అఖండ భారతం. చిన్న చిన్న ముక్కలుగా రాష్ట్రాలను విడదీయాలనేది వారి నినాదం. మాట వరసకు పరిపాలనా సౌలభ్యంకోసం చిన్న ప్రాంతాలుగా ఉండాలంటారు. వీరికి కావలసింది బలమైన కేంద్ర ప్రభుత్వం. బలహీనమైన రాష్ట్రప్రభుత్వాలు. వారికి హిందూ మతతత్వ వాదం ప్రధానం.

భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల డిమాండ్ కు అధికారంలోకి వచ్చిన తరువాత కాంగ్రెస్ ద్రోహం చేసింది. భాషల ప్రాతిపదికగా రాష్ట్రాలు ఏర్పరచటమంటే దేశాన్ని ముక్కలు చేయడమేనని కాంగ్రెస్ చెప్పింది. 1948లో ఈ డిమాండ్ ను కాంగ్రెస్ తిరస్కరించింది. 52ఎన్నికల్లో భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల డిమాండు ముందుకు వచ్చింది. కమ్యూనిస్టు పార్టీ ఈ డిమాండ్ ను బలపరిచింది.

భాషా ప్రయుక్త సిద్ధాంత ఆధారంగా కమ్యూనిస్టు పార్టీ తెలుగు ప్రజల ఐక్యత కోసం విశాలాంధ్ర ఉద్యమం నిర్వహించింది. పొట్టి శ్రీరాములు ఆత్మార్పణతో అది ప్రజావుద్యమంగా మారింది. కాంగ్రెస్ వారి విధానాలతో,

కమ్యూనిస్టులు విభేధించారు. మద్రాసు రాజధానిగా ఆంధ్రరాష్ట్రాన్ని కాంగ్రెస్ పార్టీ కోరింది. మొత్తం తెలుగు ప్రజలందరి రాష్ట్రంగా ఉండాలని కమ్యూనిస్టు పార్టీ డిమాండ్ చేసింది. ఒకేభాష మాట్లాడే వారందరికి ఒక రాష్ట్రం అని నినాదం ఇచ్చింది. రైతాంగం, కార్మికులు ఈ భావనలను బలపరిచారు.

తెలంగాణా ప్రజలు నైజాం వ్యతిరేక, పూర్వీక వ్యతిరేక పోరాటంలో అంతర్భాగంగా, భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రానికై పోరాడారు. తెలుగు ప్రజల సమగ్ర అభివృద్ధికి ఉద్యమాన్ని నడిపారు. విశాలాంధ్ర భావన ఎవరూ బలవంతంగా రుద్దించి కాదు. ఇది ఒక మహత్తర పోరాటం ద్వారా జనించిన అపూర్వ ఐక్యత.

తెలుగువారు బ్రిటీషు పరిపాలనా ప్రాంతాలలోని మద్రాసు రాష్ట్రంలో తెలుగువారు ఉన్నారు. హైదరాబాద్ నైజాం రాష్ట్రంలో తెలుగు, కన్నడ, మరాఠీ ప్రజలున్నారు. నైజాంలో అప్పుడు అధికార భాష ఉర్దూ. ప్రజలనుండి భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాల ఒత్తిడి పెరిగి కేంద్ర ప్రభుత్వం 1953లో ఒక కమిషన్ ను నియమించింది. తర్వాత 1956లో ఆంధ్రప్రదేశ్ ఏర్పాటుతో భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలు ఏర్పాటు ప్రారంభమయింది.

స్వాతంత్ర్యం తర్వాత పుట్టినవారికి ఈ చరిత్ర గురించి తెలియదు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలను ఎవరు, ఎందుకు, వ్యతిరేకించారో తెలియదు. పెద్ద పెట్టుబడిదారులు తమకు పెద్ద మార్కెట్ కోసం వ్యతిరేకించారు.

చిన్న రాష్ట్రాల వాదన:

బి.జె.పి. వారు తమ సిద్ధాంతాలు ప్రాతిపదికగానే దేశాన్ని 60 చిన్న రాష్ట్రాలుగా విడగొట్టాలంటున్నారు. ఇది వారి 'అఖండ భారతం' వ్యూహంలో భాగమే. బి.జె.పి. వారికి బలమైన కేంద్ర ప్రభుత్వం, బలహీనమైన రాష్ట్రాలు కావాలి. రాష్ట్రాలు బలహీనంగా వుంటే కేంద్రప్రభుత్వానికి లొంగివుంటాయి. వ్యతిరేకించలేవు. ఒకే రకమైన అస్థిత్వం గల ప్రజలను వీరు సమైక్యంగా వుండనివ్వరు. కలతలు రేపి విడగొడతారు. దేశంలో నియంతృత్వ పాలన రుద్దాలనేది వీరి ఆకాంక్ష.

బి.జె.పి. వాంఛించేది హిందూత్వ గుర్తింపు. మరింకే గుర్తింపుకు అంగీకరించదు. భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్రాలలో వుంటే తాము తెలుగువారమని, కన్నడిగులమని, తమిళుమలమని, మళయాళీలమని చెప్పుకుంటారు. హిందూత్వ ప్రాధన్యత వుండదు. ఇది వారికి ఇష్టంలేదు. కావున భాషా చైతన్యంపై దాడిచేస్తారు.

దీనికి ఇతర కొన్ని కారణాలు కూడా వున్నాయి. వీటిని బి.జె.పి. ఉపయోగించుకుంటుంది. స్వాతంత్ర్యం వచ్చిన 5 దశాబ్దాల కాలంలో క్రొత్త బూర్జువా వర్గం, క్రొత్త మధ్య తరగతి వర్గం తయారైంది. అసమాన అభివృద్ధిని అసరాగా తీసుకుని ఈ వర్గాలు మతతత్వం, ప్రాంతీయతత్వాలను రెచ్చగొట్టూ విభజనోద్యమాలను ప్రోత్సహిస్తున్నారు. ఈ వుద్యమాలను బి.జె.పి. ప్రోత్సహిస్తున్నది.

బూర్జువా పార్టీలలోని గ్రూపు తగాదాలను విభజనోద్యమం ద్వారా పరిష్కారం చేయచూస్తున్నారు. ప్రజలను విచ్చిన్న వుద్యమాలలో రెచ్చగొట్టి తమ ఎన్నికల తాత్కాలిక ప్రయోజనాలను ఒడ్డుకొనుచూస్తున్నారు.

అంతర్జాతీయ పైనాన్స్ క్యాపిటల్, బడా పెట్టుబడిదారీ వర్గం కూడా చిన్న రాష్ట్రాలనే కోరుకుంటున్నాయి. చిన్న రాష్ట్రాలైతే వారికి వ్యతిరేకంగా నోరెత్తే శక్తి, ధైర్యం వుండదు. దోపిడికి లొంగి అణిగి మణిగి వుంటారు. టాటాలు, బిర్లాలు, వగైరాలు చిన్న రాష్ట్రాలలోని ప్రభుత్వాలతో వ్యవహారం నెరపడం చాలా సులువని భావిస్తున్నారు. అందువలన వీరు రాష్ట్రాలను పునర్విభజించే వుద్యమాలకు ఊతమిస్తున్నారు. ప్రత్యేక విదర్భ ఉద్యమానికి వ్యాపారులు, కాంట్రాక్టర్లు, పారిశ్రామికవేత్తలు విరివిగా విరాళాలు ఇస్తున్నారు. జార్ఖండ్ వుద్యమానికి ఈ వర్గాలు ఇచ్చిన తోడ్పాటును గమనించాం.

ఈశాన్య భారతంలో మిజోరం, నాగాలాండ్, మేఘాలయ, అరుణాచల్, మణిపూర్ వంటి ఏడు రాష్ట్రాలున్నాయి ఈ రాష్ట్రాలు తమ ప్రభుత్వ నిర్వహణకు, వుద్యోగుల జీత భత్యాలకు కేంద్రం ఇచ్చే గ్రాంటులపైనే ఆధారపడుతున్నాయి. అందువల్ల వారి రాజకీయాలన్ని కేంద్రప్రభుత్వం చుట్టూ పరిభ్రమిస్తూ ఉంటాయి. కేంద్రంలో ఏ పార్టీ అధికారంలో వుంటే ఈ రాష్ట్రాల ప్రభుత్వాలు ఆ పార్టీలోకి మారిపోతూ వుంటాయి.

హిందూత్వవాసనలనుండి విధంగా 'ఉత్తరాంచల్' పేరుతో బి.జె.పి. ప్రత్యేక రాష్ట్రాన్ని ఏర్పరచింది. నేడు ఈ రాష్ట్రం కూడా తమకూ ఈశాన్య రాష్ట్రాల వలెనే ప్రత్యేక గుర్తింపును ఇవ్వాలని డిమాండ్ చేస్తున్నది. అంటే ప్రభుత్వ నిర్వహణకోసం ఉద్యోగుల జీతభత్యాలకోసం, కేంద్ర ప్రభుత్వం గ్రాంటులు ఇవ్వాలని కోరుతున్నది. ఇదీ నేటి వీరి దౌర్భాగ్యం.

ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఉద్యమాలు ప్రజలను రెచ్చగొట్టగల్గుతున్నాయి. అసమాన అభివృద్ధి, సామాజిక అభివృద్ధిలో వెనుకబాటు తనం, ఉపాధి అవకాశాలు లేకపోవడం, నిరుద్యోగం పెరగటం, విద్య, వైద్య సదుపాయాలలో అభివృద్ధిలేకపోవడం, పరిష్కారం కాని భూసమస్య, నీటి పారుదల సదుపాయాలు లేకపోవడం, క్రిందివరకు అధికార వికేంద్రీకరణ జరగకపోవడం వగైరా కారణాల వలన వేర్పాటు ఉద్యమాలకు బీజాలు ఏర్పడుతాయి. సునాయాసంగా అవి అచిరకాలంలోనే వేర్పాటు ఉద్యమాలుగా రూపుదల్చు తాయి.

ఉత్తరప్రదేశ్ లో బాగా అభివృద్ధి చెందిన ప్రాంతంలో ప్రత్యేక రాష్ట్ర డిమాండ్ ఉంది. 'హరీ' ప్రదేశ్ పేరుతో అజిత్ సింగ్ నేతృత్వంలో ఈ డిమాండ్ లేవనెత్తబడుతున్నది. "ప్రభుత్వానికి మేము ఎక్కువ పన్నులు కడుతున్నాం. ప్రభుత్వ ఖజానాకు ఎక్కువ ఆదాయాన్ని సమకూర్చుతున్నాం. ఈ సొమ్మును ప్రభుత్వం వెనుకబడిన ప్రాంతాలవారికి సబ్సిడీగా ఇస్తున్నది. కావున మాకు ప్రత్యేక రాష్ట్రం కావాలి" అని వారు డిమాండ్ చేస్తున్నారు.

ఆదివాసుల రాష్ట్రంకోసం అంటూ ప్రారంభించిన జార్ఖండ్ ఉద్యమం చివరకు ఎలా మారింది నేడు చూస్తున్నాం. ఇక్కడ అధిక సంఖ్యలో గిరిజనేతరులు ఉన్నారు. ఆది వాసీయుల సంఖ్య 30 శాతమే. పెట్టుబడిదారులు, కాంట్రాక్టర్లు, వ్యాపార వర్గాలు, భూస్వాములు, ఈ ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఉద్యమాన్ని ప్రోత్సహించారు. జార్ఖండ్ రాష్ట్రం ఏర్పడగానే బి.జె.పి. ద్వారా తమ ప్రయోజనాలను నెరవేర్చుకోవడానికి పూనుకున్నారు. గిరిజనులను ప్రక్కకు నెట్టారు. వారి సమస్యలు మూసిపెట్టారు. బి.జె.పి.ని గద్దెమీద కూర్చోపెట్టారు.

క్రొత్తరాష్ట్రం ఏర్పడితే ఉద్యోగ అవకాశాలు, ప్రమోషన్లు లభిస్తాయని మధ్యతరగతి ఉద్యోగులు, గుమస్తాలు, 4వ తరగతి వుద్యోగులు, నిరుద్యోగులు ఆశపడతారు. ఈ వుద్యమం ద్వారా తమకు పదవులు వస్తాయని రాజకీయ

పార్టీల్లో అసంతృప్త జీవులు, ముఠాలు ఆశిస్తాయి. కానీ, సాధారణ ప్రజలకు, వ్యవసాయ కార్మికులకు, చేతివృత్తుల వారికి, రైతాంగానికి, అసంఘటిత రంగ కార్మికులకు క్రొత్త రాష్ట్రం ద్వారా ఎటువంటి ప్రయోజనాలు ఉండవు. పైగా ఆదాయ వనరులు తగ్గి మరింత బాధలకు గురౌతారు.

హిందీ ప్రాంతానికి ఈ సూత్రం వర్తించదా?

హిందీ మాట్లాడే వారికి పలు రాష్ట్రాలు ఉంటే ఇతర భాషల వారికి ఒకే రాష్ట్రం ఎందుకు వుండాలి అనే వాదన కూడా వింటుంటాం. హిందీ ప్రాంతంలో రెండు వందలకు పైగా జమిందారీ సంస్థానాలు ఉన్నాయి. వీటిని కలిపి రాష్ట్రాలుగా రూపొందించారు. రాజస్థాన్, మధ్యప్రదేశ్, వగైరాలు ఈ విధంగా ఏర్పడినవే. బస్తరు, రేవ, ఛత్తీస్ ఘడ్, ఇండోర్, భోపాల్ వగైరా సంస్థానాలు కలిపి మధ్యప్రదేశ్ ను ఏర్పరిచారు. గతంలో అవి అనేక శతాబ్దాలుగా వేరువేరు రాజ్యాలుగా పరిపాలించబడేవి. ఈ నాటికి వారు తమను బస్తరు వారమని, రేవ వారమని భావనతోనే తప్ప హిందీ ప్రాంతీయులమనే భావనతో లేరు. మధ్యప్రదేశ్ విభజనకు కాంగ్రెస్, బి.జె.పి లు అంగీకరించాయి. అసెంబ్లీలో రాష్ట్ర విభజన తీర్మానాన్ని సి.పి.ఐ.(ఎం) వ్యతిరేకించింది. అయితే సి.పి.ఐ. కు ఒక్కడే సభ్యుడు. తీర్మానం ఆమోదించబడింది. ఛత్తీస్ ఘడ్ రాష్ట్రం తేలిగ్గా ఏర్పడింది. విభజించబడిన రాష్ట్రాలలో ప్రజాపంపిణీ వ్యవస్థ ద్వారా పేదలకు నిత్యావసర వస్తువులు ఇచ్చే విధానం లేదు. సబ్సిడీలు ఇవ్వటం లేదు. వీడిత ప్రజల సమస్యలేవి పట్టించుకోవడం లేదు.

ఆంధ్రప్రదేశ్ కు ఉత్తర హిందీ ప్రాంతాలకు చాలా తేడా వుంది. 20వ శతాబ్దం ఆరంభం నుండి మధ్య కాలం వరకు ఇక్కడ భాషా ప్రయుక్త రాష్ట్ర ఉద్యమం నడిచింది. ప్రజలలో భాషాచైతన్యం వెల్లివిరిసింది. పూర్వదేశ వ్యతిరేక పోరాటంతో బాషా చైతన్యం మేళవించబడింది. హిందీ రాష్ట్రాలలో ఇటువంటి వుద్యమం జరగలేదు.

రాజకీయపార్టీలు భిన్నాభిప్రాయాలు:

సిద్ధాంతాల ప్రాతిపదికగా కాంగ్రెస్ పార్టీ స్పందించటంలేదు. అవకాశపాద విధానాలను అనుసరిస్తోంది. ప్రత్యేక విదర్భ, ప్రత్యేక తెలంగాణా డిమాండులను బలపరుస్తోంది. తక్షణం ఎన్నికలలో చేకూరనున్న తాత్కాలిక ప్రయోజనాలకోసం వెంపర్లాడుతోంది. ఈ విధానానికి అనుగుణంగా విభజనోద్యమాలను ప్రోత్సహిస్తోంది. కాంగ్రెసు, బి.జె.పి లు రెండూ బూర్జువా భూస్వామ్యపారశిఖులే. వీరి ఆర్థిక విధానలలో ఏమాత్రం తేడాలేదు. రాష్ట్రాల విభజనోద్యమాలను ఈరెండు పార్టీలు బలపరుస్తున్నాయి.

జార్ఖండులో ఆదివాసీల పోరాటాన్ని, వారిహక్కులను సి.పి.ఐ.(యం) బలపరుస్తున్నది. ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఉద్యమాలు బయలు దేరినప్పుడల్లా నగ్గలైట్స్ వాటిని బలపరుస్తున్నారు. జార్ఖండు ప్రత్యేక రాష్ట్ర డిమాండును బలపర్చారు. గిరిజనులు-గిరిజనేతరులను భేదాలను సృష్టించి సి.పి.ఐ.(యం) ఐక్యతకు చిచ్చుపెడుతున్నదని విమర్శించారు. ఈ విచ్చిన్నకర ఉద్యమాలకు సిద్ధాంతం ముసుగును తొడిగేందుకు పూనుకుంటున్నారు.

విశాలాంధ్ర భావనని నిలబెట్టాలి:

త్యాగాలు చేసిన ఉద్యమం మనది. కాబట్టి ఈ పరీక్షలకు తట్టుకోగలం. నైజాం వ్యతిరేక పోరాట చరిత్ర మనకున్నది. తిరిగి ప్రత్యేక రాష్ట్ర వాదం ముందుకువస్తున్నది. దీనివలన కలిగే నష్టాన్ని మనం ఓపికగా కాంపెయిన్ చేయాలి. మన నాయకుడు సుందరయ్య విశాలాంధ్రలో ప్రజారాజ్యం నినాదాన్నిచ్చారు. విశాలాంధ్ర అనేది 'బ్రాహ్మణీకవాదమని' కొందరు కుహనా మేధావులు నేడు విమర్శించుతున్నారు. ఎ.పి కామ్రేడ్స్ విశాలాంధ్ర భావనను నిలబెట్టాలి. ప్రజల మనుగడకు, అస్తిత్వానికి హానిని చేకూర్చే ప్రతి అంశాన్ని ఒక సైద్ధాంతిక ప్రాతి పదికనుచూపుతూ, సాంఘిక, ఆర్థిక, రాజకీయ సమస్యలన్నింటి స్పందించుతూ సమైక్యతకై పోరాడాలి. ప్రజా ఉద్యమాలను బలోపేతంచేయాలి. అవకాశవాద విధానాలపై పోరాడాలి. విలువైన తమ తనుభవాలతో కామ్రేడ్స్ పోరాడుతారని ఆశిస్తున్నాను.

సుస్థిర ప్రజాపునాది ఎలా సాధ్యమయింది?

బెంగాల్ లో వామపక్షసంఘటన విజయవరంపరకు సుస్థిరమైన ప్రజాపునాది సాధన కీలకమైనది. అందుకు అక్కడి వామపక్ష సంఘటన చేపట్టిన కొన్ని మౌలిక అంశాలు పరిశీలిద్దాం.

భూసంస్కరణలతో మారిన గ్రామీణ దృశ్యం

1977 తర్వాత అమలు జరిపిన భూసంస్కరణలు గ్రామీణ బెంగాల్ దృశ్యాన్ని సమూలంగా మార్చివేశాయి. దేశవ్యాపితంగా అత్యధిక భూపంపిణీ చేసిన రాష్ట్రం బెంగాల్. భూపంపకం లబ్ధిదారుల్లో 40శాతం మంది ఆ రాష్ట్రంలోనే ఉండటం ఇందుకు నిదర్శనం. పశ్చిమబెంగాల్ లో 1999 మే నాటికి 13.59 లక్షల ఎకరాల భూమిని స్వాధీనం చేసుకుని 10.32 లక్షల ఎకరాలు పంపిణీ చేశారు. 24.75 లక్షల మందికి పంపిణీ అయింది. లబ్ధిదారులలో 9.18 లక్షల మంది ఎస్.సి.లు కాగా 4.90 లక్షల మంది ఎస్.టి.లు భూపంపిణీ లబ్ధిదారులలో వీరు 56 శాతం ఉన్నారు. జనాభాలో వారి శాతానికి రెట్టింపుగా ప్రయోజనం పొందినవారున్నారు. మహిళల పేరున దాదాపు 46వేల పట్టాలు, భార్యాభర్తల పేరున సంయుక్తంగా 4 లక్షలకు పైగా పట్టాలు ఇచ్చారు. సామాజిక న్యాయం, మహిళా వికాసం దీనివల్ల సమకూరుతున్నాయి. ఇదే కాలంలో రాష్ట్ర ప్రభుత్వం 14 లక్షల మందికి పైగా కొలుదార్లను నమోదు చేసి వారి హక్కులకు రక్షణ కల్పించింది. వీరిలోనూ ఎస్.సి., ఎస్.టి.లు 41శాతం పైగా ఉన్నారు. ఇళ్ల స్థలాలు పొందిన వారిలోనూ అణగారిన కులాలకు, వెనుకబడిన తరగతులకు చెందినవారు అధికంగా ఉన్నారు. కుల వివక్షతలు నిర్మూలించాలంటే ముందుగా భూసంస్కరణలు అమలు జరపాలని మండల్ కమిషన్ నివేదికతోసహా అనేక పరిశీలనల్లో తేలింది. భూపంపిణీ ద్వారా వామపక్ష ప్రభుత్వం ఆ లక్ష్యాన్ని సాధించగలిగింది. భూయాజమాన్య స్వరూపాన్ని మార్చివేసింది. దేశంలో ఇతర చోట్ల సాగుభూమిలో 34.3 శాతం చిన్నసన్నకారు రైతుల చేతుల్లో ఉండగా బెంగాల్ లో మాత్రం ఇది 70.7 శాతంగా ఉంది. ఈ మార్పులవల్ల బెంగాల్ లో వ్యవసాయోత్పత్తి, కొనుగోలు శక్తి పెరిగాయి. 1999లో జరిగిన రాష్ట్రాల రెవెన్యూ మంత్రి సమావేశంలో ఇందుకోసమే రాష్ట్రం అనేక ప్రశంసలు పొందింది. భూపంపిణీకి తోడు నీటిపారుదల సదుపాయాల మెరుగుదల, నాణ్యమైన విత్తనాలు ఎరువులు, మార్కెటింగ్ వసతి, ఇవన్నీ వ్యవసాయోత్పత్తిని, రైతుకూలీల కొనుగోలు శక్తిని గణనీయంగా పెంచాయి. 1977-1999 మధ్య సాగునీరు లభించే భూమి 27శాతం పెరిగింది. అన్నపూర్ణ అని చెప్పుకునే ఆంధ్రప్రదేశ్ వ్యవసాయ సంక్షోభంలో చిక్కి రైతులు ఆత్మహత్యలకు, ఆకలిచావులకు గురవుతుంటే ఒకప్పుడు ఎంతో వెనకబడిఉన్న బెంగాల్ ఇలా అగ్రభాగానికి రావడం యాదృచ్ఛికమేమీ కాదు. దీనంతటివల్ల గ్రామీణ ప్రజల కొనుగోలు శక్తి ఏటా పదివేల కోట్ల రూపాయల మేరకు పెరిగింది. అందుకే గిరాకీ పెరిగి పారిశ్రామికోత్పత్తి కూడా పెంచుకోవడం సాధ్యపడింది.

అధికారాలు, ఆర్థిక వనరులతో బెంగాల్ స్థానిక సంస్థలు

వికేంద్రీకరణతో సమర్థవంతంగా పనిచేయడం పురోగమనానికి ఒక ప్రధాన కారణం. చాలా రాష్ట్రాలలో పాలక పార్టీలు స్థానిక ఎన్నికలకు భయపడుతూ దశాబ్దాల తరబడి వాటిని నిర్వహించకుండా వాయిదాలు వేస్తూ వచ్చాయి. అందుకే 63వ రాజ్యాంగ సవరణ ద్వారా వాటిని తప్పనిసరి చేయాల్సి వచ్చింది. కాని బెంగాల్ లో మాత్రం అలాగాక మొదటినుంచి క్రమం తప్పకుండా పంచాయతీ ఎన్నికలు జరపడమే గాక మరెక్కడా లేనివిధంగా వాటికి అత్యధిక అధికారాలు, ఆర్థిక వనరులు కల్పించబడ్డాయి. రాష్ట్రం చేసే ఖర్చులో 54 శాతం అంటే సగానికి పైగా పంచాయతీల ద్వారా ఖర్చవుతున్నాయి.

నిర్ణయాధికారం కూడా వాటికే ఎక్కువ. తమ అవసరాలకు అనుగుణంగా నిర్ణయాలు చేయడమే గాక ఉపాధి కల్పనకు వీలుగా వ్యవహరించేందుకు అవకాశమేర్పడుతోంది. మన రాష్ట్రంలో జన్మభూమి వంటి రకరకాల పేర్లతో పాలకులు హడావుడి చేస్తున్నా వాస్తవానికి కాంట్రాక్టర్లు, వ్యాపారుల జేబులు నింపడమే జరుగుతుంది. బెంగాల్ పరిస్థితి ఇందుకు పూర్తి భిన్నం గనకే అభివృద్ధి సాధిస్తూ ప్రజాభిమానం చూరగొంటోంది. మార్కెట్ సదుపాయం కలిగించి రైతులను దళారుల గుప్పిటనుంచి విముక్తి చేయడానికి కూడా ఇవి ఉపయోగపడ్డాయి. పంచాయతీ సంస్థలలో అణగారిన వర్గాల ప్రాతినిధ్యం కూడా ఎంతగానో పెరిగింది. మూడు దొంతరల వ్యవస్థలో స్థానాల సంఖ్య 72319 కాగా ఇందులో 19919 మంది ఎస్.సి.లు ఉన్నారు. ఈ శాతం (27.54) జనాభాలో వారి శాతం (23.62) కంటే ఎక్కువ. ఎస్.టి.ల విషయం కూడా అంతే. జనాభా రీత్యా 5.60 శాతం ఉన్న ఎస్.టి.లకు 6.76 శాతం స్థానాలున్నాయి, మహిళలు 33 శాతానికి మించి 35.18 శాతం ఉన్నారు. ఇది సామాజిక న్యాయం అమలు జరుగుతున్న తీరును ప్రతిబింబిస్తుంది.

ప్రైవేటీకరణకాదు, సమర్థ నిర్వహణ

పశ్చిమబెంగాల్ చారిత్రకంగా పారిశ్రామిక రంగంలో దేశానికే అగ్రభాగాన ఉండేది. కాని వామపక్షాల పురోగమనం గిట్టని బడా పారిశ్రామికవేత్తలు దానిపట్ల వ్యతిరేకత పెంచుకుని పెట్టుబడులు పెట్టడం మానేశారు. కేంద్రంలోని కాంగ్రెస్ కూడా వివక్షత ప్రదర్శించి మరింత నష్టం చేసింది. 1961లో పారిశ్రామికోత్పత్తిలో బెంగాల్ వాటా 23శాతం ఉంటే 1980 నాటికి ఇది ఏడు శాతానికి పడిపోయింది. ఆనాటి నుంచి లెఫ్ట్ ఫ్రంట్ విశేష కృషితో పారిశ్రామికాభివృద్ధికి కంకణం కట్టుకుంది. దేశంలో కెల్లా ప్రశాంత రాష్ట్రంగా పేరు సంపాదించుకుంది. గనకే పారిశ్రామికవేత్తలు అక్కడ పెట్టుబడులకు మొగ్గు చూపడం ప్రారంభించారు. 1997-98లో జాతీయ పారిశ్రామికాభివృద్ధి 3.6 శాతమైతే బెంగాల్ లో 5.4 శాతం ఉంది. విదేశీ పెట్టుబడులను ఆకర్షించడంలో ఏడెనిమిదేళ్ల కిందట బెంగాల్ 17 లేదా 18వ స్థానంలో ఉండేది. ప్రస్తుతం అది మహారాష్ట్ర తర్వాత రెండవ స్థానంలో నిలిచింది. అందుకే జాతీయ అంతర్జాతీయ పారిశ్రామిక సదస్సులకు కలకత్తా ప్రధాన వేదిక అయింది. అయితే కార్మిక పక్షపాతాన్ని, వారి హక్కుల రక్షణను ఎంతమాత్రం ఉపేక్షించలేదు. మిగతా రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల వలె ప్రైవేటీకరణ జపంలో మునిగిపోలేదు. కేంద్రం సహాయ నిరాకరణ చేసినా స్వంత చొరవతో ప్రజల భాగస్వామ్యంతో హాల్బియా పెట్రో కెమికల్స్ స్థాపించి దేశానికి ప్రత్యామ్నాయ మార్గాన్ని ప్రతిపాదించింది. దానివల్ల ప్రతిష్ట పారిశ్రామికీకరణ రెండూ ఒనగూడాయి. ఈ కాలంలో రాష్ట్రంలోని 24 ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను సక్రమంగా నిర్వహించడానికి కృషి చేసింది. వీటిలో 12వేల మంది కార్మికులున్నారు. ఇందులో 20 నిజానికి మూలపడిన ప్రైవేటు సంస్థలే. కార్మికుల కోసమే ప్రభుత్వం స్వాధీనం చేసుకుంది. మెరుగుదలకు పలు చర్యలు తీసుకుని 5 విచక్షణారహితమైన ప్రైవేటీకరణకు పాల్పడలేదు. ప్రైవేటు రంగంలోని 48 ఖాయిలా పరిశ్రమల పునరుద్ధరణకు కూడా నిధులు సమకూర్చింది. ఇందుకు వంద కోట్ల రూపాయలు తన వంతుగా కేటాయించడమేగాక బి.ఐ.ఎఫ్.ఆర్.కు బాధ్యతగా నివేదించేందుకు ప్రయత్నిస్తోంది. మూతపడిన పరిశ్రమల కార్మికులకు సహాయపడే నిమిత్తం వామపక్ష ప్రభుత్వం మూతపడిన తర్వాత ఏడాదిపాటు నెలకు 500 చొప్పున భృతి ఇస్తున్నది. 25,800 మంది కార్మికులు ఈ సహాయం పొందుతున్నారు. ఇది దేశంలో మరే రాష్ట్రం చెయ్యని పని.

మధ్యతరగతి ఉద్యోగినుల సర్వే - విశ్లేషణ - కర్తవ్యాలు

పద్మశ్రీ

సి.ఐ.టి.యు రాష్ట్ర కమిటీ పిలుపుననుసరించి హైదరాబాద్ నగర శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీ నగరంలోని మధ్యతరగతి ఉద్యోగినుల్లో ఒక సర్వే నిర్వహించింది. ఈ సర్వేలో టీచర్లు, నర్సులు, పోస్ట్, ఆకాశవాణి, జియోలాజికల్ సర్వే ఆఫ్ ఇండియా, టెలిఫోన్స్, పబ్లిక్ సెక్టార్ లోని కొన్ని సంస్థల్లో బ్యాంకులు, ఇన్సూరెన్సులో పనిచేసే ఉద్యోగినులను కలిసి సర్వే నిర్వహించాము. సర్వేని విశ్లేషించిన అనంతరం వెలువడ్డ సమాచార వివరాలను పరిశీలిస్తే ఎక్కువ మంది ఉదయం 4.30 గంటలకు నిద్రలేస్తే మరలా రాత్రి 11.00 గంటల తర్వాతే పడక చేరటం. ఇంటి నుండి వీరు పనిచేసే స్థలం 4 కి.మీ నుండి 15 కి.మీ వరకు ఉంటుంది. ఎక్కువమంది సిటీబస్సులలోను, కొద్దిమంది ఆటోలు, స్కూటర్లలోను ఆఫీసుకు వెళుతున్నారు. వైద్య సదుపాయం మాత్రం కేవలం టీచర్లకి మాత్రమే లేదు. 95% మందికి విశ్రాంతి గదులు లేవు. ఎక్కువ మందికి ఇంటి పనిలో పనిమనిషితో పాటు భర్త, అత్తమామలు నహకరిస్తున్నా కొంత పరిమితి ఉంది. కీలకమైన నిర్ణయాలను భార్య భర్తలు కలిసి చేస్తున్నారు. వార్తా పత్రికల విషయానికి వస్తే అత్యధిక శాతం ఈనాడు, హిందూ, దక్కన్ క్రానికల్ చదువుతుండగా, అతికొద్ది మంది వార్తా చదువుతున్నారు. పుస్తక పఠనం, సంగీతం, ఎంబ్రాయిడరీ, పెయింటింగ్, వంటల పట్ల ఎక్కువ శాతం ఆసక్తి తెలియజేశారు. నేటి సినిమాలు, సాహిత్యంపై ఏ ఒక్కరూ సంతృప్తిని ప్రకటించలేదు. పైగా యువతకు, నమాజానికి చెడువు చేసేవిగా ఉన్నాయని అభిప్రాయపడ్డారు. ప్రధానంగా ఎదుర్కొంటున్న సమస్య పని వత్తిడి. సర్వే ఫారంలో మరొక ముఖ్యమైన ప్రశ్నకు ఒక్కరి వద్ద నుండి కూడ సమాధానం రాలేదు. అది లైంగిక వేధింపుల సమస్య. దీని గురించి వెల్లడించడానికి ఎవ్వరూ సంసిద్ధత తెలియజేయలేదంటే నిజంగా ఈ సమస్య లేదని మనం అనుకోగలమా?

ఇటీవల కాలంలో శ్రామిక మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను అధ్యయనం చేసి వాటి పరిష్కారంకోసం కృషి చేయాలని సి.ఐ.టి.యు. భావించింది. ఈ సందర్భంగా మధ్యతరగతి శ్రామిక మహిళలలో సర్వే నిర్వహించిన సందర్భంగా అనేక అంశాలు వెలువడ్డాయి.

సర్వే వివరణను తీసుకొన్నప్పుడు ఈ క్రింది విషయాలు అర్థమవుతున్నాయి.

1. ప్రతి శ్రామిక మహిళా రోజులో కేవలం 6గం|| మాత్రమే విశ్రాంతి తీసుకోగలుగుతోంది. అదికూడ రాత్రివేళ నిద్రించే సమయంలోనే.
2. కుటుంబం కోసం, పిల్లలకోసం తమ అలవాట్లను, అభిరుచులను పక్కనపెట్టవలసి వస్తోంది.
3. తమకంటూ కేటాయించుకునే సమయం అతి తక్కువ.
4. నేటి సినిమాలు, సాహిత్యాలను ఏ ఒక్కరూ ఆస్వాదించలేకపోతున్నారు. సంస్కరించాల్సిన అవసరముందని భావిస్తున్నారు.
5. ప్రధానంగా పనివత్తిడి, విశ్రాంతి గదులు లేకపోవటం వీరు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలు. రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగులకు వైద్య సౌకర్యం లేదు.
6. ఈ పరిశీలనలో తేలిన మరొక అంశం వీరిలో ఎక్కువ మందికి లైంగిక వేధింపులకు వ్యతిరేకంగా సుప్రీంకోర్టు తీర్పు ఇచ్చిన విషయం కాని, ఫిర్యాదు కమిటీలు ఏర్పరచవలసిన ఆవశ్యకతగాని తెలియదు.

అందువల్ల లైంగిక వేధింపులు ఎదుర్కొంటున్న ఉద్యోగం, సమాజంలో వరువు పోతుందనే భయంతో వాటిని వెల్లడించడానికి భయపడుతున్నారు.

దీనికి ఒక ప్రత్యక్ష ఉదాహరణ - ఇటీవలే వెలుగుచూసిన సంఘటన. ఒక పోలీసు అధికారి తన క్రింద పనిచేస్తున్న ఒక మహిళా కానిస్టేబుల్ని బెదిరించి, వేధించి తన శారీరక అవసరాలకు వాడుకున్నారు. ఆమె ఒక నిరుపేద కుటుంబం నుండి వచ్చింది. ఆమె ఉద్యోగం పైనే ఆమె కుటుంబం మొత్తం ఆధారపడి ఉంది. పోలీసు అధికారి ఆమెను తనకు లొంగకపోతే ఉద్యోగం ఊడగొడతానని బెదిరించేవాడు. ఆమె తమ్మునికి ఉద్యోగం ఇప్పిస్తానని ఆశచూపారు. తాను ఎదురుతిరిగితే ఉద్యోగం పోతుందనే భయంతో చివరకు తాను లొంగిపోవలసి వచ్చిందని ఆ మహిళా కానిస్టేబుల్ తెలియజేశారు.

ఇది మనకు కన్పించే సంఘటనైతే కనిపించని, వెలుగుచూడని సంఘటనలు వందల సంఖ్యలో జరుగుతున్నాయి. స్వయానామంతులు, ముఖ్యమంత్రి కొలువైవుండే సెక్రటేరియట్లోని ఉద్యోగినులకే ఈ బాధలు తప్పనప్పుడు ఇతరుల పరిస్థితులేమిటో మనం ఊహించుకోవచ్చు. పోలీస్ కానిస్టేబుల్స్, ఆర్.టి.సి. కండక్టర్లు, భవన నిర్మాణ కార్మికులు, మున్సిపల్ కాంట్రాక్ట్ కార్మికులు - గతంలో ఎక్కువగా సామాజికంగా వెనుకబడిన తరగతులకు చెందినవారే వుండేవారు. అయితే నేడు కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న నూతన ఆర్థిక విధానాల ఫలితంగా అనేక కుటుంబాలు రోడ్లమీద పడుతున్నాయి. పరిశ్రమల మూసివేతలు, ఉద్యోగుల తొలగింపు వల్ల అనేక మంది కార్మికులు

ఉపాధిని కోల్పోతున్నారు. దాని ఫలితంగా ఈనాడు అన్ని తరగతులకు చెందిన మహిళలు ఉద్యోగాల వేటలో బయటకురాక తప్పట్లేదు. సామాజిక తరగతితో సంబంధం లేకుండా ఆర్థికంగా వెనుకబడిన కుటుంబాల నుండి వచ్చిన వేలాది మహిళలు ఏ చిన్న పన్నైనా చేసి తమ కుటుంబానికి ఆసరాగా నిలుద్దామనుకుంటున్నారు. రెక్కాడితే గాని డొక్కాడని ఈ శ్రామిక మహిళల ఆర్థిక బలహీనతను, సామాజికంగా వారికి రక్షణ లేకపోవటాన్ని సాకుగా తీసుకుని వారిపై అధికారులు, కాంట్రాక్టర్లు వారిపై లైంగిక వేధింపులకు పాల్పడుతున్నారు. తమకు జరిగిన అన్యాయాన్ని చెప్పకుంటే పని కోల్పోవలసి వస్తుందని, కుటుంబం ఆర్థిక ఇబ్బందుల్లో చిక్కుకుంటుందనే భయంతో తమ బాధను ఎవరితోను చెప్పకోలేకపోతున్నారు. అసలే అంతంత మాత్రంగా వున్న జీవితాలకు ఆధారమయిన పనిని వదులుకోలేక, వేధింపులు ఎవరికీ చెప్పకోలేక ఈ మహిళలు తీవ్ర మానసిక క్రోభకు గురవుతున్నారు.

ఈ సర్వే విశ్లేషణను అనుసరించి ఈ క్రింది విషయాలపై దృష్టి సారించాలని నగర శ్రామిక మహిళా సమన్వయ కమిటీ అభిప్రాయ పడింది.

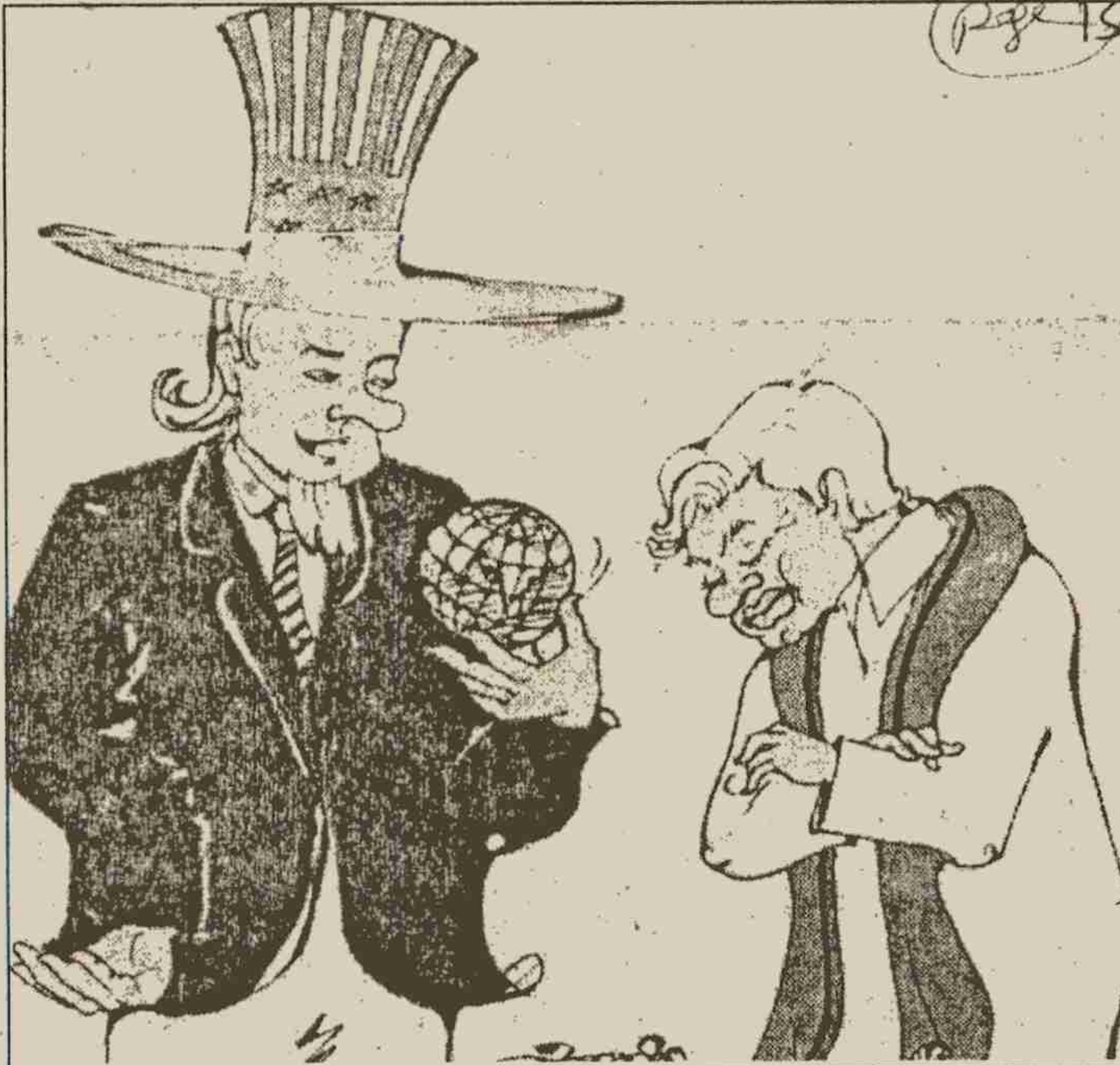
1. వివిధ ఆఫీసులలో విశ్రాంతి గదుల ఏర్పాటుకు ఆయా యాజమాన్యాలను, యూనియన్లను డిమాండ్ చేయాలి.
2. లైంగిక వేధింపులపై సుప్రీంకోర్టు తీర్పును గురించి విస్తృతంగా ప్రచారం చేయాలి. వీలైనన్ని సంస్థల్లో ఫిర్యాదు కమిటీల ఏర్పాటు. లైంగిక వేధింపుల వ్యతిరేక చట్టం తీసుకురావాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వాన్ని డిమాండ్ చేయాలి.
3. యువజన, విద్యార్థి, మహిళా సంఘాలతో కలసి అశ్లీల సినిమాలు, సాహిత్యం, వాణిజ్య ప్రకటనలకు వ్యతిరేకంగా పోరాటం.

అమెరికా దుష్ట వ్యూహంలో పావుగా మారిన భారత్

హిరణ్యకశిపుడు అరవీరభయంకరుడైన రాక్షసుడు. శివుణ్ణికాకాపట్టి వరం సంపాదించాడు. భూమిపైన, ఆకాశంలో, నీటిలోగాని; నదులు; జంతువులచే గాని; పగలు, రేయి సమయంలో కాని, ఇంటా, బయటా.... తనకు చావులేకుండా వరం సంపాదించాడు. ధర్మాన్ని చరబట్టేందుకు లోకం మీదికి ఎగబడ్డాడు. ఇది పురాణ గాథ.

నేడు 'ప్రపంచపోలీసు'గా అమెరికా తిరుగులేని ఆధిపత్యాన్ని చలాయిస్తున్నది. రౌడీనెంబరు-1 గా బడుగు దేశాలపై, కార్మికోద్యమాలు, కమ్యూనిస్టుదేశాలపై అడిచేయని ఫోరంలేదు. అలాంటిదాదాకు 'చావుభయం పట్టుకుంది'. ఇరాక్, లిబియా, ఉత్తరకొరియా, క్యూబాలను తుంటరి దేశాలని ముద్రవేసింది. ఈ తుంటరులవల్ల అమెరికాకు ప్రమాదం పొంచి వున్నదట. పై తెల్పిన బడుగు దేశాలు తనపైన, తన మిత్రులపైన బాంబులు, మిసైళ్ళతో దాడిచేయవచ్చట.

తమ శత్రువులు భూమినుండి, సముద్రతలనుండి, ఆకాశం నుండి తమపైకి ఎక్కుపెట్టి వదలిన అణుబాంబులు, మిసైళ్ళను మార్గమధ్యంలో విధ్వంసం చేయాలంటున్నది. అందుకోసమే రక్షణ (యన్.యం.డి.) వ్యవస్థను

అభివృద్ధి చేస్తామని మే 1న అధ్యక్షుడు బుష్ ప్రకటించాడు. ప్రపంచమంతా తమ దూతలను పంపి తన పథకానికి మద్దతివ్వాలని కోరుతున్నాడు. తన ప్రయత్నం అంతా ప్రపంచ శాంతికోసమే అని నమ్మించుచూస్తున్నారు.

ప్రపంచశాంతికి దోహదపడే అనేక ఒప్పందాలు గతంలో వున్నాయి. అమెరికా ప్రతిపాదించే ఈ క్రొత్త వ్యవస్థ ఎందుకు? ప్రపంచశాంతి కోసం కాదు. ప్రజలసౌభాగ్యం కోసం కాదు. కేవలం అమెరికన్ పాలకుల, పెట్టుబడిదారుల స్వార్థప్రయోజనం కోసమే. మారిన పరిస్థితులలో ప్రపంచంపై తన ఆధిపత్యాన్ని కొనసాగించటం కోసంమాత్రమే.

గతంలో కమ్యూనిస్టు రష్యా చుట్టూ బలగాలను, సాయుధసంపత్తిని మొహరించింది. రష్యాచుట్టూ వున్న దేశాలను అందుకు పావులుగా వాడుకుంది.

సోవియట్ పతనం అయ్యాక అమెరికా తన వ్యూహం మార్చుకొంటున్నది. ఇప్పుడు కమ్యూనిస్టు చైనాను తన వ్యూహాత్మక పోటీదారుగా (శత్రువుగా) ఎంచుకుంది.

చైనా చుట్టూ క్షిపణి నిరోధక వ్యవస్థను ఏర్పాటు చేసి, ఆ దేశాన్ని అక్కడి కమ్యూనిస్టు వ్యవస్థను దెబ్బతీయాలన్నది అమెరికా వ్యూహం.

తన పథకం జయప్రదంగా అమలు జరగాలంటే పొరుగున వున్న భారత్ను దువ్వాలి. బి.జె.పి. నాయకులకు సహజంగావున్న కమ్యూనిస్టు వ్యతిరేకతను రెచ్చగొట్టాలి. ఇండియా, చైనాల మధ్య ఎడాన్ని పెంచాలి. ఇండియాను తన వుపగ్రహంగా మార్చుకోవాలి.

తాటి చెట్టు ఎందుకు ఎక్కావురా అంటే..... దూడ మేతకన్నట్లు అధ్యక్షుడు అమెరికా చెప్తున్న కారణాలను ప్రపంచం నమ్మటంలేదు. ఆయన సొంత పార్టీలోనే ఈ దుష్ట పథకం పట్ల భిన్నాభిప్రాయాలున్నాయి. తన రౌడీగుంపు - నాటో భాగస్వాములుగా వున్న ఇంగ్లండు, జర్మనీ, ఫ్రాన్స్, కెనడా వంటి దేశాలు ఈ పథకం గురించి వేచి చూస్తామంటున్నాయి. ఆసియాలో తన వుపగ్రహాలైన జపాన్, దక్షిణకొరియాలు ఈ పథకం 'వద్దు ప్రభో' అంటూ మూతిముడుస్తున్నాయి. చివరకు అమెరికా కను సన్నులలో నడిచే పాకిస్తాన్ ఈ పథకాన్ని వ్యతిరేకించింది. ప్రపంచంలో పెద్దదేశాలైన చైనా, రష్యాలు ఈ పథకాన్ని వుపసంహరించుకోవాలని డిమాండు చేస్తున్నాయి.

ఊరందరిదీ ఒకదారి..... ఉలిపికట్టే దారే వేరు కదా. ఈ పథకాన్ని బుష్ ప్రకటించిన రిగంటలలోపే మన విదేశాంగ మంత్రి జన్వంత్సింగ్ భారత్ సంపూర్ణంగా బలపరుస్తున్నట్లు ప్రకటించి తన స్వామి భక్తిని చాటుకున్నాడు. భారతవైఖరి పట్ల సభ్య ప్రపంచం విస్తుపోయింది. ఇంతకీలకమైన అంశంపై దేశంలోని పార్లమెంటు, ప్రతివక్షం, జాతీయభద్రతా సంస్థ, ఇంకా పలు వేదికలపై చర్చలేదు. హడావిడిదేనికి?

అలీన విధానానికి నాయకత్వం వహించిన దేశంగా మనకు

ప్రతిష్టవుంది. 'సంపూర్ణ నిరాయుధీకరణ' కావాలని ప్రకటించిన దేశం మనది. బి.జె.పి. కేంద్రంలో అధికారానికొచ్చాక అమెరికాకు జూనియర్ పార్టనర్ గా మారేందుకు తహా:తహా: లాడుతున్నది. అమెరికన్ దుష్టవ్యూహంలో భారత్ను ఒక పావుగా మార్చింది. అంతర్జాతీయ సమాజంలో మన ప్రతిష్ట దిగజారింది. ప్రమాదకర, దుస్సాహసిక యుద్ధోన్మాదంవైపు బి.జె.పి. దేశాన్ని నడుపుతున్నది.

మనకేం ప్రయోజనం? ఇది సహజమైన ప్రశ్న. ఇండియా, పాకిస్తాన్ల వైరంలో ఆది నుండి అమెరికా మనపట్ల శత్రువైఖరే. మనం సొంకేతికంగా. సైనికపరంగా అభివృద్ధిచెందటం అమెరికాకు సుతరాము ఇష్టంలేదు. పాత్రాన్ అణుపరీక్ష అనంతరం అమెరికా ఆంక్షలు విధించటాన్ని మనం మరిచిపోలేము.

అంతేగాక అమెరికా చర్యలు ఆసియా దేశాలమధ్య వుద్రిక్తతలు పెంచి ఆయుధపోటీకి దారితీస్తుంది. మనపొరుగు దేశమైన చైనాతో సంబంధాలు సాధారణ స్థితికి వచ్చే క్రమం ఆగిపోతుంది.

ఆసియాలో అతి పెద్దవి, పొరుగుదేశాలు ఇండియా, రష్యా, చైనాలు. ఈ మూడింటి మధ్య సత్సంబంధాలు ఏర్పడాలి. పరస్పర సహకారంతో ఈ సఖ్యత శాంతి, సౌభాగ్యాలతో విలసిల్లాలని మనప్రజలు కోరుతున్నారు.

ప్రజల ఆకాంక్షలకు, దేశప్రయోజనాలకు విరుద్ధంగా అమెరికా దుష్ట యుద్ధవ్యూహంలోకి భారత్ను పావుగా జేసింది బి.జె.పి. ప్రభుత్వం. ✧

పెల్లుబుకుతున్న రైతాంగ పోరాటాలు

తాము రెక్కలు ముక్కలు చేసుకుని పండించిన ధాన్యాన్ని కొనే నాధుడు లేక విసిగివేసారిన రైతాంగం కన్నెర్ర చేసింది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం క్వింటాల్ ధాన్యానికి రు.540 గా మద్దతుధర ప్రకటించి చేతులు దులుపుకుంది. యఫ్.సి.ఐ. నిధులలేమి, గోడౌన్ల కొరత, కొన్ని సాంకేతిక కారణాలవల్ల రంగంలోకి రావటంలేదు. ఇదే అదనుగా మిల్లర్లు, ధాన్యం కొనుగోలు ఏజంట్లు కారుచౌకగా రు.450 ధాన్యం కొట్టేయడానికి పథకాలు పన్నారు. వేలాది బస్తాల ధాన్యం రాష్ట్రంలోని మార్కెట్ యార్డులకు ట్రాక్టర్లు, ఎడ్ల బండ్లపై చేరుతున్నది. రోజులపర్యంతం కొనుగోళ్ళు ప్రారంభం కావటంలేదు. సహనం నశించిన రైతన్నలు ఎవరికివారే మార్కెట్ యార్డు అధికారులపై తిరుగుబాటు చేస్తున్నారు. రాస్తారోకోలు, బండ్ వగైరా సమరశీలపోరాటాలకు దిగుతున్నారు. రాష్ట్ర ముఖ్యమంత్రి, ప్రభుత్వం యార్డు చైర్మన్లకు, మిల్లర్లకు వ్యతిరేకంగా నినాదాలుచేస్తున్నారు.

మే మొదటివారమంతా నల్గొండ జిల్లా కేంద్రంలోని మార్కెట్ యార్డులో వుద్రిక్తత నెలకొన్నది. మూడుసార్లు ధాన్యం రైతులు తిరుగుబాటు చేశారు. 5రోజులుగా కొనుగోళ్ళు లేవు. ఘమారు 14వేల బస్తాల ధాన్యం మార్కెట్ యార్డుకు చేరింది. మిల్లర్లు కొంటారన్న ఆశతో 5రోజులపాటు రైతాంగం కళ్ళలో వత్తులు వేసుకొని ఎదురుచూశారు. ప్రభుత్వం అధికారులు పట్టించుకోలేదు. సహనం నశించిన రైతులు

వేరొక మార్గంలేక మార్కెట్ యార్డు అధికారులపై తిరుగుబాటు చేశారు. ఫ్రీజ్, కూలర్ వంటి యార్డు కార్యాలయం సామానును ధ్వంసం చేశారు. వందలాది మంది ప్రదర్శనగా వెళ్ళి నల్లగొండ, హైదరాబాద్ రహదారిని దిగ్బంధం చేశారు. స్వయంగా జిల్లా జాయింటు కలెక్టరు వచ్చి హామీ ఇచ్చాకే తమపోరాటాన్ని విరమించారు.

మెదక్ జిల్లా సిద్దిపేట వ్యవసాయ మార్కెట్ యార్డులోనూ ఇదే పరిస్థితి. మే 23న ధాన్యం రైతాంగం కన్నెర్రజేశారు. 3రోజుల కాలంలో 25వేల బస్తాల ధాన్యం మార్కెట్ యార్డుకు చేరింది. ధాన్యంతో నిండిన వందలాది ట్రాక్టర్లు రోజుల పర్యంతం రోడ్డుకిరువైపులా నిలిపివుంచారు. ఒకవైపు మండుబెండలు, వేరొకవైపు ప్రభుత్వం నిర్లక్ష్యం. ధాన్యం కొనుగోళ్ళు ఎప్పుడు మొదలవుతాయో తెలియదు. అన్నదాతల కడుపుమండింది. ఆవేశం కట్టలు తెంచుకుంది. హైదరాబాద్-కరీంనగరు రాజీవ్ రహదారిపై రాస్తారోకో చేశారు. పట్టణంలోని వ్యాపారసంస్థలన్నింటిని బండ్ చేయించారు. ఈ పోరాటంలో పట్టణ ప్రజలనుండి సంపూర్ణ సహకారం లభించింది.

ఇంత కీలకమైన సమస్యపై కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు దోబూచులాడుతున్నాయి. కోట్లాదిమంది రైతాంగం కడుపుకోత ఒకవైపు, ప్రపంచబ్యాంకు, ప్రపంచ వాణిజ్యసంస్థ ఒప్పందాలు, మిల్లర్లు వేరొకవైపు. ఈ రెండింటిలో వాజ్ పాయి, చంద్రబాబులు ఎవరిపక్షం?

ధాన్యం వ్యాపారం చేసే బాధ్యత ప్రభుత్వానికి లేదంటున్నారు. అందుకే యఫ్.సి.ఐ., సివిల్ సప్లయ్స్ డిపార్టుమెంట్లు రద్దు చేసే ప్రయత్నాలు ముమ్మరం చేశారు. వాటికి నిధులు కోతపెడుతున్నారు. వుద్యోగులను ఇళ్ళకు పంపుతున్నారు. రాష్ట్రంలో పేదలకు సబ్సిడీ బియ్యం తగ్గించారు. కార్డులు రద్దు చేస్తున్నారు. రైతుల, కూలీల కడుపుకొడుతున్నారు. వారు ఆత్మహత్యలు, ఆకలిచావులకు గురౌతున్నారు.

వారే రైతాంగం వద్ద ముసలి కన్నీరు కారుస్తున్నారు. మిల్లర్లు, ఏజంట్లు, అవినీతి అధికారులను కాపేడేది ఈ పాలకులే. తప్పంతా యఫ్.సి.ఐ.దే అన్నట్లు రైతాంగం ముందు అధికారులపై రంకెలు వేస్తున్నారు.

కడుపు మండి రైతాంగం జరుపుతున్న పోరాటాలకు సి.ఐ.టి.యు. సంపూర్ణ మద్దతునిస్తున్నది. రైతాంగ దుస్థితికి కారణమైన పాలకుల విధానాలకు వ్యతిరేకంగా సమైక్యంగా పోరావలసిందిగా రైతాంగానికి సి.ఐ.టి.యు. విజ్ఞప్తి చేస్తున్నది.

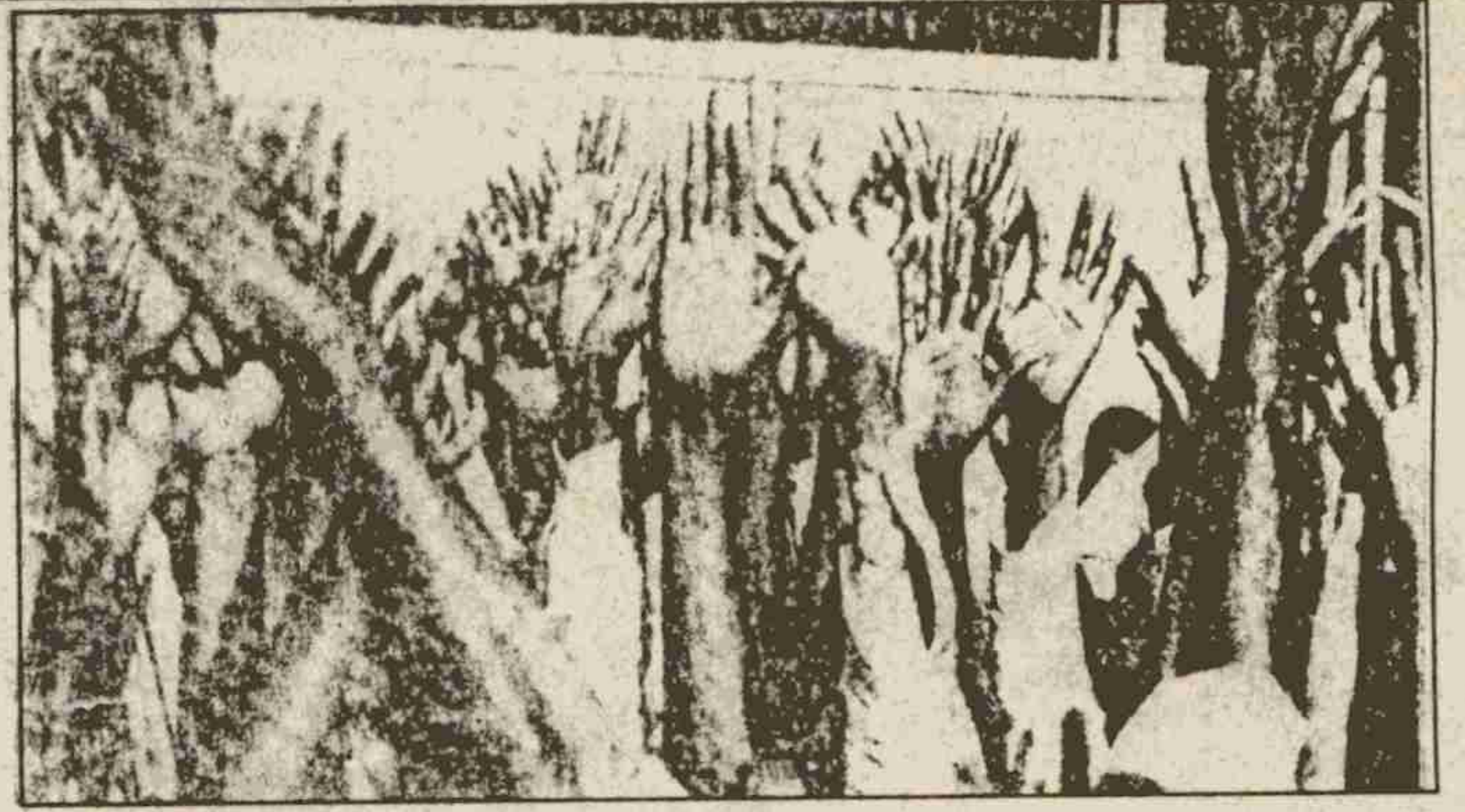
సిద్దిపేటలో
కిలోమీటర్ల
పొడవునా
నిలిచిపోయిన
వందలాది ధాన్యం
ట్రాక్టర్లు

ఎల్.అండ్ టి.ని తరిమి కొట్టిన బి.హెచ్.పి.వి. కార్మికులు

విశాఖపట్నంలోని భారత్ హెవీ ప్లేట్ అండ్ వెజల్స్ లిమిటెడ్ సందర్శనకు వచ్చిన లార్సన్ అండ్ టూబ్రో (ఎల్ అండ్ టి), పుంజ్ అలయిడ్స్ సంస్థ ప్రతినిధులకు బి.హెచ్.పి.వి. కార్మికుల నుంచి ప్రతిఘటన ఎదురయ్యింది. వచ్చిన ప్రతినిధులు కొద్దిసేపు రీసెర్చ్ అండ్ డెవలప్ మెంట్ కాన్ఫరెన్స్ పోల్ లో ఉండి తిరిగి వెళ్ళిపోయారు. కార్మిక సంఘాలు, కార్మికులు వారి రాకను వ్యతిరేకించి కాన్ఫరెన్స్ హాలులోకి దూసుకుపోయారు. 15-5-2001 (మంగళవారం) ఉదయం పదిగంటల సమయంలో ఈ సంఘటన జరిగింది.

బి.హెచ్.పి.వి.కి సంబంధించి 74 శాతం వాటా ప్రైవేట్ వ్యక్తులకు అమ్మేందుకు బి.హెచ్.పి.వి. మాతృసంస్థ అయిన భారత యంత్ర నిగమ్ లిమిటెడ్ (బి.వై.ఎన్.ఎల్) బిడ్డను ఆహ్వానించింది. బిడ్డ వేసేందుకు సిద్ధపడిన ఎల్ అండ్ టి, పుంజ్ అలయిడ్స్ సంస్థలు బి.హెచ్.పి.వి. సందర్శనకు, యాజమాన్యంతో చర్చలు జరిపేందుకు ఏడుగురు ప్రతినిధులను పంపాయి. విషయం అంతకుముందే తెలుసుకున్న కార్మికసంఘాలు, కార్మికులు మంగళవారం ఉదయం నుంచే సంస్థ గేట్లు ముందు నిలిచి నిరసన వ్యక్తం చేశారు. ఈ ధర్నా జరుగుతుండగా ఎల్ అండ్ టి ప్రతినిధులు కంపెనీ ఆస్తులు అంచనా వేయడానికి బి.హెచ్.పి.వి. లోకి అకస్మాత్తుగా రెండు కార్లలో దూసుకునిపోయే ప్రయత్నం చేశారు. ఇది గమనించిన కార్మికులు ఎల్ అండ్ టి ప్రతినిధులను కంపెనీలోకి వస్తే సహించేదిలేదని హెచ్చరించి బయటకు పంపారు. కంపెనీవద్ద ఉదయం నుంచి ఉద్రేక పరిస్థితి ఏర్పడింది. ఎల్ అండ్ టి ప్రతినిధులు 8 గం||లకు కంపెనీలోకి వెళ్ళాలని విఫలయత్నం చేశారు. మరల 10-30 ని||ల వరకు మీదికి వెళ్ళేదారిలో దాక్కున్నారు. తరువాత అకస్మాత్తుగా ఆర్ అండ్ డి లో దూరిపోయారు. కార్మికులు వారిని గమనించి బయటికి లాక్కొని వచ్చి వెనక్కి పంపేసారు.

ఉదయం, సాయంత్రం జరిగిన ధర్నాలో బి.హెచ్.పి.వి. నేషనల్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (గుర్తింపుసంఘం) నాయకత్వం వహించింది. అన్ని యూనియన్ల నాయకులు వ్రసంగించారు. ప్రైవేట్ & యాజమాన్యాలను ఎటువంటి పరిస్థితిలోను కంపెనీలోకి అడుగుపెట్టనివ్వబోమని హెచ్చరించారు. ఈ ధర్నాను ఉద్దేశించి

గుర్తింపు యూనియన్ గౌ|| అధ్యక్షులు సి.ఐ.టి.యు జిల్లా ప్రధాన కార్యదర్శి సి. హెచ్. నర్సింగరావుగారు, వర్కింగ్ ప్రెసిడెంట్ జి. స్వామినాథం, ప్రధాన కార్యదర్శి వై. శంకరరావు, ధనరాజు, మునిబాబు, జె. శ్రీమన్నారాయణ, బి. వెంకటరమణ, ఎన్. రాజేంద్రప్రసాదు తదితరులు వ్రసంగించారు. కార్మికసంఘాలు సా|| ఎం.డి.ని కలిసి ప్రైవేటు యాజమాన్యం ప్రతినిధులను అనుమతిస్తే దాని పర్యవసానాలకు యాజమాన్యమే బాధ్యత వహించాలని హెచ్చరించారు.

బి.హెచ్.పి.వి. కి గత ఏడాది రూ|| 21 కోట్లు నష్టం వచ్చినా ఈ సంవత్సరం ఆ నష్టాలు పూడ్చుకొని 55 లక్షలు లాభాలు సాధించింది. అయినా ప్రైవేట్ యాజమాన్యాలకు ముఖ్యంగా రాజకీయంగా పట్టు ఉన్న ఎల్ అండ్ టి కి కట్టబెట్టాలని ప్రయత్నిస్తున్నారు. కంపెనీ ఆస్తులను స్వయంగా అంచనా వేయడానికి ఎల్ అండ్ టి తన ప్రతినిధులను పంపింది. ఎంత చౌకగా అమ్మబోతున్నారో త్వరలో డిజిన్వెస్ట్ మెంట్ మంత్రి అరుణ్ శౌరి అంచనావేస్తారు. ఎల్ అండ్ టితో పాటు ఆసక్తి చూపించిన పుంజ్ అలయిడ్స్ ఆటోనగర్ లోని యాన్సిలరీ యూనిట్ స్థాయి కలిగినది కేవలం కొన్ని ప్రైవేట్ కంపెనీల మధ్య పోటీ జరిగిందని ప్రజలను నమ్మించడానికి ఇదంతా జరుగుతుందని అనుకోవచ్చు. బి.హెచ్.పి.వి. ని ఎల్ అండ్ టి కి ఎలాగైనా అప్పగించడమే కేంద్రప్రభుత్వ ఏకైక లక్ష్యం. దీనిని ఆదిలోనే ఎదిరించిన బి.హెచ్.పి.వి కార్మికులను అభినందించాలి. ప్రైవేట్ యాజమాన్యాలు రాకుండా ఒకవైపు, వర్కు ఆర్గర్లు, బకాయి డబ్బులు చెల్లించాలని మరోవైపు కేంద్రప్రభుత్వంపై పోరాటం కొనసాగించాల్సి ఉంది.

ఒకవైపు అన్నమో
రామచంద్రా అనే
ఆర్తనాదాలు
వేరొకవైపు ప్రభుత్వం
వద్ద తరిగిపోని
గుట్టలుగుట్టలుగా
పడివున్న బియ్యం
నిల్వలు

జన్మభూమిలో ప్రజాప్రతినిధులను అధికారులను నిలదీయండి

రోజూ

2001 సంవత్సరాన్ని అంతర్జాతీయ మహిళా సాధికారతా సంవత్సరంగా ఐక్యరాజ్య సమితి ప్రకటించింది. 95లో జరిగిన బీజింగ్ ప్రపంచ మహిళా మహాసభ మహిళా సాధికారత కోసం అన్ని దేశాలు ప్రణాళికలు రూపొందించాలని ఆదేశించింది. ఈ మహాసభలో భాగస్వామిగా ఉన్న మనదేశం ఇప్పటివరకు ఎటువంటి చర్యలు చేపట్టలేదు. ఇటీవల మనరాష్ట్ర ప్రభుత్వం రూపొందించిన శ్వేతపత్రంలో కూడా మహిళల సాధికారత కొరకు, వారి ప్రత్యేక సమస్యల పరిష్కారానికి ప్రభుత్వం చేపట్టాల్సిన చర్యల గురించి ప్రస్తావనే లేదు.

ఇటీవల కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాల ఆర్థిక విధానాలు ఉన్న కొద్దిపాటి సాధికారతను కూడా హరించే విధంగా ఉంటున్నాయి. వీటివలన అందరికంటే ఎక్కువగా దెబ్బతింటున్నది శ్రామిక మహిళలే. ఇది మన దేశ అనుభవం మాత్రమే కాదు. ఈ విధానాలు అనుసరిస్తున్న అనేక దేశాలలో అనుభవాలు చెబుతున్నాయి. వీటి దుష్ప్రభావం వలన అనేక మంది శ్రామిక మహిళలు ఉపాధిని కోల్పోతున్నారు. గత రెండు దశాబ్దాల కాలంలో శ్రామికులలో మహిళల శాతం తగ్గుతున్నది. 1977-78లో మొత్తం శ్రామిక వర్గంలో 32.9 శాతం మహిళలు ఉండగా 1993-94 నాటికి 32.4 శాతానికి తగ్గింది. మహిళల ఉపాధితో పాటు వారి పరిస్థితులు, వేతనాలు, సామాజిక ప్రయోజనాలు, సంక్షేమ చర్యలపై కూడా పడుతుంది.

సమాజంలో మహిళల పట్ల ఉన్న వివక్షత కారణంగా మనదేశంలో శ్రామిక మహిళల్లో 96% మంది అసంఘటితరంగం లోనే పనిచేస్తున్నారు. సమానవేతనాలు, ప్రసూతి సౌకర్యాలు, ఇతర చట్టబద్ధ నిబంధనలను వీరికి వర్తింప చేయటం లేదు. అసంఘటితరంగంతో పాటు సంఘటితరంగంలో కూడా అనేక సంస్థలలో విడిగా టాయ్లెట్స్, రెస్టరూమ్, క్రెచెస్ వంటి కనీస సదుపాయాలు లేవు. సంఘటితరంగంలో ఉన్న శ్రామిక మహిళ కూడా శిక్షణ, ప్రమోషన్స్, రిటైర్మెంట్ విషయంలో వివక్షకు గురవుతున్నారు. పురుషుల సమస్యల పరిష్కారం అయినంత సులభంగా మహిళల సమస్యలు పరిష్కారం కావటంలేదు. అంతేకాక రాత్రి షిఫ్టులలో నిషేధం ఎత్తివేయాలని కూడా ప్రయత్నిస్తున్నారు. పగలు పనిచేస్తున్నప్పుడే శ్రామికమహిళలు లైంగిక వేధింపులకు గురవుతున్నారు. ఇక ఉన్న ఈ చట్టాన్ని కూడా సవరిస్తే మహిళలకు ఇంకా రక్షణ కరువవుతుంది. ఇటీవల మన రాష్ట్రప్రభుత్వ మహిళల సమస్యల

పరిష్కారానికి కృషి చేస్తామని చెప్తూ జన్మభూమిని నిర్వహిస్తుంది. ఈ సందర్భంగా ఇప్పటికే అమలులో ఉన్న పథకాల ఆర్బాటపు ప్రచారం తప్ప మహిళలకు చేకూర్చే ప్రయోజనం ఏమీ లేదు. లక్షలాది బీడీ కార్మికులకు కనీసవేతనాలు ఇప్పించటంలో గాని, వ్యవసాయరంగంలోను, భవణ నిర్మాణ తదితర రంగాలలో పనిచేస్తున్న మహిళలకు సమాన వేతనాలు ఇప్పించేందుకు కూడా చర్యలు చేపట్టడం లేదు. 75000 మంది అంగన్వాడీ మహిళల సమస్యల గురించి పట్టించుకోవటం లేదు.

ద్వాక్రా పేరిట పెద్దసంఖ్యలో గ్రూపులు ఏర్పాటు చేసింది. నెలకు రూ30/-లు చొ॥న 6 నెలలు పొదుపు చేసిన ప్రతి గ్రూపుకు రివాల్యంగు ఫండ్ ఇస్తామని ప్రకటించిన ప్రభుత్వం రాష్ట్రంలో ఉన్న సుమారు 3లక్షల 66వేల గ్రూపులుండగా అందులో సగం మందికి కూడా రివాల్యంగ్ ఫండ్ అందలేదు. వీరు ఆదాయ వనరులు సమకూర్చుకునేందుకు అవసరమైన తోడ్పాటు కూడా ఇవ్వటం లేదు.

ఈ నేపథ్యంలో శ్రామిక మహిళల పరిష్కారం కోసం కృషి చేయాలని సి.ఐ.టి.యు భావించింది. ఇప్పటికే వివిధ తరగతులకు చెందిన మహిళల్లో సర్వేలు నిర్వహించి సమస్యలను గుర్తించటం జరిగింది. వివిధరంగాలలో శ్రామిక మహిళలు ఎదుర్కొంటున్న సమస్యల గురించి రానున్న జన్మభూమిలో ప్రభుత్వాన్ని నిలదీయాలని నిర్ణయించింది. రంగాలవారీగా ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలతో పాటు అత్యధిక మంది మహిళలు ఎదుర్కొనే లైంగిక వేధింపులను అరికట్టేందుకు సుప్రీంకోర్టు తీర్పుకు అనుగుణంగా కేంద్రప్రభుత్వం చట్టం చేయాలని, రాష్ట్రప్రభుత్వం చేసిన జి.వో నెం 27ను అమలు చేయాలని సి.ఐ.టి.యు డిమాండు చేస్తోన్నది. అసంఘటితరంగంలో మహిళలకు సమానవేతనం, సమానవేతనం, కార్పస్ ఫండ్ ఏర్పాటు చేసి ప్రసూతి సౌకర్యాలు కల్పించేందుకు ప్రభుత్వం చర్యలు తీసుకోవాలని, నైట్ షిఫ్టుల నిషేధం కొనసాగించాలని తదితర డిమాండ్లు సాధనకు రానున్న మహిళా జన్మభూమిలో ప్రజా ప్రతినిధులను, అధికారులను నిలదీయాలని సి.ఐ.టి.యు పిలుపునిస్తున్నది. ఈ కార్యక్రమంలో అత్యధిక సంఖ్యలో శ్రామిక మహిళలు పాల్గొని తమసమస్యలు పరిష్కరించుకునేందుకు, హక్కులు కాపాడుకునేందుకు ఐక్యంగా పోరాడాలని విజ్ఞప్తి చేస్తున్నాము. ఈ పోరాటంలో సి.ఐ.టి.యు ముందుండి సమస్యల పరిష్కారానికి కృషి చేస్తుంది.

పామాయిల్ దిగుమతికి వ్యతిరేకంగా ప్రధానమంత్రి దిష్టిబొమ్మల దగ్గం

కర్నూలులో

అనంతపురంలో

డబ్బు కొద్దీ సేవ

అమెరికాలో ఉద్యోగం చేస్తూ చాలా కాలం తరువాత హైదరాబాద్ లో అడుగుపెట్టిన తెలుగు తమ్ముడు తాను చూస్తున్నది కలా నిజమా అని తేల్చుకోలేక పోతున్నాడు. చివరకు ఒకే చోట రెండు మూడు డజన్ల సినిమా హాల్లుండే చార్మినార్ చౌరస్తాలో సైతం ట్రాఫిక్ జాం కాకుండా వాహనాలన్ని హాయిగా వెళుతుండడంతో తెలుగుతమ్మునికి ఇది నిజంగా మన తెలుగు రాష్ట్రమేనా, మన అభ్యాగనరమేనా అని అనుమానం కలిగింది. అమెరికాలో ఉండగా తెలుగు ముఖ్యమంత్రి అద్భుతాలు గురించి పత్రికల్లో బోలెడు చదివాడు. అభివృద్ధి కేవలం పత్రికలకే పరిమితం కాలేదని చార్మినార్ చౌరస్తాలోనూ మార్పు కనిపిస్తుందని అనుకున్నాడు. రోడ్డు మీద కొద్దిపాటి వాహనాలు తప్ప అంతగా రద్దీ కనిపించడంలేదు. రోడ్డు మీద నడిచి వెళ్ళే మనుషులే కనిపించడం లేదు. అలా అని వీరంతా ఫుట్ పాత్ ల మీద నడుస్తున్నారా అంటే అది లేదు. ఫుట్ పాత్ ల మీద వెళ్ళేవారు మచ్చుకైన కనిపించడం లేదు. గతంలో హైదరాబాద్ అంటే రిక్షాలు, నడిచి వెళ్ళేవారే ఎక్కువగా ఉండేవారు. రిక్షాలు లేవు, నడిచి వెళ్ళే వారు లేరు.

ఆశ్చర్యం నుంచి తేరుకోకుండానే ఇంటికి వెళ్ళిన తెలుగు తమ్ముడు ఇంటికి వెళ్ళే దారిలో తాను చూసిన అద్భుతాలను తండ్రికి చెప్పాడు. తండ్రి సమాధానం ఏమీ చెప్పకుండా తెలుగుతమ్ముని చేతిలో ఒక బిల్లు పెట్టాడు. ఆ బిల్లులో పైన యూజర్స్ చార్జీలు అని రాసి కింద తెలుగు తమ్ముని కారు నంబర్, పేరు, ఇతర వివరాలతో పాటు కొన్ని అంకెలు ఉన్నాయి.

విమానాశ్రయం నుంచి అశోక్ నగర్ వరకు 35 నిమిషాల పాటు రోడ్డును ఉపయోగించుకున్నందుకు వందరూపాయలు, 35 నిమిషాల పాటు దారిలో గాలి పీల్చినందుకు రూ.50, దారి పొడవునా చెట్ల అందాలను వీక్షించినందుకు 20 రూపాయలు, అంటూ ఇంకా ఏవేవో అంకెలు ఉన్నాయి. తెలుగుతమ్మునికి కళ్ళు బైర్లు కమ్మడంతో అంకెలకు బదులు నక్షత్రాలు కనిపించాయి.

యూజర్స్ చార్జీస్ పుణ్యమా అని తెలుగునాట “విప్లవాత్మక మైన మార్పులు” వచ్చాయి. ఇంటర్ నెట్ ద్వారా ఎప్పటికప్పుడు ప్రతిదానికి బిల్లును పంపిస్తున్నారు. పేదలే నా దేవుళ్ళని చెప్పిన విషయాన్ని గుర్తుంచుకుని పేదలకు సబ్సిడీపై గాలిని పీల్చుకునే అవకాశాన్ని కల్పించారు. ఇంటిలోపల మినహా బయట గాలి పీల్చుకుంటే నిర్ణీత మొత్తాన్ని చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. పేదలకు సగం ధరకే గాలిని పీల్చుకోనిస్తున్నారు.

ఇంతకాలం సబ్సిడీల వల్లనే వెనుకబడి పోయామని, ఇంకా సబ్సిడీలను కొనసాగించడం మంచిది కాదని, అనేక మంది విమర్శించినప్పటికీ ముఖ్యమంత్రి పేదలకు గాలి బిల్లులో సబ్సిడీపై వెనుకంజ వేసే ప్రసక్తి లేదని, ఎవరెంత ఒత్తిడి తెచ్చినా తను పేదలకు ఇచ్చిన మాట నిలబెట్టుకుంటానని స్పష్టం చేశారు. అయితే అదే సమయంలో ప్రజలు త్యాగాలకు సిద్ధం కావాలని ముఖ్యమంత్రి పిలుపును ఇచ్చారు. ఇంట్లో లభించే గాలిని ప్రభుత్వం శాశ్వతంగా ఉచితంగా ఇవ్వలేదని దానికి కూడా బిల్లు చెల్లించడానికి సిద్ధం కావాలని అన్నారు.

మన రాష్ట్రంలో జరుగుతున్న సంస్కరణలు చూసి ప్రపంచం అబ్బురపడుతున్నదని, అంధత్వ పత్రికలు కూడా ప్రశంసిస్తున్నాయని అన్నారు. యూజర్స్ చార్జీల్లో గాలిని కూడా చేర్చడానికి అమెరికా కూడా

సందేహించిందని, కానీ మన తెలుగునాడులో విజయవంతం కావడంతో మన దారిలో పయనించడానికి చాలా రాష్ట్రాలు ముందుకు వస్తున్నాయి ముఖ్యమంత్రి తెలిపారు.

యూజర్స్ చార్జీలు వసూలు చేసే కాంట్రాక్టును అలయెన్స్ కంపెనీకి అప్పగించారు. అలయెన్స్ కంపెనీ 75 బిగాబైట్ల లైన్ ద్వారా రాష్ట్రమంతటా కనెక్టివిటీ ఏర్పాటు చేసింది. ప్రేమించుకోవడానికి, పెళ్ళికి చార్జీలు చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ప్రజల కోరిక మేరకు ప్రభుత్వం ఇలాంటి అనేక సేవలపై యూజర్స్ చార్జీలు విధించింది.

రైతులు, చేనేత కార్మికులు తమ ఇష్టానుసారం ఆత్మహత్యలు చేసుకోవడాన్ని ప్రభుత్వం తీవ్రంగా పరిగణించింది. ఆత్మహత్యల కోసం పురుగుమందు వాడి ఎలాంటి బాధ లేకుండా హాయిగా చనిపోతే వెయ్యి రూపాయల సర్వీసు చార్జీ చెల్లించాలని, బావిలో పడి చనిపోతే ఐదువందలు చెల్లించాలి, కాల్పుకుని చనిపోతే నాలుగు వందలు చెల్లించాలి, ట్యాంక్ బండ్ లోకి దూకి చనిపోవాలంటే రెండువేల రూపాయలు చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. ఆత్మహత్యలు చేసుకొనేవారి కోసం చార్మినార్ తలుపులు మళ్ళీ తెరవాలని ప్రభుత్వం ఆలోచిస్తున్నది. ఆత్మహత్య చేసుకోవడానికి ఒకరోజు ముందుగా యూజర్స్ చార్జీలు చెల్లించాల్సి ఉంటుంది.

తత్కాల్ స్కీం కింద గంట ముందు యూజర్స్ చార్జీలు చెల్లించ వచ్చు. అయితే సాధారణ ధరల కన్నా దీనికి రెట్టింపు ధర చెల్లించాల్సి ఉంటుంది. యూజర్స్ చార్జీలు చెల్లించిన తరువాత మనసు మార్చుకుంటే డబ్బు తిరిగి చెల్లించరు. చిత్తశుద్ధిగా ప్రయత్నించినప్పటికీ ఆత్మహత్య చేసుకోవడంలో విఫలమైనట్లు రుజువు చేస్తే సగం చార్జీ వాపసు ఇస్తారు. సామూహికంగా ఆత్మహత్య చేసుకోదలిస్తే ప్రభుత్వం తగిన ఏర్పాటు చేస్తుంది. దీని కోసం వారంరోజుల ముందుగా నోటీసు ఇవ్వాలి. వది మందికి మించి సామూహిక ఆత్మహత్య చేసుకోదలిచిన వారికి చార్జీల్లో సగం సబ్సిడీ లభిస్తుంది.

వీల్చేవాడిదే గాలి, పేదలకు గాలిని ఉచితంగా పంచాలని కమ్యూనిస్టులు రాష్ట్ర వ్యాప్తంగా ఆందోళన లేవదీశారు. యూజర్స్ చార్జీలు లేక పోవడం వల్లనే రాష్ట్రం ఇంతకాలం వెనుకబడి పోయిందని, శాశ్వత వెనుకపాటు తనమే కమ్యూనిస్టులు కోరుకుంటున్నారని ముఖ్యమంత్రి విమర్శించారు. ఉచితంగా గాలిని పంచాలని డిమాండ్ చేస్తూ ఆందోళనకు దిగిన వారిపై కాల్పులు జరపడంతో కొంతమంది చనిపోయారు. వీరిని చంపడానికి చాలా మందుగుండు సామగ్రి చాలా ఖర్చు కావడంతో గాలిపై సర్చార్జీ విధించారు. తుపాకి గుండు తగిలి చనిపోతే చనిపోయిన వ్యక్తుల సంబంధీకుల నుంచి తూటా యూజర్స్ చార్జీలు వసూలు చేయాలని రాష్ట్ర ప్రభుత్వం నిర్ణయించింది.

ప్రైవేటు రంగాన్ని ప్రేమించే ప్రభుత్వం యూజర్స్ చార్జీలు విధించే అధికారం ప్రభుత్వానికే కాకుండా ప్రజలకు కూడా ఉందని పేర్కొంది. ప్రజలు తమ ఓటు హక్కును ఉచితంగా వాడనవసరం లేదని ఓటు వేసినప్పుడు పార్టీ తరుపున ప్రభుత్వం యూజర్స్ చార్జీ చెల్లిస్తుందని, ముఖ్యమంత్రి ప్రతిపాదన చేశారు. రోజుకు 25 గంటల పాటు కష్టపడే ముఖ్యమంత్రి ఇంకే అంశాలపై యూజర్స్ చార్జీలు విధించడానికి అవకాశం ఉందా అని ఆలోచించసాగారు. మీకేమైనా అయ్యడియాలు వస్తే ప్రభుత్వానికి సూచించవచ్చు.

-జి. మురళి

ఆంధ్రప్రదేశ్ ఆటో అండ్ ట్రాలీ డ్రైవర్స్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి.యు.) ఆధ్వర్యంలో రాష్ట్రంలో పలుచోట్ల ధర్నాలు నిర్వహించారు. డ్రైవర్లకు కనీసవేతనం ఇప్పించాలని ఇ.ఎన్.ఐ., పి.ఎఫ్ సౌకర్యం

కల్పించాలని పోలీసుల, తూనికల, కొలతల అధికారుల వేధింపులు మానుకోవాలని లారీ కార్మికులకు లైసెన్సు ఫీజు రద్దుచేయాలని నినాదాలు ఇచ్చారు.

హైదరాబాద్ లో ఖైరతాబాద్ లోని ఆర్టీ.ఎ. కార్యాలయం వద్ద ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ కార్యక్రమంలో సి.ఐ.టి.యు నగర కార్యదర్శి పి. ప్రభాకర్ ఎ.పి. ఆటో అండ్ ట్రాలీ డ్రైవర్స్ యూనియన్ రాష్ట్ర నాయకులు భూపాల్, నగర ప్రధాన కార్యదర్శి కె. నర్సింగరావు పాల్గొన్నారు.

కర్నూలులోని డిప్యూటీ ట్రాన్స్ పోర్ట్ కమీషనర్ కార్యాలయం ముందు సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యంలో ధర్నా జరిగింది. సి.ఐ.టి.యు. జిల్లా అధ్యక్షులు కె. ప్రభాకరరెడ్డి, నగర కార్యదర్శి డి. వెంకటస్వామి, మోటారు వర్కర్స్ యూనియన్ ప్రధాన కార్యదర్శి ఎన్. పాలుబాషా తదితరులు పాల్గొన్నారు. ఆదోనిలో ఆర్టీ.ఎ. కార్యాలయం వద్ద ధర్నా జరిగింది. ధర్నాలో సి.ఐ.టి.యు డివిజన్ కార్యదర్శి పి.ఎస్. రాధాకృష్ణ, మోటారు వర్కర్స్ నాయకులు రమేష్ నాయుడు తదితరులు పాల్గొన్నారు.

రాస్తారోకో

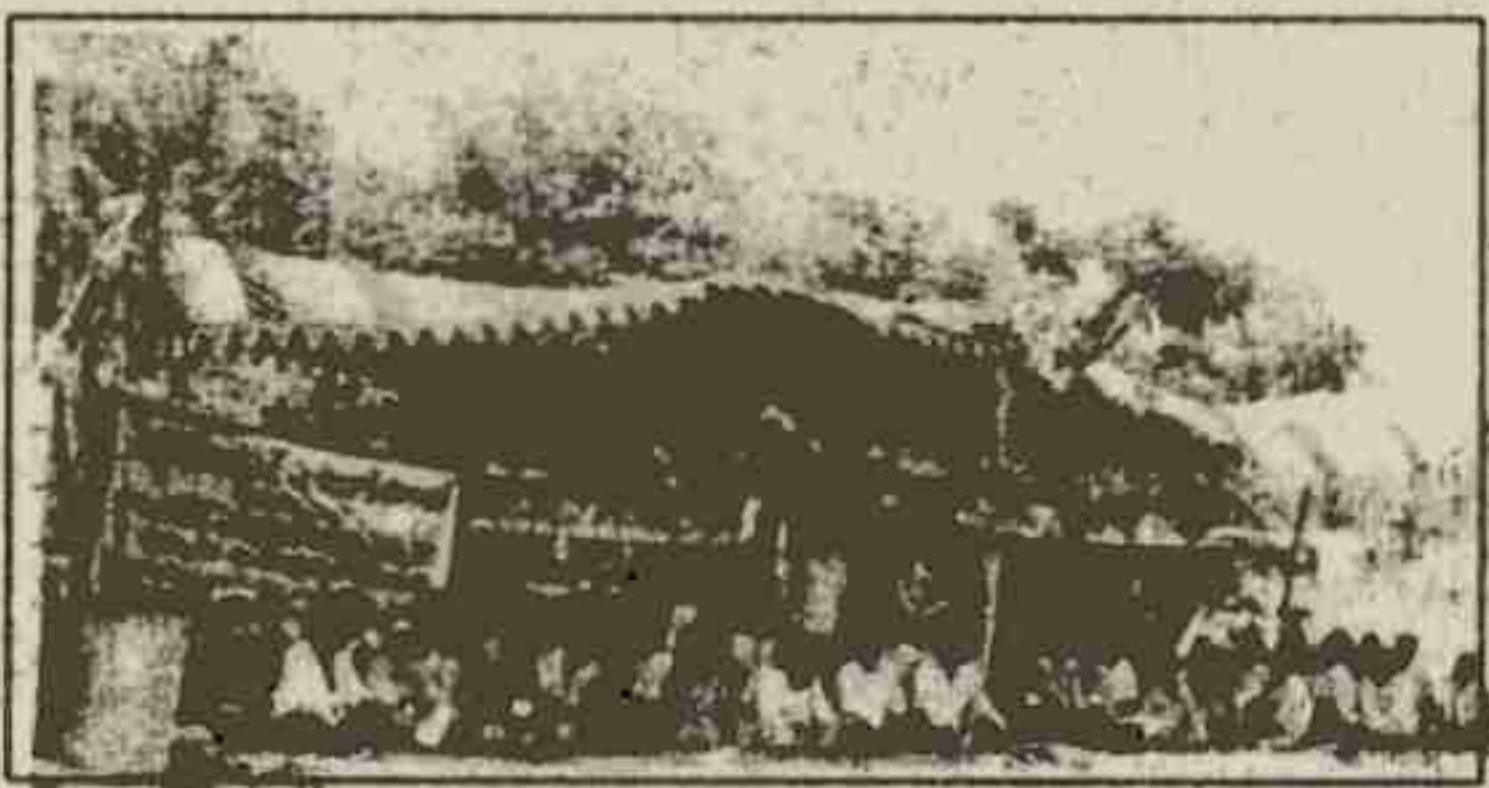
బాల్కొ ప్రైవేటీకరణకు వ్యతిరేకంగా వరంగల్ లో సి.ఐ.టి.యు. ఆధ్వర్యంలో రాస్తారోకో జరిగింది. స్థానిక హన్మకొండ చౌరస్తాలో సి.ఐ.టి.యు. నాయకులు పెద్దారపు రమేష్ నరసింహా, ఎన్. ప్రతాప్, ఎ. రవి పాల్గొన్నారు. “బాల్కొ ప్రైవేటీకరణను వ్యతిరేకించండి. ప్రపంచబ్యాంక్ షరతులను వెనక్కు తీసికొనండి. అంటూ కార్మికులు నినాదాలు చేశారు. అనంతరం ఎన్.డి.ఎ. ప్రపంచబ్యాంక్ దిష్టి బొమ్మలను దగ్ధం చేశారు.

ఎలక్ట్రిసిటీ ఉద్యోగుల ధర్నా

సమస్యలు పరిష్కరించకపోతే పోరాటం ఉధృతం!

నెల్లూరులోని విద్యుత్

శాఖలో పనిచేస్తున్న విలేజ్ హెల్పర్లను, కాంట్రాక్టు కార్మికులను రెగ్యులరైజ్ చేయాలని, యునైటెడ్

ఎలక్ట్రిసిటీ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి.యు. అనుబంధం) ఆధ్వర్యంలో ధర్నా జరిగింది. పట్టణంలోని విద్యుత్ భవన్ ఎదుట ఏప్రిల్ 30న ఈ ధర్నా నిర్వహించారు. అనంతరం జరిగిన సభలో రాష్ట్ర ఉపాధ్యక్షులు టి. వెంకట్రామిరెడ్డి, జిల్లా సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి డి. సూరిబాబు, ప్రధాన కార్యదర్శి నారు కృష్ణయ్య, పట్టణ అధ్యక్షులు డి. రామనుజ్జారెడ్డి పాల్గొని ప్రసంగించారు. తరువాత ఈ క్రింది డిమాండ్స్ తో ఎన్.ఇ. కు వినతిపత్రం సమర్పించారు. 1. విలేజ్

వేతనాల చట్టం అమలుపరచాలి. 3. ప్రమాదభీమా సౌకర్యం లక్ష రూపాయలు ఇప్పించాలి. 4. ఇ.పి.యఫ్., ఇ.యస్.ఐ. సౌకర్యం కల్పించాలి. 5. కాంట్రాక్ట్ లేబర్లందరికీ గుర్తింపు కార్డులు ఇవ్వాలి. 6. కార్మికులు కట్టిన పాలసీ డబ్బు వడ్డీతో చెల్లించాలి. 7. సెలవురోజు పనికి ఓ.టి. చెల్లించాలి. 8. అధికారుల కక్ష్య సాధింపు చర్యలు మానుకోవాలి. ఇంకా ఈ కార్యక్రమంలో శ్రామిక మహిళ జిల్లా కన్వీనర్ యస్.కె. రెహనాబేగం పి.డబ్ల్యు.డి. నాయకులు టి. వెంకటయ్య, లారీ వర్కర్స్ యూనియన్ నాయకులు యస్.కె. హుమయూన్ తమ మద్దతు తెలియజేస్తూ ప్రసంగించారు.

వేతన సమస్య: సి.ఐ.టి.యు. పిలుపుపై ఉక్కు కార్మికుల

దేశవ్యాపిత సమ్మె

సెయిల్, ఆర్.ఐ.ఎన్.ఎల్ (వైజాగ్), టిస్కోల క్రిందవున్న ఉక్కు కర్మాగారాలలోని కార్మికులు ఏప్రిల్ 17న ఒకరోజు సమ్మె చేశారు. స్టీల్ వర్కర్స్ ఫెడరేషన్ ఆఫ్ ఇండియా (సిటు) పిలుపుపై ఈ సమ్మె జరిగింది. ఉక్కు కార్మికుల వేతన ఒప్పందంపట్ల మేనేజిమెంటు అనుసరిస్తున్న వివక్షతాపూరిత విధానంపట్ల నిరసన తెలుపుతూ ఈ సమ్మెకు పిలుపునిచ్చారు.

తొలుత ఉక్కు పరిశ్రమలు వున్న సి.ఐ.టి.యు., ఎ.ఐ.టి.యు.సి., హెచ్.ఎమ్.ఎస్., లతో పాటు ఐ.ఎన్.టి.యు.సి.లోని ఒక వర్గం ఫిబ్రవరి 27, 28 రెండ్రోజుల సమ్మెకు వుమ్మడిగా పిలుపునిచ్చాయి. అయితే కేంద్ర ఉక్కు పరిశ్రమల మంత్రి జోక్యం చేసుకుని, హామీ ఇవ్వటంతో, తిరిగి మార్చి 17-20 తేదీలలో జరిగే చర్చలలో గౌరవప్రదమైన ఒప్పందం జరగకపోతే అన్ని యూనియన్లు కలిసి సమ్మెకు పిలుపుఇవ్వాలనే అవగాహనతో ఫిబ్రవరి సమ్మెను వాయిదా వేశారు. మార్చిలో జరిగిన చర్చలలో మేనేజిమెంటు వేతన ఒప్పందాలు ఏమాత్రం మెరుగుదల చూపకపోవటంతో చర్చలు ఫలించలేదు.

ఈ పరిస్థితులలో మొదట అనుకున్న ప్రకారం అన్ని యూనియన్లు కలిసి మార్చి 20న సమ్మె నోటీసు ఇవ్వవలసివున్నది. కానీ అలా జరగలేదు. ఉక్కు కార్మికుల ముందర అన్ని కార్మిక సంఘాలిచ్చిన హామీని సి.ఐ.టి.యు. యూనియన్ ఒక్కటే నెరవేర్చింది. సి.ఐ.టి.యు. ఏప్రిల్ 17న అన్ని ఉక్కు కర్మాగారాలలో సమ్మె చేస్తామని నోటీసు ఇచ్చింది.

అందిన సమాచారం మేరకు దుర్గాపూర్, అల్లామ్, ఇస్కా, సేలం స్టీల్ ప్లాంట్లలో సమ్మె సంపూర్ణంగా జరిగింది. వైజాగ్ లో 40శాతం మేరకు, బొకారో స్టీల్ ప్లాంట్ కు సంబంధించి కోక్ ఓవెన్, సింటర్ ప్లాంట్ లాంటి ప్రధాన విభాగాలలో 30నుంచి 60శాతం మేరకు కార్మికులు సమ్మెలో పాల్గొన్నారు. రూర్కెలా స్టీలు ప్లాంట్ గేటు వద్ద పికెటింగ్ చేస్తున్న సి.ఐ.టి.యు. నాయకులు, కార్మికులు 215మందిని అరెస్టు చేశారు. భిలాయ్ కర్మాగారంలో సమ్మె పాక్షికంగా జరిగింది.

సెయిల్ క్రిందవున్న ఐరన్ ఓర్ గనులలో సమ్మె జయప్రదమైంది. ఉక్కు ఫ్యాక్టరీల యాజమాన్యం అనుసరిస్తున్న కార్మికవ్యతిరేక, వివక్షపూర్వక వైఖరికి నిరసనగా సమ్మెలో పాల్గొన్న కార్మికులను సి.ఐ.టి.యు. అభినందించింది.

పర్యవసానాలకు యాజమాన్యమే బాధ్యత వహించాలని హెచ్చరించాయి.

బి.హెచ్.పి.వి. కి గత ఏడాది రూ॥ 21 కోట్లు నష్టం వచ్చినా ఈ సంవత్సరం ఆ నష్టాలు పూడ్చుకొని 55 లక్షలు లాభాలు సాధించింది.

కాంట్రాక్టు కార్మికుల ధర్నా

హైద్రాబాద్ లో ముషీరాబాద్ లోని ఎం.సి.హెచ్ కార్యాలయం ముందు కాంట్రాక్టు కార్మికులు ధర్నా నిర్వహించారు. తమ సమస్యలు వరిష్కరించాలని సి.ఐ.టి.యు అనుబంధ

ఎం.సి.హెచ్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ ఆధ్వర్యంలో మే 16న ధర్నా జరిగింది. వివిధ ప్రాంతాల నుండి వచ్చిన మున్సిపల్ కార్మికులు ఈ కార్యక్రమంలో పాల్గొన్నారు. ఈ సందర్భంగా సి.ఐ.టి.యు. నగర ప్రధాన కార్యదర్శి రాంబాబు మాట్లాడుతూ కార్మికులకు కనీస వేతనం చెల్లించాలని, అధికారుల వేధింపులు మానుకోవాలని డిమాండ్ చేశారు. ఇంకా ఎ.పి. మున్సిపల్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి శ్రీనివాస్, ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ అధ్యక్షులు అలీ అక్తర్, ప్రధాన కార్యదర్శి శివమ్మ, సి.ఐ.టి.యు నాయకులు వెంకటేశ్, సోమయ్య తదితరులు పాల్గొన్నారు.

మున్సిపల్ ఉద్యోగులు రాష్ట్ర క్లాసులు

వరంగల్ పట్టణంలో రాష్ట్రస్థాయి మున్సిపల్ ఉద్యోగుల శిక్షణా తరగతులు జరిగాయి. ఈ క్లాసులను మున్సిపల్ ఎంప్లాయిస్ ఫెడరేషన్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి.యు. అనుబంధం) నిర్వహించింది.

మే 18న సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర ప్రధాన కార్యదర్శి ఎస్. వీరయ్య జెండా ఆవిష్కరించి తరగతులను ప్రారంభించారు. కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు అనుసరిస్తున్న కార్మిక ఉద్యోగ విధానాలకు వ్యతిరేకంగా కార్మికవర్గం ఐక్యంగా ఉద్యమించాలని పిలుపునిచ్చారు. స్థానిక ఎం.ఎల్.ఏ. బస్వరాజ్ సారయ్య, ఆల్ ఇండియా టెలికాం ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ రాష్ట్ర కార్యదర్శి జె. సంపత్ రావు, జె.ఎ.సి. చైర్మన్ సురేందర్ రెడ్డి వరంగల్ మున్సిపల్ ఉద్యోగుల ప్రధాన కార్యదర్శి ఎ. ధర్మరాజు మెట్టు శ్రీనివాస్ తదితరులు పాల్గొని ప్రసంగించారు. సాయంత్రం, నూతన ఆర్థిక విధానాలు, మున్సిపల్ కార్మిక ఉద్యోగులపై ప్రభావం, రెండవరోజు కార్మికోద్యమ చరిత్ర సి.ఐ.టి.యు. విశిష్టత, కులం, మతం, సామాజికన్యాయం, మూడవరోజు సంఘనిర్మాణం, కర్తవ్యాలు పాఠ్యాంశాలు బోధించారు. మూడు రోజుల క్లాసులకు జి. అంజయ్య ప్రిన్సిపాల్ గా వ్యవహరించారు. ఫెడరేషన్ గౌరవ అధ్యక్షులు కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లుగారి ముగింపు వుపన్యాసంతో క్లాసులు ముగిసాయి.

కదం తొక్కిన ప్రజానీకం: కాలినడకన మంత్రులు

ఏప్రిల్ 18న హిమాచల్ ప్రదేశ్ రాష్ట్ర రాజధాని సిమ్లా కార్మిక, శ్రామిక, విద్యార్థి, యువజన, మహిళా ప్రదర్శనకారులకు వేదికగా మారింది. రాజధాని నగరంలో సాధారణ ప్రజాజీవనం స్థంభించింది. రోజంతా వర్షంకురుస్తున్నప్పటికీ పదివేలమంది ప్రదర్శన కారులతో “మార్చ్ టు అసెంబ్లీ” కార్యక్రమం జరిగింది. కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు

అనుసరిస్తున్న ప్రజావ్యతిరేక విధానాలకు నీరసనగా ఇతర ప్రజా సంఘాలతోపాటు హిమాచల ప్రదేశ్ రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. పిలుపుమేరకు ఈ కార్యక్రమం జరిగింది.

ప్రదర్శనలో సగభాగం మహిళలే ఉన్నారు. అంగన్ వాడీ ప్రాజెక్ట్ లను పంచాయితీలకు అప్పజెప్పి, చేతులు దులుపుకోవాలని చూస్తున్న రాష్ట్ర ప్రభుత్వ వైఖరిని నిరసిస్తున్న అంగన్ వాడీ కార్మికులు అన్ని ప్రాజెక్టులలో ఒకరోజు సమ్మె చేసి ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు. రాష్ట్రంలోని మారుమూల ప్రాంతాలలో వున్న హైటెక్ ప్రాజెక్ట్ లలోని కార్మికులు, వివిధ పరిశ్రమల కార్మికులు రాష్ట్ర రాజధానికి తరలివచ్చి ఈ ప్రదర్శనలో పాల్గొన్నారు.

సిమ్లాలోని సబ్జిమండి మైదానం నుంచి ప్రారంభమైన ప్రదర్శన అసెంబ్లీవైపు కదిలింది. వేలాదిమందితో జరిగిన ప్రదర్శనతో అసెంబ్లీకి వెళ్ళి అన్ని రహదారులు స్థంభించిపోవటంతో మంత్రులు సైతం కార్లు వదిలి కాలినడకన అసెంబ్లీకి చేరుకోవలసి వచ్చింది. ఈ ప్రదర్శననుద్దేశించి సి.పి.యం. మాజీ పార్లమెంటుసభ్యురాలు సుభాషిణి అలీ సి.ఐ.టి.యు. రాష్ట్ర అధ్యక్షులు రాకేష్ సింఘా, ప్రధాన కార్యదర్శి కాశ్మీర్ సింగ్ తాకూర్లతోపాటు వ్యవకార్మిక సంఘం, అంగన్ వాడీ కార్మికుల నాయకులు, డి.వై.ఎఫ్.ఐ., ఎస్.ఎఫ్.ఐ., జనవాది మహిళా సమితి నాయకులు ప్రసంగించారు.

మున్సిపల్ కాంట్రాక్టు కార్మికుల సొసైటీలకు పని ఇవ్వాలి

అనంతపురం జిల్లా అనంతపురం మున్సిపాలిటీలో 7సం॥లుగా పనిచేస్తున్న మున్సిపల్ కాంట్రాక్టు పారిశుధ్య కార్మికులు ఏర్పరచుకున్న సొసైటీలకు జి.వో.నం. 30 ప్రకారం టెండరుతో నిమిత్తము లేకుండా పోర్షన్ ఆఫ్ వర్క్ క్రింద పనిని ఇవ్వాలని 20-4-2001 నుండి 10-5-2001 వరకు రిలే నిరాహారదీక్షలు మున్సిపల్ ఉద్యోగ కార్మిక సంఘం (సి.ఐ.టి.యు.) ఆధ్వర్యములో చేపట్టారు.

7-5-2001 తేదీన రీజినల్ డైరెక్టరు, మున్సిపల్ కమిషనర్ తో యూనియన్ గౌరవాధ్యక్షులు జి. ఓబుళకొండారెడ్డి ప్రధాన కార్యదర్శి కె.ఎ.రత్నయ్య మధ్య చర్యలు జరిగి 2 డివిజన్లు ఇస్తామని ఒప్పందము కుదిరింది.

రీజినల్ డైరెక్టరు, కమిషనర్ గారు ఒప్పందము మేరకు కేటాయించిన రెండు డివిజన్స్ మినహాయించి 4 డివిజన్స్ కు 10-5-2001 తేదీన టెండర్స్ జరిగాయి. టెండర్స్ నందు కార్మికుల సొసైటీలు పాల్గొని 4 డివిజన్స్ ను టెండర్స్ లో సాధించుకున్నాయి.

మున్సిపల్ చైర్ పర్సన్ గారు సొసైటీలకు కేటాయించిన 2 డివిజన్స్ కార్మికుల సొసైటీలకు ఇవ్వకుండా తనకు అనుకూలంగా ఉన్న కాంట్రాక్టరుకు అప్పగించేందుకు ప్రయత్నించారు. ఇది గమనించిన కార్మికులు యూని ఆధ్వర్యములో మున్సిపల్ కౌన్సిల్ సమావేశం దిగ్భందము చేయగా కౌన్సిలర్స్ వత్తిడి తేగా విధిలేని పరిస్థితుల్లో కౌన్సిల్ సమావేశంలో పెట్టి పనిచేస్తున్న కార్మికుల సొసైటీలకే 2 డివిజన్స్ ఇవ్వాలని కౌన్సిల్ సమావేశం ఏకగ్రీవంగా తీర్మానించింది. ఈ పోరాటంలో ఓబుళకొండారెడ్డి కె.ఎ.రత్నయ్య ప్రధానకార్యదర్శి, బండారి వెంకటేశ్, నారాయణస్వామి, రత్నాజి, శ్రీరాములు, లక్ష్మీనారాయణ, వరలక్ష్మి, లక్ష్మీనరసమ్మ పాల్గొన్నారు.

విశాఖపట్నంలోని లక్ష్మీగోల్డ్ పాలిమర్స్ పరిశ్రమలో, క్యాజువల్ కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలని గేట్ముందు ధర్నా నిర్వహించారు. మే 4నుండి కార్మికులు కుటుంబ సమేతంగా గేటు ముందు బైతాయించారు. యాజమాన్యం పోలీసులను ప్రయోగించి మహిళలు అని కూడా చూడకుండా లారీచార్జీ చేశారు. క్రింద పడేసి లాక్కెళ్ళారు. సి.ఐ.టి.యు. గోపాలపట్నం డివిజన్ అధ్యక్షులు పి. వెంకటరెడ్డి, అఖిలభారత ప్రజాతంత్ర మహిళాసంఘం డివిజన్ కార్యదర్శి రమణి తీవ్రంగా గాయపడ్డారు. 18మందిపై కేసులు పెట్టి రిమాండ్కు పంపారు. ఈ చర్యకు నిరసనగా వందలాదిమందితో ప్రదర్శన రాస్తారోకోలు నిర్వహించారు. పాలిమర్స్ యాజమాన్య దుర్మార్గచర్యలు నశించాలని, వెంటనే క్యాజువల్ కార్మికులను పర్మినెంట్ చేయాలని, పోలీసుల దౌర్జన్యం నశించాలని, నినాదాలు చేశారు. యాజమాన్యం దిగివచ్చి చర్చలకు పిలిచింది. పర్మినెంట్ విషయంలో యాజమాన్యం వైఖరికి నిరసనగా నోళ్ళకు నల్లగుడ్డలు కట్టుకొని మౌనపోరాటం చేస్తున్నారు.

ఎ.పి.మెడికల్ హెల్త్ ఉద్యోగుల ధర్నా

ప్రభుత్వం, వైద్య నలహా సంఘాలు ఏర్పాటు చేస్తూ వైద్యరంగం భాద్యతల నుండి తప్పుకోవటాన్ని నిరసిస్తూ ఆంధ్రప్రదేశ్ మెడికల్

హెల్త్ అండ్ వైద్యవిధాన పరిషత్ ఎంప్లాయిస్ యూనియన్ (సి.ఐ.టి.యు అనుభంధం) ఆధ్వర్యంలో ధర్నా జరిగింది. మే 21న వైద్యవిధాన పరిషత్ కమీషనర్ మెడికల్ హెల్త్ డైరెక్టరేట్ కార్యాలయం ముందు ఉద్యోగులు ధర్నా నిర్వహించారు. ఈ సందర్భంగా జరిగిన సభలో చంద్రబాబు ఉన్న ఉద్యోగాలు ఊడగొట్టే ప్రయత్నం చేస్తున్నాడని, ముఖ్యమంత్రి వైద్యవ్యవస్థనే నిర్వీర్యం చేసేందుకు ప్రయత్నిస్తున్నాడని వక్తలు ఆరోపించారు. కూటికి లేని నిరుపేదలే ప్రభుత్వ ఆసుపత్రులలోకి వచ్చి చికిత్స పొందుతారని, వీరి దగ్గర యూజర్ ఛార్జీల పేరిట ఫీజులు వసూలు చేయడం సిగ్గుచేటని వారు విమర్శించారు. పేషంట్లకు ఇచ్చేందుకు మందులు లేకపోవడంతో ఉద్యోగులు తీవ్ర వేధింపులకు గురవుతున్నారని ప్రపంచబ్యాంక్ షరతుల మేరకే ఇటువంటి విధానాలను రాష్ట్రప్రభుత్వం చేపడుతుందని చెప్పారు. ఈ కార్యక్రమంలో రాష్ట్ర సి.ఐ.టి.యు. కార్యదర్శి కొండ్రగుంట వెంకటేశ్వర్లు, యూనియన్ రాష్ట్ర అధ్యక్షులు వి. రాజగోపాల్ కార్యదర్శి రంగయ్య ఎల్.ఐ.సి. రాష్ట్ర అధ్యక్షులు వి. రాజగోపాల్ సి.ఐ.టి.యు. నాయకుడు భూపాల్, కార్యదర్శి రంగయ్య ఎల్.ఐ.సి. నాయకులు జి.ఎస్. రాజేశ్వరరావు తదితరులు ప్రసంగించారు.

సిరీస్ మందుల అక్రమ లాకౌట్

ఆసియా ఖండంలోనే ప్రఖ్యాతిగాంచిన సిరీస్ మందుల కంపెనీ లాకౌట్కు గురి అయ్యింది. కంపెనీలో గత 30 సంవత్సరాలుగా పనిచేస్తున్న 500 మంది కార్మికులు ఉపాధి లేక రోడ్డున పడ్డారు.

రూపాయల పెట్టుబడితో స్థాపించారు. నేడు కోట్లు టర్నోవరు జరుగుతుంది. సిరీస్ కంపెనీ తయారు చేసే ఉత్పత్తులకు దేశవ్యాప్తంగా మంచి గిరాకీ ఉన్నది. ప్రధానంగా ఇక్కడ యాంటీ బయాటిక్ పౌడర్ తయారు చేస్తారు.

30 ఏళ్ళుగా తాము ఏనాడూ ధర్నాలు, ఆందోళనలు చేయలేదని మా శ్రమను దోపిడీ చేసి మా కష్టార్జితంతో కోట్ల రూపాయలు గడించి, ఈ రోజు మాకు జీతాలెక్కువని కొత్తవారితో పనిచేయించుకుంటే తక్కువ వేతనముతో పనిచేయించుకొనవచ్చుననే దురుద్దేశంతో లాకౌట్ ప్రకటించిందని కార్మికులు వాపోతున్నారు.

యాజమాన్య మొండి వైఖరి:

యాజమాన్యం అప్రజాస్వామికంగా వ్యవహరిస్తున్నది. కార్మికుల, ఉద్యోగుల క్వార్టర్స్కు విద్యుత్ని నిలిపివేశారు. నీరు లేకుండా చేశారు. ఏప్రిల్ నెల జీతాలు చెల్లించలేదు. ఏప్రిల్ 16న ఎగ్జిక్యూటివ్ డైరెక్టర్ సుబ్బరాజును ఘెరావ్ చేశారు. పోలీసుల జోక్యంతో 18వ తారీఖున చర్చలు జరుపుతామని హామీ ఇచ్చారు. మే 20న మధ్యాహ్నం ధర్నా చేస్తున్న కార్మికులను చర్చలకు ఆహ్వానించి ఐదునెలల జీతం తీసికొని కంపెనీవదలి వెళ్ళిపోవలసినదిగా కోరడంతో కార్మికులు అందుకు అంగీకరించలేదు. అదే రోజు సాయంత్రం కంపెనీ లాకౌట్ ప్రకటిస్తూ గేటుకి నోటీసు అతికించారు.

పారిశ్రామిక వినిమయ ధరల సూచీ (1982-100 పాయింట్ల పునాదిపై)

సెంట్రల్	డిశంబరు	జనవరి	ఫిబ్రవరి
హైదరాబాద్	426	427	424
గుంటూరు	420	415	416
గూడూరు	442	437	434
విశాఖ	431	433	430
వరంగల్	443	444	444
కొత్తగూడెం	448	438	437
ఆల్ ఇండియా	446	445	443

ఎ.పి. సీరిస్ జనవరి 2001

విజయనగరం	388	389	387
రాజమండ్రి	425	426	427
విజయవాడ	415	417	415
ఆదోని	438	438	436
ఎన్.ఎస్.బి.	436	436	435
ఎమ్.జి.ఎ.	415	415	414

రెండవదశ సంస్కరణల పేరుతో కేంద్ర రాష్ట్ర ప్రభుత్వాలు ప్రభుత్వరంగ సంస్థలపై విరుచుకుపడుతున్నాయి. రాష్ట్ర ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో ఉద్యోగులను తొలగించేందుకు ప్రభుత్వం జి.వో. నం. 16 (23-4-2001) విడుదల చేసింది. ఇక ఏ రంగంలో ఎప్పుడు ఉద్యోగులను తొలగించాలన్న సుముహూర్తం నిర్ణయించటమే ఆలస్యం. ఉద్యోగులను తొలగించేందుకు ప్రభుత్వం రంగం సిద్ధం చేస్తున్న సమయంలోనే సమైక్య ప్రతిఘటనకు కూడా కార్మికులు, ఉద్యోగులు సన్నద్ధం కావాలి. లేనట్లయితే చేతులు కాలిన తర్వాత ఆకులు పట్టుకున్నట్లువుతుంది. అందువల్ల రాష్ట్ర ప్రభుత్వ రంగ సంస్థల ఉద్యోగులు, కార్మికులంతా ఐక్యపోరాటానికి సిద్ధం కావాలి.

ఈ స్కీం ప్రకారం :

వి.ఆర్.ఎస్. స్కీంలో ఎవరెవరు వెళ్ళిపోవాలో యాజమాన్యం/ ప్రభుత్వం వారు చెబుతారు. వారు వి.ఆర్.ఎస్. తీసుకోనట్లయితే స్టాఫ్ రెగ్యులేషన్ చట్టం లేదా పారిశ్రామిక నినాదాల చట్టం ప్రకారం వారిని తొలగిస్తారు. అంటే వి.ఆర్.ఎస్. పేరుతో నిర్బంధ పదవీ విరమణ (సి.ఆర్.ఎస్.) అమలు చేయటమే.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఇప్పటికే వివిధ రంగాలలో ఉద్యోగుల తొలగింపుకు వి.ఆర్.ఎస్. పేరుతో ప్రయత్నించింది. ముఖ్యంగా లక్షమంది కార్మికులులన్న సింగరేణి గనులలో వి.ఆర్.ఎస్. పథకం ప్రవేశపెట్టినప్పటికీ కార్మికులెవ్వరూ వి.ఆర్.ఎస్. తీసుకునేందుకు సిద్ధపడలేదు. ఆర్టీసీలో ఉద్యోగుల సంఖ్య చాలా ఎక్కువగా ఉన్నదని ఈ సంఖ్యను కుదించాలని ఆర్టీసీ నూతన ఎం.డి ప్రకటించారు. భక్తా కమిటీ నివేదిక కూడా ఇదే విషయం సిఫారసు చేసింది విద్యుత్తులో వ్రాతపూర్వకంగా అంగీకరించినప్పటికీ, ట్రాన్స్ కో, జెన్ కోల ఏర్పాటు సందర్భంగా, ఉద్యోగుల సర్వీసుకండిషన్లు ఆయా కంపెనీల స్టాండింగ్ ఆర్డర్స్ ప్రకారమే నిర్ణయించబడతాయని ఆదేశాలు జారీ చేసింది. దీనితో ఉద్యోగ భద్రత వాగ్దానం గాలిలో కల్చిపోయింది. వీటితోబాటు అనేక కార్పొరేషన్లున్నాయి. వి.ఆర్.ఎస్. పేరుతో కార్మికులు వెళ్ళేందుకు సిద్ధపడనట్లైతే, బెదిరించి, అభద్రతా భావం సృష్టించి, వారంతటవారే వి.ఆర్.ఎస్.కు అప్పై చేసుకునేవిధంగా వత్తిడి చేసేందుకే ఈ జి.వో. నం.16 విడుదల చేసారు. అయినా వెళ్ళనట్లయితే జీవో విడుదలై రెడీగా ఉన్నందువల్ల, ఏ క్షణంలోనైనా అమలు చేయవచ్చు.

ప్రపంచబ్యాంకు ఒప్పందంలో భాగమే ఈ దాడి :

ప్రభుత్వరంగ సంస్థలను ప్రైవేటీకరించాలని, ఉద్యోగుల సంఖ్య కుదించాలని కేంద్రంలో బిజెపి, రాష్ట్రంలో టిడిపి ప్రభుత్వాలు విధాన నిర్ణయాలు చేసాయి. 1991లో కాంగ్రెసు ప్రారంభించిన విధానాల కొనసాగింపే ఇది. రాష్ట్ర ప్రభుత్వం ఈ అవగాహనను ఈ మధ్య విడుదల చేసిన వ్యూహపత్రాలలోను, బ్రేడ్ యూనియన్లకు అందజేసిన కాన్సెప్ట్ పేపర్లోను స్పష్టంచేసింది.

ప్రపంచబ్యాంకు ఒప్పందంలో కూడా ఈ విషయం స్పష్టంగా ఉన్నది. ముందుగా చిన్న చిన్న సంస్థలను ప్రైవేటీకరించటం లేదా మూసి వేయటం చేసి, తర్వాత పెద్ద సంస్థలైన ఆర్టీసీ, విద్యుత్తు, బొగ్గు రంగాలను ప్రైవేటీకరించాలని ఒప్పందంలో ఉన్నది.

అంతేకాదు, ముందుగా ఉద్యోగుల సంఖ్య కుదించినట్లయితే ప్రైవేటీకరణ సులభమవుతుందని ఏప్రిల్ 9 - 11 తేదీలలో హైదరాబాద్లో

నిర్వహించిన వర్క్ షాపులో నిర్ణయించారు.

విభజించి పాలించే ఎత్తుగడలు త్రిప్పికొట్టండి :

వివిధ సంస్థల కార్మికులనుండి సమైక్య ప్రతిఘటన నివారించడానికే ప్రభుత్వం ఒక్కొక్కసారి ఈ నిర్ణయాన్ని అమలు చేస్తుంది. ఇదీ కార్మికోద్యమాలనణచడానికి ప్రభుత్వం అనుసరిస్తున్న ప్రధాన ఎత్తుగడ.

రాష్ట్ర ప్రభుత్వోద్యోగుల విషయంలో ఇవే ఎత్తుగడలు వేసింది. ఒకవైపు జెఎసికి ఉద్యోగులను రిట్రైం చేసేది లేదని చెబుతూనే, మరోవైపు డౌన్ సైజింగ్ విషయం ఆయా ప్రభుత్వశాఖలు అసోసియేషన్లతో సంప్రదించిన తర్వాతనే అమలు చేస్తామని చెప్పింది. అంటే ఒక్కొక్కశాఖలో విడివిడిగా ఈ ప్రయత్నం చేస్తుందన్నమాట. జి.వో.నం. 16 గురించి ప్రభుత్వం అసలు మాట్లాడటంలేదు. గుట్టుచప్పుడు కాకుండా విడుదల చేసిన ఈ జీవో దాడి ఎప్పుడైనా మీద పడవచ్చు. ప్రభుత్వరంగ సంస్థలలో కూడా ఒక్కొక్క సంస్థలో ఒక్కొక్కసారి అమలు చేయవచ్చు. విడదీసి దెబ్బకొట్టే ఈ ఎత్తుగడలు తిప్పికొట్టాలి. అన్ని యూనియన్లు సమైక్యంగా పోరాడాలి.

ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలు లేకుండా చేసే వైపు జి.జి.పి. ప్రభుత్వ పీయేసీ

ఐ.యం.ఎఫ్. ప్రపంచ బ్యాంకు, బహుళ జాతి కంపెనీలు, స్వదేశీ గుత్తపెట్టుబడిదారులు బంటుగా మారిన కేంద్రప్రభుత్వం దేశంలోని మొత్తం ప్రభుత్వ ఉద్యోగాలను హుష్ కాకీ చేసేందుకు ప్రతిపాదించింది. వి.ఆర్.ఎస్. రిట్రైంమెంట్, పదవీ విరమణ వయసు తగ్గింపు ద్వారా ఉద్యోగస్తుల్ని బయటకు తోసేయాలని గీతా క్రిష్ణన్ కమిటీ అదివరలో సిఫారసు చేసింది.

ఉద్యోగస్తుల సంఖ్యను పెద్దఎత్తున కుదించాలన్న ప్రధాన మంత్రి ప్రకటనకు అనుగుణంగా కేంద్ర పరిపాలనా సంస్కరణల శాఖ కొన్ని ప్రతిపాదనలను ఎక్స్ పెండిచర్ కమీషన్ కు పంపింది. వీటిని చూస్తే మొత్తం కేంద్ర, రాష్ట్ర ప్రభుత్వ ఉద్యోగాల్ని నాశనం చేసే కుట్ర కనబడుతుంది. బెనిఫిట్స్ కు కట్ చేసే ప్రతిపాదనలు ప్రతి సంవత్సరం 3 శాతం ఉద్యోగాలను తగ్గించాలన్న నిర్ణయానికి ఈ ప్రతిపాదనలు అదనం.

వీటిలో కొన్ని ముఖ్యమైనవి :

- 1) ఐదేళ్ళవరకు డి.పి. స్తబ్ధింపజేయాలి.
- 2) పేకమిషన్ల రద్దు (అంటే వేతన సవరణ ఉండదు)
- 3) గ్రూప్ సి, డి ఉద్యోగాలలో రిక్రూట్మెంట్ వయసు 45, రిటైర్మెంట్ వయసు 52 అంటే 7 సం॥లు మాత్రమే సర్వీసు చేయనిస్తాయి.
- 4) 50 శాతం జి.పి.యఫ్ డ్రా ను వేరేఖాతాలోకి మార్చి అక్కడ నుండి విత్ డ్రాయల్స్ లేకుండా చేయాలి.
- 5) కంట్రీబ్యూటరీ పెన్షన్ స్కీం ప్రవేశపెట్టాలి.
- 6) గవర్నమెంట్ కార్లను, డ్రయివర్లను తగ్గించాలి.
- 7) ప్రతి పది సంవత్సరాల సర్వీసు తరువాత 5 సం॥ల పాటు కంపల్సరీగా ఉద్యోగుల వేతనాలు లేకుండా శేలవుపై పోవాలి.

ఇప్పటికే ఈ ఉద్యోగి వ్యతిరేక విధానాలను నిరసిస్తూ అనేక ఆందోళనలు జరిగాయి. ఈ ప్రతిపాదనలు కనుక వాస్తవరూపం దాల్చిస్తే ప్రభుత్వం ఉద్యోగుల క్రౌర్యానికి గురి కావలసి వస్తుంది.

రాష్ట్రంలో మేడే కార్యక్రమాలు

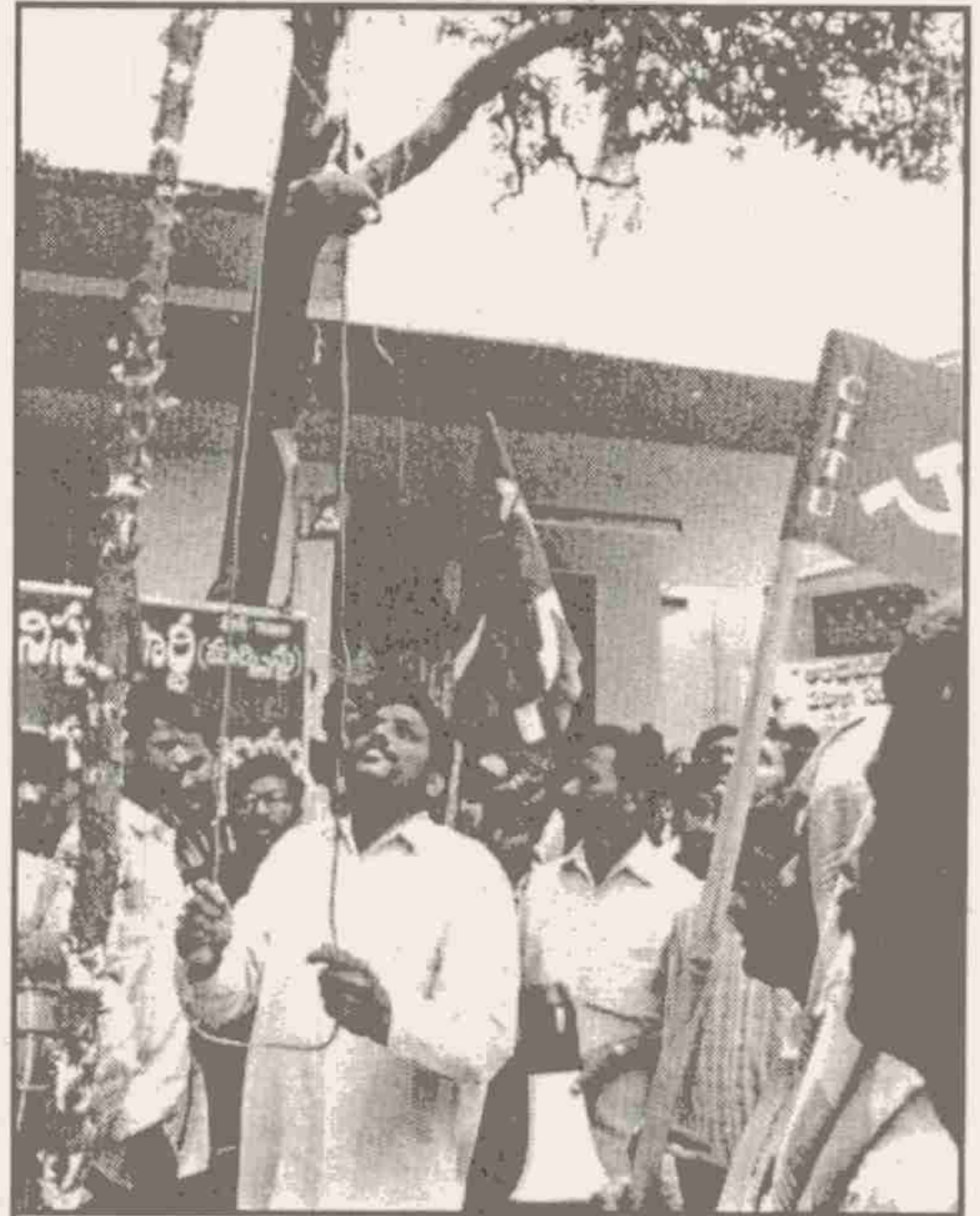

విశాఖ స్టీల్ ప్లాంట్ ప్రైవేటీకరణకు
వ్యతిరేకంగా పోరాటాన్ని ఉధృతం
చేస్తామని ప్రతిజ్ఞ చేస్తున్న
కార్మికులు

ఆకివీడులో
మేడే ప్రదర్శన

చిత్తూరు జిల్లా పాకాలలో బహిరంగ సభ

హైదరాబాద్ నగర కార్యాలయం వద్ద
జిందా ఆవిష్కరణ

KLVO 1A 329

విదేశీ పెట్టుబడిదారులకు
ప్రత్యేక రిజర్వేషన్లకు
మునుపటి కంటే ఎక్కువ
మునుపటి కంటే - ప్రజల

26

Printed & Published by Sri Nanduri Prasada Rao on behalf of CITU A.P.

State Committee from N.V.B. Samaraka Kendram, 1-1-60/4, Mushheerabad,

Hyderabad -20 Typesetting & Printing at PRAJASAKTI DAILY PRINTING PRESS

R.T.C. X Roads, Hyderabad - 20, Editor : Y. Siddhaiah

ADDRESS

To,

మనసు ఫౌండేషన్
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	KLVO/A329
పుస్తకం పేరు	5000 years
కారణం	25/8/23
మొదటి అట్ట	yes
వెనుక అట్ట	yes
మొత్తం పేజీలు	29
పెద్ద సైజు పేజీలు	No
భాగం పేజీలు	No
లేని పేజీలు	No
తయారు చేసినది	Alondini
పేజీలు ఖరీదైనవి	Alondini
స్కాన్ చేసినది	manasa
పరిశీలించినది	MANASA
పేజీలు పరిశీలించినది	
లైబ్రరీలో చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చేయబడింది	
తప్పులు	No
పరిస్థితి	good